

**T.C.
SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**DENİZLİ İLİ KIZILCABÖLÜK BELDESİ GELENEKSEL
KONUTLARININ TİPOLOJİSİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA**

Gülay ALTAN

**Danışman
Prof. Dr. Neşe DİKMEN**

**II. Danışman
Doç. Dr. Aşlı ER AKAN**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
ISPARTA - 2020**

© 2020 [Gülay ALTAN]

TEZ ONAYI

Gülay ALTAN tarafından hazırlanan " **Denizli İli Kızılcabölük Beldesi Geleneksel Konutlarının Tipolojisi Üzerine Bir Araştırma**" adlı tez çalışması aşağıdaki jüri üyeleri önünde Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü **Mimarlık Anabilim Dalı**'nda **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak başarı ile savunulmuştur.

Danışman

Prof. Dr. Neşe DİKMEN

Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi

Jüri Üyesi

Dr. Öğr. Üyesi Pınar USTA

Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi

Jüri Üyesi

Dr. Öğr. Üyesi Ayşe KAÇAR

Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi

Enstitü Müdürü

Doç. Dr. Şule Sultan UĞUR

TAAHHÜTNAME

Bu tezin akademik ve etik kurallara uygun olarak yazıldığını ve kullanılan tüm literatür bilgilerinin referans gösterilerek tezde yer aldığını beyan ederim.

Gülay ALTAN

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
İÇİNDEKİLER	i
ÖZET.....	iv
ABSTRACT.....	v
TEŞEKKÜR.....	vi
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	vii
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ	xiii
1. GİRİŞ.....	1
2. KAYNAK ÖZETLERİ.....	3
2.1. Literatür Taramaları.....	3
2.2. Geleneksel Anadolu Konutunun Özellikleri	9
2.2.1. Plan Tipleri	10
2.2.1.1. Sofasız Plan Tipi	11
2.2.1.2. Dış Sofalı Plan Tipi	11
2.2.1.3. İç Sofalı Plan Tipi	12
2.2.1.4. Orta Sofalı Plan Tipi.....	13
2.2.2. Cephe Özellikleri.....	14
2.2.3. Yapı Malzemeleri	15
2.2.4. Yapım Sistemleri.....	16
2.2.4.1. Yığma Yapım Sistemi	17
2.2.4.2. Ahşap Karkas Yapım Sistemi.....	18
2.2.4.3. Karma Yapım Sistemi.....	20
3. MATERYAL VE YÖNTEM	21
4. KIZILCABÖLÜK BELDESİ İLE İLGİLİ GENEL BİLGİLER.....	22
4.1. Konum ve Tarih	22
4.2. Coğrafi ve İklimsel Özellikler	24
4.3. Sosyoekonomik Durum	24
4.4. Geleneksel Konutlar	27
5. ARAŞTIRMA BULGULARI.....	36
5.1. Mehmet Gevrek Evi.....	38
5.1.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	38
5.1.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	39
5.1.3. Plan Özellikleri.....	39
5.1.4. Cephe Organizasyonu.....	41
5.2. Saniye Çöllü Evi.....	42
5.2.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	42
5.2.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	43
5.2.3. Plan Özellikleri.....	44
5.2.4. Cephe Organizasyonu.....	46
5.3. Mehmet Bacakoğlu Evi	47
5.3.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	47
5.3.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	48
5.3.3. Plan Özellikleri.....	48
5.3.4. Cephe Organizasyonu.....	51
5.4. Mehmet Ali Yılmazlı Evi.....	52
5.4.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	52
5.4.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	53

5.4.3. Plan Özellikleri.....	53
5.4.4. Cephe Organizasyonu.....	56
5.5. İsmail Dayıoğlu Evi.....	57
5.5.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	57
5.5.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	58
5.5.3. Plan Özellikleri.....	59
5.5.4. Cephe Organizasyonu.....	61
5.6. Mehmet Ürek Evi.....	62
5.6.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	62
5.6.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	63
5.6.3. Plan Özellikleri.....	64
5.6.4. Cephe Organizasyonu.....	66
5.7. Halil Çıplakoğlu Evi	67
5.7.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	67
5.7.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	68
5.7.3. Plan Özellikleri.....	69
5.7.4. Cephe Organizasyonu.....	72
5.8. Ahmet Can Evi.....	73
5.8.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	73
5.8.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	74
5.8.3. Plan Özellikleri.....	74
5.8.4. Cephe Organizasyonu.....	76
5.9. Meryem Topal Evi.....	77
5.9.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	77
5.9.2. Malzeme ve Yapım Sistemi	78
5.9.3. Plan Özellikleri.....	80
5.9.4. Cephe Organizasyonu.....	83
5.10. Nurgül Yazıcı Evi.....	83
5.10.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	83
5.10.2. Malzeme ve Yapım Sistemi.....	84
5.10.3. Plan Özellikleri.....	85
5.10.4. Cephe Organizasyonu.....	86
5.11. Osman Aydın Evi.....	87
5.11.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	87
5.11.2. Malzeme ve Yapım Sistemi.....	88
5.11.3. Plan Özellikleri.....	89
5.11.4. Cephe Organizasyonu.....	92
5.12. İsmail Okul Evi.....	93
5.12.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	93
5.12.2. Malzeme ve Yapım Sistemi.....	94
5.12.3. Plan Özellikleri.....	95
5.12.4. Cephe Organizasyonu.....	98
5.13. Osman Nuri Çaput Evi.....	98
5.13.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	98
5.13.2. Malzeme ve Yapım Sistemi.....	99
5.13.3. Plan Özellikleri.....	100
5.13.4. Cephe Organizasyonu.....	102
5.14. İsmail Tırmık Evi	103
5.14.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri.....	103

5.14.2. Malzeme ve Yapım Sistemi.....	104
5.14.3. Plan Özellikleri.....	105
5.14.4. Cephe Organizasyonu.....	108
6. SONUÇ VE ÖNERİLER	109
KAYNAKLAR.....	113
EKLER.....	116
EK A. Denizli/Kızılcabölük Envanter Çalışması	117
EK B. Kızılcabölük Evleri Genel Tablosu.....	145
EK C. Aydın Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Tescil kararları....	147
ÖZGEÇMİŞ	155

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

DENİZLİ İLİ KIZILCABÖLÜK BELDESİ GELENEKSEL KONUTLARININ TİPOLOJİSİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Gülay ALTAN

Süleyman Demirel Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü
Mimarlık Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Neşe DİKMEN

II. Danışman: Doç. Dr. Aslı ER AKAN

Kentleşme ve hızlı nüfus artışı ile birlikte geleneksel yaşam biçimi de dönüşüme uğramıştır. Bu dönüşümün sonucu olarak kültürel mirasımızın önemli birer parçası olan geleneksel kırsal konut geleneği yok olma riskiyle yüz yüze gelmiştir. Yapıldıkları dönemin sosyokültürel yapısını, yaşam biçimini ve mimari karakterlerini yansıtan özgün nitelikli bu yapıların sürdürülebilmesi ve gelecek nesillere aktarılabilmesi gerekmektedir.

Bu çalışmada, Denizli'nin Tavas ilçesine bağlı Kızılcabölük Kasabası'nda bölgesel kırsal yaşam biçiminin en önemli ögesi olan el dokuma tezgâhlarının etkisi altında şekillenen geleneksel konut tipolojisi incelenmiştir. Halkın yaşam biçimini doğrudan etkileyen dokumacılık konutların plan organizasyonu üzerinde çok etkili olmuştur. Dört adet tescilli ve on adet tescilsiz geleneksel konut incelenmiş, konutların plan özellikleri, malzemeleri, yapım sistemleri, cephe organizasyonları incelenmiş ve planları çizilmiştir. Planlara ek olarak kapı ve pencere tipolojileri de oluşturulmuştur. Bu çalışmanın Kızılcabölük'teki geleneksel kırsal konut dokusunun kültürel sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi için yapılacak çalışmalara ışık tutacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Kırsal Konut, Geleneksel Yaşam Biçimi, Geleneksel Konutların Plan Tipleri, Kültürel Sürdürülebilirlik, Kızılcabölük

2020, 155 sayfa

ABSTRACT

M.Sc. Thesis

TRADITIONAL RESIDENCES OF KIZILCABOLUK COUNTRY IN DENİZLİ RESEARCH ON MEDICAL TYPOLOGY

Gülay ALTAN

**Süleyman Demirel University
Graduate School of Natural and Applied Sciences
Department of Physics**

Supervisor: Prof. Dr. Neşe DİKMEN

Co-Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Aşlı ER AKAN

The traditional way of life has changed with the urbanization and rapid population growth. As a result of this changing, the traditional rural housing tradition, which is an important part of our cultural heritage, is at risk of extinction. These buildings, which reflect the sociocultural structure, lifestyle and architectural characters of the period they were built, should be maintained and transferred to the next generations.

In this study, the traditional housing typology has been investigated which is formed under the influence of hand weaving looms that is the most important element of regional rural life style in Kızılcabölük Town of Tavas district of Denizli. Weaving, which directly affects the life style of the people, has had a significant impact on the plan organization of the houses. Four registered and ten unregistered traditional dwellings were examined, the plan properties, materials, construction systems, façade organizations of the dwellings were examined and their plans were drawn. In addition to the plans, typologies of doors and windows were created. It is thought that this work will shed light on the studies to be done in order to ensure the cultural sustainability of the traditional rural housing texture in Kızılcabölük.

Keywords: Traditional Rural Houses, Traditional Life Sytle, Traditional House Plan Typologies, Cultural Sustainability, Kızılcabölük

2020, 155 pages

TEŞEKKÜR

Tez çalışmam boyunca yardımlarını esirgemeyen tez danışmanım Prof. Dr. Neşe DİKMEN'e, aynı şekilde tez çalışmam boyunca yardımlarını esirgemeyen ikinci tez danışmanım Doç. Dr. Aslı ER AKAN'a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Alan çalışmasında bana yardımcı olan Kızılcabölük Muhtarı'na ve yöre halkına, planlarını aldığım evlerde rahat bir çalışma yapmamı sağlayan ev sahiplerine teşekkür ederim.

Her türlü özveride bulunan, her zaman yanımda olan ve bana manevi güç veren oğlum Mete ÇALIŞIR'a teşekkür ederim.

Gülay ALTAN
ISPARTA, 2020

ŞEKİLLER DİZİNİ

	Sayfa
Şekil 2.1. Sofasız plan tipi.....	11
Şekil 2.2. Dış sofalı plan tipi.....	12
Şekil 2.3. İç sofalı plan tipi.....	13
Şekil 2.4. Orta sofalı plan tipi	14
Şekil 2.5. Denizli/Sarayköy/Hisar Mahallesi taş yığma yapı görünümü	17
Şekil 2.6. Antalya/Korkuteli kerpiç yığma yapı görünümü.....	18
Şekil 2.7. Denizli/Buldan tuğla yığma yapı görünümü.....	18
Şekil 2.8. Safranbolu Ahşap karkas hımış yapı görünümü.....	19
Şekil 2.9. Kocaeli/ Ereğli Ahşap karkas yapı görünümü.....	20
Şekil 2.10. Tarsus karma yapı sistem görünümü	20
Şekil 4.1. (a) Türkiye Haritası	23
Şekil 4.1. (b) Denizli ili ve haritası.....	23
Şekil 4.2. Vakıf köyü içinde yer alan Heraklia Antik Kenti.....	24
Şekil 4.3. Kavak Cami ve Kızılcabölük'ten genel görünüm	25
Şekil 4.4. Kızılcabölüklü bayanların başörtüsü bürgünün görünümü.....	26
Şekil 4.5. Kızılcabölük genelinde bulunan pencerelerin tipleri.....	29
Şekil 4.6. Kızılcabölük genelinde bulunan pencerelerin tipleri.....	29
Şekil 4.7. Pencere korkuluk tipleri	30
Şekil 4.8. Kızılcabölük genelinde bulunan pencere korkuluk tipleri.....	30
Şekil 4.9. El oymalı ahşap oda kapıları	31
Şekil 4.10. Tablalı ahşap oda kapısı	32
Şekil 4.11. Yapı ahşap giriş kapısı.....	32
Şekil 4.12. Kızılcabölük evleri kapı tipleri	33
Şekil 4.13. Kızılcabölük evleri kapı tipleri	33
Şekil 4.14. Kızılcabölük evleri dükkan kapı tipleri	33
Şekil 4.15. Kızılcabölük evleri giriş kapı tipleri.....	34
Şekil 4.16. Kapalı çıkma görünümü.....	35
Şekil 4.17. Toprak damlı ev.....	35
Şekil 4.18. Alaturka kiremitli çatı.....	36
Şekil 5.1. Kızılcabölük vaziyet planında incelenen yapılar.....	36
Şekil 5.2. Kızılcabölük vaziyet planı.....	37
Şekil 5.1.1. Mehmet Gevrek Evi vaziyet planı.....	38
Şekil 5.1.2. Mehmet Gevrek Evi.....	38
Şekil 5.1.3. Mehmet Gevrek Evi güneybatı cephe, pencere ve çatısının görünümü	39
Şekil 5.1.4. Mehmet Gevrek Evi güneybatı cepheden birinci kat girişi ve pencere görünümü	39
Şekil 5.1.5. Mehmet Gevrek Evi zemin kat planı.....	40
Şekil 5.1.6. Mehmet Gevrek Evi birinci kat planı.....	40
Şekil 5.1.7. Mehmet Gevrek Evi üst kat sofa girişi görünümü.....	40
Şekil 5.1.8. Mehmet Gevrek Evi sofa görünümü	40
Şekil 5.1.9. Mehmet Gevrek Evi birinci kat odanın görünümü	41
Şekil 5.1.10. Mehmet Gevrek Evi birinci kat odanın görünümü.....	41
Şekil 5.1.11. Mehmet Gevrek Evi birinci kat odanın görünümü	41
Şekil 5.1.12. Mehmet Gevrek Evi ahşap dolabın görünümü.....	41

Şekil 5.1.13. Mehmet Gevrek Evi ahşap dolabın görünümü.....	41
Şekil 5.1.14. Mehmet Gevrek Evi birinci kat odanın görünümü.....	41
Şekil 5.1.15. Mehmet Gevrek Evi güney ve doğu cephe görünümü.....	42
Şekil 5.2.1. Saniye Çöllü Evi vaziyet planı	42
Şekil 5.2.2. Saniye Çöllü Evi	43
Şekil 5.2.3. Saniye Çöllü Evi deponun görünümü.....	43
Şekil 5.2.4. Saniye Çöllü Evi deponun görünümü.....	43
Şekil 5.2.5. Saniye Çöllü Evi zemin kat planı.....	44
Şekil 5.2.6. Saniye Çöllü Evi birinci kat planı.....	44
Şekil 5.2.7. Saniye Çöllü Evi deponun görünümü.....	45
Şekil 5.2.8. Saniye Çöllü Evi haneyaltı ve sofanın görünümü	45
Şekil 5.2.9. Saniye Çöllü Evi oda görünümü	45
Şekil 5.2.10. Saniye Çöllü Evi ahşap dolaplı odanın görünümü.....	45
Şekil 5.2.11. Saniye Çöllü Evi ahşap dolap görünümü	45
Şekil 5.2.12. Saniye Çöllü Evi sofanın görünümü	45
Şekil 5.2.13. Saniye Çöllü Evi oda görünümü	46
Şekil 5.2.14. Saniye Çöllü Evi sofaya çıkışın görünümü	46
Şekil 5.2.15. Yapının kuzey ve batı cephe görünümü.....	46
Şekil 5.2.16. Yapının batı cephesi ve avlu duvarının görünümü.....	46
Şekil 5.3.1. Mehmet Bacakoğlu Evi vaziyet planı.....	47
Şekil 5.3.2. Mehmet Bacakoğlu Evi.....	47
Şekil 5.3.3. Mehmet Bacakoğlu Evi kuzeybatı cephe duvar malzeme ve özgün sıvanın görünümü.....	48
Şekil 5.3.4. Mehmet Bacakoğlu Evi kuzeydoğu cephe duvar malzeme ve özgün sıvanın görünümü	48
Şekil 5.3.5. Mehmet Bacakoğlu Evi zemin kat planı	49
Şekil 5.3.6. Mehmet Bacakoğlu Evi birinci kat planı	49
Şekil 5.3.7. Mehmet Bacakoğlu Evi odanın görünümü	49
Şekil 5.3.8. Mehmet Bacakoğlu Evi oda ahşap dolapların görünümü.....	49
Şekil 5.3.9. Mehmet Bacakoğlu Evi sofanın görünümü.....	50
Şekil 5.3.10. Mehmet Bacakoğlu Evi sofa ve oda girişlerinin görünümü.....	50
Şekil 5.3.11. Mehmet Bacakoğlu Evi ahşap dolabın görünümü.....	50
Şekil 5.3.12. Mehmet Bacakoğlu Evi odanın görünümü.....	50
Şekil 5.3.13. Mehmet Bacakoğlu Evi eyvanın görünümü.....	50
Şekil 5.3.14. Mehmet Bacakoğlu Evi eyvanın görünümü.....	50
Şekil 5.3.15. Mehmet Bacakoğlu Evi ahşap dolap görünümü.....	51
Şekil 5.3.16. Mehmet Bacakoğlu Evi kuzey cephe görünümü	51
Şekil 5.3.17. Mehmet Bacakoğlu Evi kuzeybatı cephe görünümü	51
Şekil 5.4.1. Mehmet Ali Yılmazlı Evi vaziyet planı.....	52
Şekil 5.4.2. Mehmet Ali Yılmazlı Evi.....	52
Şekil 5.4.3. Mehmet Ali Yılmazlı Evi ahırın görünümü	53
Şekil 5.4.4. Mehmet Ali Yılmazlı Evi ahşap konstrüksiyon görünümü.....	53
Şekil 5.4.5. Mehmet Ali Yılmazlı Evi zemin kat planı	54
Şekil 5.4.6. Mehmet Ali Yılmazlı Evi birinci kat planı.....	54
Şekil 5.4.7. Mehmet Ali Yılmazlı Evi haneyaltı görünümü	55
Şekil 5.4.8. Mehmet Ali Yılmazlı Evi ahşap merdiven görünümü.....	55
Şekil 5.4.9. Mehmet Ali Yılmazlı Evi ahşap dolap görünümü	55
Şekil 5.4.10. Mehmet Ali Yılmazlı Evi oda girişi ve ahşap dolap görünümü.	55
Şekil 5.4.11. Mehmet Ali Yılmazlı Evi oda görünümü	55

Şekil 5.4.12. Mehmet Ali Yılmazlı Evi pencere ve sergenin görünümü	55
Şekil 5.4.13. Mehmet Ali Yılmazlı Evi oda girişinin görünümü.....	56
Şekil 5.4.14. Mehmet Ali Yılmazlı Evi sofa ve ocaklık görünümü	56
Şekil 5.4.15. Mehmet Ali Yılmazlı Evi kuzeybatı ve kuzeydoğu cephe görünümü.....	56
Şekil 5.5.1. İsmail Dayıoğlu Evi vaziyet planı	57
Şekil 5.5.2. İsmail Dayıoğlu Evi	57
Şekil 5.5.3. İsmail Dayıoğlu Evi atölye mekanı görünümü.....	58
Şekil 5.5.4. İsmail Dayıoğlu Evi kuzeybatı cephe görünümü	58
Şekil 5.5.5. İsmail Dayıoğlu Evi ahşap konstrüksiyon görünümü	58
Şekil 5.5.6. İsmail Dayıoğlu Evi zemin kat planı.....	59
Şekil 5.5.7. İsmail Dayıoğlu Evi birinci kat planı.....	60
Şekil 5.5.8. İsmail Dayıoğlu Evi giriş bölümü görünümü.....	60
Şekil 5.5.9. İsmail Dayıoğlu Evi dükkan mekanı görünümü.....	60
Şekil 5.5.10. İsmail Dayıoğlu Evi avlu girişi görünümü	60
Şekil 5.5.11. İsmail Dayıoğlu Evi oda ahşap dolap görünümü	60
Şekil 5.5.12. İsmail Dayıoğlu Evi sofa ve sekinin görünümü.....	61
Şekil 5.5.13. İsmail Dayıoğlu Evi sofa , seki ve ahşap kapının görünümü	61
Şekil 5.5.14. İsmail Dayıoğlu Evi oda ahşap dolabın görünümü	61
Şekil 5.5.15. İsmail Dayıoğlu Evi oda ahşap dolap ve sergenin görünümü .	61
Şekil 5.5.16. İsmail Dayıoğlu Evi cephe görünümü	62
Şekil 5.6.1. Mehmet Ürek Evi vaziyet planı	62
Şekil 5.6.2. Mehmet Ürek Evi.....	63
Şekil 5.6.3. Mehmet Ürek Evi güney cephe görünümü	63
Şekil 5.6.4. Mehmet Ürek Evi ahşap konstrüksiyon görünümü	63
Şekil 5.6.5. Mehmet Ürek Evi zemin kat planı.....	64
Şekil 5.6.6. Mehmet Ürek Evi birinci kat planı.....	65
Şekil 5.6.7. Mehmet Ürek Evi atölye mekanının görünümü.....	65
Şekil 5.6.8. Mehmet Ürek Evi haneyaltının görünümü	65
Şekil 5.6.9. Mehmet Ürek Evi birinci kat giriş bölümü görünümü	65
Şekil 5.6.10. Mehmet Ürek Evi sofanın görünümü	65
Şekil 5.6.11. Mehmet Ürek Evi sofanın görünümü	66
Şekil 5.6.12. Mehmet Ürek Evi birinci kat odanın görünümü	66
Şekil 5.6.13. Mehmet Ürek Evi birinci kat odanın görünümü	66
Şekil 5.6.14. Mehmet Ürek Evi ahşap dolabın görünümü	66
Şekil 5.6.15. Mehmet Ürek Evi zemin kat girişi ve ahşap merdiven	67
Şekil 5.6.16. Mehmet Ürek Evi güney cephesi görünümü	67
Şekil 5.7.1. Halil Çıplakoğlu Evi vaziyet planı.....	67
Şekil 5.7.2. Halil Çıplakoğlu Evi.....	68
Şekil 5.7.3. Halil Çıplakoğlu Evi cephe görünümü.....	68
Şekil 5.7.4. Halil Çıplakoğlu Evi tavan ahşap konstrüksiyon	68
Şekil 5.7.5. Halil Çıplakoğlu Evi zemin kat planı	69
Şekil 5.7.6. Halil Çıplakoğlu Evi birinci kat planı.....	70
Şekil 5.7.7. Halil Çıplakoğlu Evi zemin kat dükkanların görünümü	70
Şekil 5.7.8. Halil Çıplakoğlu Evi haneyaltı ve merdiven görünümü.....	70
Şekil 5.7.9. Halil Çıplakoğlu Evi sofa ve merdiven çıkışının görünümü	71
Şekil 5.7.10. Halil Çıplakoğlu Evi doğu yönünde sofanın görünümü	71
Şekil 5.7.11. Halil Çıplakoğlu Evi güneydoğu yönünde oda girişi görünümü	71

Şekil 5.7.12. Halil Çıplakoğlu Evi güneybatı yönünde oda girişi görünümü	71
Şekil 5.7.13. Halil Çıplakoğlu Evi sofanın görünümü.....	71
Şekil 5.7.14. Halil Çıplakoğlu Evi odanın görünüm	71
Şekil 5.7.15. Halil Çıplakoğlu Evi oda kapısı ve dolap görünümü.....	72
Şekil 5.7.16. Halil Çıplakoğlu Evi güney ve doğu cephe görünümü	72
Şekil 5.8.1. Ahmet Can Evi vaziyet planı	73
Şekil 5.8.2. Ahmet Can Evi	73
Şekil 5.8.3. Ahmet Can Evi cephe malzeme ve sıva görünümü	74
Şekil 5.8.4. Ahmet Can Evi ahşap karkas duvarı görünümü.....	74
Şekil 5.8.5. Ahmet Can Evi zemin kat planı	75
Şekil 5.8.6. Ahmet Can Evi birinci kat planı.....	75
Şekil 5.8.7. Ahmet Can Evi dükkan mekanının görünümü	75
Şekil 5.8.8. Ahmet Can Evi zemin kat oda görünümü.....	75
Şekil 5.8.9. Ahmet Can Evi birinci kat sofanın görünümü	76
Şekil 5.8.10. Ahmet Can Evi birinci kat sofanın görünümü	76
Şekil 5.8.11. Ahmet Can Evi birinci kat oda görünümü	76
Şekil 5.8.12. Ahmet Can Evi ahşap dolap görünümü	76
Şekil 5.8.13. Ahmet Can Evi birinci kat oda görünümü	76
Şekil 5.8.14. Ahmet Can Evi birinci kat pencere ve sergen görünümü	76
Şekil 5.8.15. Ahmet Can Evi teneke kaplı ve sıvalı cephe görünümü.....	77
Şekil 5.8.16. Ahmet Can Evi özgün sıvalı cephe görünümü.....	77
Şekil 5.8.17. Ahmet Can Evi teneke kaplı cephe görünümü.....	77
Şekil 5.8.18. Ahmet Can Evi güneydoğu cephe görünümü	77
Şekil 5.9.1. Meryem Topal Evi vaziyet planı	78
Şekil 5.9.2. Meryem Topal Evi.....	78
Şekil 5.9.3. Meryem Topal Evi tavan ahşap konstrüksiyon görünümü	79
Şekil 5.9.4. Meryem Topal Evi sıvası dökülmüş kerpiç duvar görünümü	79
Şekil 5.9.5. Meryem Topal Evi cephede yer alan ahşap konstrüksiyon görünümü.....	79
Şekil 5.9.6. Meryem Topal Evi zemin kat planı.....	80
Şekil 5.9.7. Meryem Topal Evi birinci kat planı.....	81
Şekil 5.9.8. Meryem Topal Evi zemin kat odanın görünümü	81
Şekil 5.9.9. Meryem Topal Evi zemin kat odanın görünümü	81
Şekil 5.9.10. Meryem Topal Evi haneyaltının görümü.....	81
Şekil 5.9.11. Meryem Topal Evi sofanın görünümü.....	81
Şekil 5.9.12. Meryem Topal Evi birinci kat oda kapılarının görünümü.....	82
Şekil 5.9.13. Meryem Topal Evi birinci kat odanın görünümü	82
Şekil 5.9.14. Meryem Topal Evi birinci kat odanın görünümü	82
Şekil 5.9.15. Meryem Topal Evi birinci kat odanın görünümü	82
Şekil 5.9.16. Meryem Topal Evi birinci kat odanın görünümü	82
Şekil 5.9.17. Meryem Topal Evi ahşap dolabın görünümü	82
Şekil 5.9.18. Meryem Topal Evi kuzey cephesi görünümü	83
Şekil 5.9.19. Meryem Topal Evi güney cephesi görünümü.....	83
Şekil 5.10.1. Nurgül Yazıcı Evi vaziyet planı	84
Şekil 5.10.2. Nurgül Yazıcı Evi	84
Şekil 5.10.3. Nurgül Yazıcı Evi tavan ahşap konstrüksiyon görünümü	85
Şekil 5.10.4. Nurgül Yazıcı Evi cephede yer alan ahşap konstrüksiyon görünümü.....	85

Şekil 5.10.5. Nurgül Yazıcı Evi zemin kat planı	85
Şekil 5.10.6. Nurgül Yazıcı Evi odanın görünümü.....	86
Şekil 5.10.7. Nurgül Yazıcı Evi odanın görünümü.....	86
Şekil 5.10.8. Nurgül Yazıcı Evi sofanın görünümü.....	86
Şekil 5.10.9. Nurgül Yazıcı Evi sofanın görünümü.....	86
Şekil 5.10.10. Nurgül Yazıcı Evi atölye mekanının görünümü.....	86
Şekil 5.10.11. Nurgül Yazıcı Evi atölye mekanının görünümü.....	86
Şekil 5.10.12. Nurgül Yazıcı Evi güney cephesi görünümü.....	87
Şekil 5.10.13. Nurgül Yazıcı Evi kuzey cephesi görünümü.....	87
Şekil 5.11.1. Osman Aydın'lı Evi vaziyet planı.....	87
Şekil 5.11.2. Osman Aydın'lı Evi.....	88
Şekil 5.11.3. Osman Aydın'lı Evi atölye mekanının görünümü.....	88
Şekil 5.11.4. Osman Aydın'lı Evi duvar malzemelerinin görünümü.....	88
Şekil 5.11.5. Osman Aydın'lı Evi atölye mekanının görünümü.....	89
Şekil 5.11.6. Osman Aydın'lı Evi zemin kat planı.....	90
Şekil 5.11.7. Osman Aydın'lı Evi birinci kat planı.....	90
Şekil 5.11.8. Osman Aydın'lı Evi haneyaltı merdiven görünümü	91
Şekil 5.11.9. Osman Aydın'lı Evi zemin kat ahşap dolap görünümü	91
Şekil 5.11.10. Osman Aydın'lı Evi sofanın görünümü	91
Şekil 5.11.11. Osman Aydın'lı Evi sofanın görünümü	91
Şekil 5.11.12. Osman Aydın'lı Evi birinci kat odanın görünümü	91
Şekil 5.11.13. Osman Aydın'lı Evi odanın niş ve ocaklık görünümü	91
Şekil 5.11.14. Osman Aydın'lı Evi birinci kat odanın görünümü	92
Şekil 5.11.15. Osman Aydın'lı Evi ahşap dolabın görünümü	92
Şekil 5.11.16. Osman Aydın'lı Evi güney cephesi görünümü	92
Şekil 5.12.1. İsmail Okul Evi vaziyet planı.....	93
Şekil 5.12.2. İsmail Okul Evi.....	93
Şekil 5.12.3. İsmail Okul Evi güney cephe görünümü	94
Şekil 5.12.4. İsmail Okul Evi kuzey cephe görünümü.....	94
Şekil 5.12.5. İsmail Okul Evi doğu ve kuzey cephe görünümü.....	94
Şekil 5.12.6. İsmail Okul Evi zemin kat planı.....	95
Şekil 5.12.7. İsmail Okul Evi birinci kat planı.....	96
Şekil 5.12.8. İsmail Okul Evi haneyaltı görünümü	96
Şekil 5.12.9. İsmail Okul Evi avlu girişi görünümü.....	96
Şekil 5.12.10. İsmail Okul Evi sofanın görünümü	96
Şekil 5.12.11. İsmail Okul Evi sofada yer alan pencere görünümü.....	96
Şekil 5.12.12. İsmail Okul Evi sekinin görünümü.....	97
Şekil 5.12.13. İsmail Okul Evi oda giriş kapısı ve ahşap kepenk görünümü	97
Şekil 5.12.14. İsmail Okul Evi birinci kat oda görünümü	97
Şekil 5.12.15. İsmail Okul Evi ahşap dolap ve sergen görünümü	97
Şekil 5.12.16. İsmail Okul Evi ahşap dolap görünümü.....	97
Şekil 5.12.17. İsmail Okul Evi ahşap dolap görünümü.....	97
Şekil 5.12.18. İsmail Okul Evi güney cephesi görünümü	98
Şekil 5.12.19. İsmail Okul Evi batı cephesi görünümü.....	98
Şekil 5.13.1. Osman Nuri Çaput Evi vaziyet planı	99
Şekil 5.13.2. Osman Nuri Çaput Evi.....	99
Şekil 5.13.3. Osman Nuri Çaput Evi güney cephenin görünümü	100
Şekil 5.13.4. Osman Nuri Çaput Evi zemin kat haneyaltı görünümü	100
Şekil 5.13.5. Osman Nuri Çaput Evi zemin kat planı.....	100

Şekil 5.13.6. Osman Nuri Çaput Evi birinci kat planı.....	101
Şekil 5.13.7. Osman Nuri Çaput Evi haneyaltı görünümü	101
Şekil 5.13.8. Osman Nuri Çaput Evi haneyaltı görünümü	101
Şekil 5.13.9. Osman Nuri Çaput Evi sofanın görünümü	101
Şekil 5.13.10. Osman Nuri Çaput Evi sofanın görünümü.....	101
Şekil 5.13.11. Osman Nuri Çaput Evi birinci kat odanın görünümü.....	102
Şekil 5.13.12. Osman Nuri Çaput Evi ahşap dolap ve ocaklık görünümü	102
Şekil 5.13.13. Osman Nuri Çaput Evi birinci kat odanın görünümü.....	102
Şekil 5.13.14. Osman Nuri Çaput Evi birinci kat odanın görünümü.....	102
Şekil 5.13.15. Osman Nuri Çaput Evi doğu cephesi görünümü	103
Şekil 5.13.16. Osman Nuri Çaput Evi kuzey cephesi görünümü	103
Şekil 5.13.17. Osman Nuri Çaput Evi güney cephesi görünümü	103
Şekil 5.14.1. İsmail Tırmık Evi vaziyet planı.....	104
Şekil 5.14.2. İsmail Tırmık Evi.....	104
Şekil 5.14.3. İsmail Tırmık Evi haneyaltı ahşap tavan konstrüksiyon görünümü	105
Şekil 5.14.4. İsmail Tırmık Evi zemin kat oda ahşap tavan konstrüksiyon görünümü	105
Şekil 5.14.5. İsmail Tırmık Evi duvar malzeme görünümü	105
Şekil 5.14.6. İsmail Tırmık Evi zemin kat planı	106
Şekil 5.14.7. İsmail Tırmık Evi birinci kat planı	106
Şekil 5.14.8. İsmail Tırmık Evi haneyaltı görünümü.....	107
Şekil 5.14.9. İsmail Tırmık Evi zemin kat oda görünümü.....	107
Şekil 5.14.10. İsmail Tırmık Evi zemin kat oda görünümü.....	107
Şekil 5.14.11. İsmail Tırmık Evi sofanın görünümü.....	107
Şekil 5.14.12. İsmail Tırmık Evi sofa ve oda girişlerinin görünümü	107
Şekil 5.14.13. İsmail Tırmık Evi birinci kat oda görünümü.....	107
Şekil 5.14.14. İsmail Tırmık Evi birinci kat oda görünümü	108
Şekil 5.14.15. İsmail Tırmık Evi ahşap dolap görünümü	108
Şekil 5.14.16. İsmail Tırmık Evi doğu ve kuzey cephesi görünümü	108
Şekil 5.14.17. İsmail Tırmık Evi güney cephesi görünümü	108
Şekil 6.1. Kızılcabölük evleri analitik etüdü.....	111

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

AB	Avrupa Birliği
DİKTİM	Denizli İl Kültür Ve Turizm Müdürlüğü
DİE	Devlet İstatistik Enstitüsü
DTÖ	Dünya Turizm Örgütü
KTVKK	Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu
KTVKYK	Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu
KV	Kızılcabölük'lüler Vakfı
STK	Sivil Toplum Kuruluşu
TÜBA	Türkiye Bilimler Akademisi
TÜİK	Türkiye İstatistik Kurumu
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

1. GİRİŞ

Kırsal yerleşmeler; yerleşmenin iklimi ve coğrafyası, aynı zamanda o bölgede yaşayan insanların kültürü ve gelenekleri ile şekillenerek ülkemizin kültürel zenginliği içinde bölgeden bölgeye, hatta aynı bölgede köyden köye farklılık göstermektedir. Kırsal yerleşmelerin sosyal, ekonomik ve kültürel gelişimleri zaman içinde bu koşullara has mimari kimliğin oluşumunu sağlamıştır (Akgün, 2013). Yapıların ölçekleri, yönlenmeleri, malzeme seçimleri doğa ile uyumludur ve kültürel peyzaj değeri oluşturmaktadırlar (Bölükdaş Dayı, 2011).

20. yüzyıl Türkiye’de toplumsal ve mekansal yeni bir dönemi ifade etmektedir. Bu modernleşme döneminde tüm mekansal gelişmeler kadar kırsal alanlarda da geleneksel formların dönüşümünden bahsetmek mümkündür. Modernleşmeyle birlikte kırsal yaşam alanlarının değişim süreci de başlamıştır. Betonarme kullanımının başlaması geleneksel yapı malzemelerinin ve yöntemlerinin kullanımının azalmasına neden olmuştur. Bulundukları yörenin sosyal, ekonomik, kültürel ve coğrafik özelliklerini yansıtan geleneksel konutlarımız bilinçsizlik, ekonomi ve günümüz koşullarına uyamama gibi nedenlerle hızla tahrip olmaktadır. Geleneksel yaşam biçiminin etkisiyle oluşan ve kültürel mirasımızın önemli yapıları olan bu geleneksel kırsal konutlar, günümüzde kendi kaderlerine terk edilmiş durumdadırlar. Konutlarda yaşayan insanların vefat etmesi sonucu kullanıcı değiştirmesi veya ikinci kuşakların bu konutlara kilit vurmaları sonucu kırsal alandaki konutlar yok olmaya mahkum edilmiştir. Geleneksel konutların özgünlüğünü korumak ve tekrar kullanılabilir hale gelmesini sağlamak için bu yapıların tespiti ve belgelenmesi gerekmektedir.

Geçmişin izlerini taşıyan kırsal kültürün mimarlıkla bulunduğu Kızılcabölük geleneksel evleri, kullanıcılarının kültürünü, sosyal ilişkilerini, alışkanlıklarını, ev sahibinin yaşam önceliklerini yansıtması bakımından kendi özgün kimlikleriyle günümüze kadar ulaşmayı başarmıştır. Kızılcabölük beldesinde de yaşayanların kente göçüyle birlikte; terkedilen yapıların bozulmalara uğraması sonucu; beldenin geleneksel kimliği de giderek yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır. Ayrıca, mülklerin çok hisseli sahiplerinin olması, bu

konutlarda barınmamaları ve yapıların bakım ve onarımlarının yapılmaması sonucu yapılar hızla yıpranmaktadır. Kızılcabölük'ün kırsal kültürel mirasının incelenmemesi, alanda koruma amaçlı hiçbir girişimde bulunulmaması kültürel mirasın yok olma sürecinin hızlanmasına neden olmaktadır. Kızılcabölük halkının yüzyıllardır geçim kaynağı olan el dokuma tekstilinde de dokuma tezgahlarından makinaya geçilmesiyle ve gençlerin yöreyi terketmesiyle birlikte el dokuma azalmıştır. Bu durum, geleneksel konutların biçimlenmesinde etkili olan dokuma atölyelerinin de önemini yitirmesine neden olmuştur. Atıl durumda bulunmaları ve yangın gibi tehlikelerle karşı karşıya olmaları nedeniyle; bu bölgede bir an önce koruma ve yaşatma çalışmalarının başlatılması gerekmektedir.

Geleneksel konutların belgelenmesi koruma çalışmaları için oldukça önemli bir aşamadır. Bu çalışmanın amacı, Kızılcabölük beldesinde bulunan geleneksel konutları belgelemek ve yapıların özelliklerini belirlemektir. Bu bağlamda konutlar ile ilgili tipoloji çalışması yapılmıştır.

Kızılcabölük beldesinin alan olarak belirlenmesinde; tarihi geçmişinin zengin, mimari özelliklerinin dikkate değer ve geleneksel mimarinin sürdürülebilir nitelikte olması başlıca etmen olmuştur. Söz konusu özelliklerinin yanı sıra Kızılcabölük beldesinin doğal konumu ve tarihi zenginliğinin henüz bozulmamış olması ve en önemlisi benzer kırsal dokular için örnek olma potansiyelini taşıması alanın seçiminde rol oynamıştır.

2. KAYNAK ÖZETLERİ

2.1. Literatür Taramaları

Çalışma kapsamında literatürde incelenen konu başlıkları; Kırsal Alan Mimarisi, Kırsal Kültür, Geleneksel Konutlar, Türk Evi, Kerpiç, Kızılcabölük Evleri, Buldan Evleri, Sürdürebilirlik olarak sıralanabilmektedir.

Meşe (2005)'nin, "Turgutlu'nun Tarihi Kent Dokusunun İncelenmesi" başlıklı çalışmasında; Turgutlu tarihi dokusunun incelenmesiyle bölgeye yönelik koruma önerileri geliştirmeye çalışmıştır. Korumanın daha gelişmediği Turgutlu'da mimari miras konusunda yetkilileri ve halkı bilinçlendirerek kültür varlıklarımıza gereken özenin gösterilmesi; bundan sonra yapılacak çalışmalara yön vermesiyle birlikte, halkı bilinçlendirmek, Turgutlu'yu tanıtmak ve sevdirmek tezde hedef olarak belirlenmiştir. Çalışma kapsamı; Turgutlu'nun doğal ve tarihi mirasının incelenmesi ve korunmasına ilişkin öneriler geliştirilmesi ve seçilen odak alanların koruma-restorasyon projelerinin hazırlanmasını içermektedir. Bu çalışmada Turgutlu'nun yerleşim dokusunun tanıtılması, tüm kültürel ve doğal mimari miraslarının incelenmesi yer almaktadır. Belli odak noktalarda geliştirilen korumacılık çalışmaları önerileri ile Turgutlu'nun mimari birikiminin, tarihi yerleşim dokusunun özelliğini kaybetmeden geleceğe taşınması planlanmıştır.

Çalışmanın sonunda ise; koruma bilincinin nasıl olması gerektiği ve yapılara günümüz koşullarına uygun işlevler yükleyerek fiziksel sorunlarının giderilmesi, zaman içinde yıpranmalarını önlemek amacıyla sürekli bakım ve onarımları yapılması gerektiği, kullanıcı-Belediye işbirliğiyle söz konusu yapıların bakım, restorasyon çalışmalarının gerçekleştirilmesi, kimlik ve mimarisiyle bağdaşmayan kullanım içeren yapıların uygun işlevlere kavuşturulması, koruma olgusunun kent bütününde değerlendirilmesi ve korumanın her aşaması için detaylı kararlar alınmasının gerekliliğini belirtmiştir.

Özel (2006)'in; "Eski Yapıların Yeni İşlevle Değerlendirilmesi" başlıklı çalışmasında; kültürel, fiziksel ve toplumsal çevre şartları nedeniyle değişen kültürel ve tarihsel mirasımızın önemli yapıların yeniden kazanılması, değerlendirilmesi ve günümüz koşulları çerçevesinde işlevlendirilmesi gerektiğine değinmiştir. Yazar, kültürel miras içinde bulunan yapıların yeniden değerlendirilmesi gerektiğini, kültürel mirasların taşıdığı değer açısından çok önemli olduğunu, kültürel yapıların yeniden değerlendirme çalışmaları, eski işlev-yeni işlev, yeniden değerlendirme gibi kavramların açıklanması ve tartışılmasının gerekliliğini belirtmiştir. Bunun sonucunda yazar çalışmasında, koruma kavramı ve tarihsel süreç içinde yapıların koruma yöntemleri, yeni işlev verilen yapının işlevinin yapıyla ve çevresiyle uyumu, yeniden değerlendirme aşamaları ve yapının özgünlüğünü koruyarak müdahalelerinin yapılmasını vurgulamıştır.

Yaygel (2007)'in, "Müdahale Gerektiren Tarihi Kentsel Çevrelere Yönelik Kullanıcı Odaklı Sağıklaştırma Yöntemlerinin İrdelenmesi: İzmir-Basmahane Bölgesi Örneği" başlıklı çalışmasında; Basmahane tarihi kentsel çevresinin, kentsel, sosyo ekonomik-kültürel ve mimari özelliklerinin irdelenmesi, tarihi konut ve ticaret yapılarında oluşan değışim ve eskimelerin belirlenmesi, sosyal yapının bu tür değışim ve eskimeler üzerinde oynadığı rolün algılanması ve fiziki dokunun sorunlarının kullanıcıları ile birlikte sağıklaştırılması için "kullanıcı odaklı" bir sağıklaştırma yönteminin geliştirilmesini amaçlamıştır. İzmir -Basmahane Bölgesinde doku ve yapılara uygulanabilecek sağıklaştırma yöntemleri irdelenmiş ve kullanıcı odaklı bir sağıklaştırmanın yapılabilmesi için hangi yöntemlerin daha uygun olabileceğı tartışılmıştır. Alanda tespit edilen sorunlara yönelik, kentsel, sosyo-ekonomik kültürel ve mimari ölçekte kullanıcı odaklı sağıklaştırma önerileri geliştirilmiş ve çalışma kapsamında yapılan tüm araştırmalardan, irdelenen örneklerden elde edilen ortak veriler doğrultusunda, "kullanıcı odaklı" müdahaleler için ortak sonuçlar çıkarılmıştır.

Doğın (2009)'ın, "Kentsel Kültür Varlıklarının Değerlendirilmesine Ve Tanıtılmasına Yönelik Bir Öneri: Buldan Örneği" başlıklı çalışmasında; Buldan'da çok eskiden beri devam eden dokumacılık faaliyeti ve geleneksel

mimarideki ev-atölye birlikteliğinin sürdürebilmesi için koruma çalışmalarının yerel halka hem ekonomik açıdan hem de kültürel değerleri koruma ve zenginleştirme açısından katkı sağlayacağını belirtmiştir. Buldan'da yer alan kültür varlıklarının tanıtımının kültür turizmi yoluyla gerçekleştirilmesini önermektedir. Çalışma tarihi kentlerde kültür mirasının korunmasının ve değerlendirilmesinin yanısıra kültürel miras yönetimi, planlama aşamaları ve turizm gelişimi bileşenlerini incelemektedir. Çalışmanın esas olarak ilgilendiği alan Buldan tarihi kent merkezidir. Buldan'ı ziyarete gelenler için bir gezi güzergahı belirlenerek, yapılar bu rota üzerinde işaretlenmiş ve öne çıkan özellikleriyle tanıtılmaya çalışılmıştır. Buldan'a gelen ziyaretçilerin Buldan'a gününbirlik olarak çekilmesi ve birkaç günlük gezi programlarına dahil edilmesi değil, ziyaretçilerin uzun süre konaklatılması hedeflenmiştir. Günümüzde, kültür turizmi ve korumanın birbirini desteklediğini belirtmiştir. Yazar bu çalışmada, tarihi yapıların ve ev-atölye birlikteliğinin korunması yanında bugünün gereklerine uygun olarak işlevlendirilerek değerlendirilmesi ve kültür turizmi çerçevesinde değerlendirilmesi vurgulanmıştır.

Vural (2010)'ın, "Anadoluda Ev Kültürünün Gelişimi ve Geleneksel Türk Evine Örnek "Kemaliye (Eğir) Evleri" başlıklı çalışmasında; Doğu Anadolu bölgesi Erzincan ilinin bir ilçesi olan Kemaliye (Eğir) ele alarak, Anadolu'da geleneksel konut mimarisinin gelişim süreci ve mimari yapısının belgelenmesi, bölgede geleneksel evlerin yerleşimi ve plan tiplerinin incelenmesini hedeflemiştir. Kemaliye'de yer alan evlerin tarihsel ve kültürel geçmişi, mimarisi, iç mekân özellikleri, yapım teknikleri bakımından incelenmesiyle kültürel mirasımızın bir parçası olan bu evlerin korunarak yaşatılması gerektiğini vurgulanmıştır. Yazar, Kemaliye (Eğir)'in bulunduğu konum ve kozmopolit yapısı ile hareketli bir geçmişe sahip olduğunu, yörede kendine has bir kültürel yapı oluştuğunu, Kemaliye (Eğir) kültüründe de evlerin önemli bir yeri bulunduğunu vurgulamıştır. Bütün bu veriler doğrultusunda Kemaliye (Eğir)'deki geleneksel konutlar bazı yerel farklılıklar dışında geleneksel Türk evi niteliğini göstermektedir. Yazar, Günümüzde Kemaliye (Eğir)'in Çekül vakfının yürüttüğü 7 bölge 7 kent isimli proje kapsamında koruma altına alındığını, yerel yönetiminin de çabalarıyla kentteki tarihi yapıların restore edildiğini, Kemaliye

(Eğin) evlerinin ve kültürünün yaşatılmaya ve gelecek kuşaklara aktarılmaya çalışıldığını belirtmiştir.

Dayı (2011)'nın, "Kırsal Ölçekte Geleneksel Konutların İncelenmesi Ve Çevre Koruma Önerileri İçin Bir Yöntem Araştırması Bağlıca Köyü-Nallıhan" başlıklı çalışmasında; Ankara'nın Nallıhan İlçesi'ne bağlı Bağlıca Köyü'nün geleneksel konutlarının incelenmesi ve çevre ölçeğinde koruma önerileri için yöntem araştırması yapmıştır.

Yazar çalışmasında sorunlar ve olanakların tespitini yaptıktan sonra günümüz koşul ve ihtiyaçlarına göre köyün sahip olduğu kırsal mimari özelliklerinin neden ve nasıl korunacağı konusunda öneriler geliştirmiştir. Yazar, kırsal yerleşimlere taleplerin artmasıyla birlikte kırsal alanların olumsuz olarak etkilenmekte olduğu ve planlama ve tasarım sorunlarının gündeme geldiğini vurgulamış ve Bağlıca Köyü gibi kırsal alanlarda yerleşimlerin toplumsal, kültürel, çevresel ve ekonomik altyapılarına uygun planlama politikalarının ve uygulama araçlarının dikkatle hazırlanması gerektiğini belirtmiştir. Yazar, Bağlıca Köyünün geleneksel mimari özellikleriyle, yaşam tarzı, sosyal yapısı ve kültürüyle yaşatılması gerektiğini vurgulamış ve gerekli düzenlemelerin yapılması, çalışmalara başlanması ve bu çalışmalarda kullanıcıların da mutlaka sürece dahil edilmesi gerektiğini belirtmiştir. Ayrıca çalışma alanında planlanan çalışmaların gerçekleşmesi için öncelikle ilgili kurumlar tarafından teknik birimlerin oluşturulması gerektiğini de vurgulamıştır.

Üçer (2011)'in, Tarihi Dokuların Sürdürülebilirliğinde Turizm Kaynaklı Değişimlerin Etkileri: Kuşadası Dağ Ve Camii-Kebir Mahalleleri Örneği" başlıklı çalışmasında; Kuşadası'nda turizm faaliyetlerinin gelişmeye başlamasıyla sosyal, kültürel, ekonomik ve fiziksel yaşamda değişimlerin olduğu ve bu değişimlerin merkez olarak bilinen ve kentsel sit alanı içerisinde kalan Dağ ile Camii-Kebir Mahalleleri'nde ve farklı biçimlerde görüldüğünü belirtmiştir. Yazar; arazi şartlarına uygun olarak konumlanan, kendine özgün mimariye sahip olan yapıları, sürprizli sokakları, yöreye özgü süslemelerine sahip olan Dağ ve Camii-Kebir Mahalleleri'nde görülen turizm kaynaklı bozulmaların

incelenmesi için Kuşadası Dağ ve Camii-Kebir Mahalleleri Örneğini seçtiğini belirtmiştir. İki mahalleyi de etkileyen ve değişime sebep olan temel unsurun turizm olduğu tez çalışmasında vurgulamıştır.

Bu çalışmada Kuşadası Dağ ve Cami-Kebir mahalleleri sürdürülebilir koruma önerileri olarak; planlamaya yönelik, Kuşadası geleneksel dokusunun belgelenmesine yönelik, Kuşadası geleneksel yapılarının ve kültürel değerlerinin korunmasına, ekonomik kaynakların sağlanmasına, kullanıcıyı bilinçlendirmeye, altyapının geliştirilmesine ve tanıtımın sağlanmasına yönelik öneriler getirilmiştir. Yazar, Kuşadası geleneksel konut dokusunun özgün işlevinin devam ettirilemediği durumlarda, turizme yönelik yeniden işlevlendirme ile sürdürülebilir koruma önerilerinin getirilmesi gerektiği, yeniden işlevlendirme önerilerinin, çevre, strüktür ve mekan organizasyonu analizlerinden yola çıkılarak oluşturulması, koruma-kullanım dengesinin kurularak gerçekleştirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Çalışmaya göre; eğitim ve bilinçlendirme çalışmalarının yapılması, analiz çalışmalarının ve planlamanın yapılması, yeterli mali destek bulunması, sürekli kaynak yaratımı, sürdürülebilir koruma uygulamalarının gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Bayram (2012)'ın, "Ege'de Kırsal Mimari Araştırmaları (Manisa Kayacık Örneği)" başlıklı çalışmasında; Ege Bölgesi'nde özgün kırsal dokuya sahip olan Manisa Gördes'e bağlı Kayacık Beldesi'nin yerleşim özelliklerinin incelenmesi, yerli halkın köyden kente göç etmesi sonucu yok olan kırsal dokudaki yapıların belgelenmesi ve kırsal dokunun korunmasına yönelik önlemlerin alınmasına yönelik çalışmalar yapılması gerektiğini belirtmiştir.

Yazar çalışmasında, kırsal yerleşimlerde kültürel mirasın korunması ve yaşatılmasının yerel yönetimlere, sivil toplum kuruluşlarına ve yöre halkına düşen önemli bir sorumluluk olduğunu vurgulamıştır. Kırsal yerleşimlerde yaşanan fiziksel ve sosyal sürdürülebilirlik bağlamındaki sorunlar belirlenmiş ve buna yönelik önerilerde vurgulanmıştır. Kırsal yerleşim alanında yapılması öngörülen sağlıklılaştırma ve restorasyon çalışmalarının tamamında yerel ustaların yanında çırak, kalfa ve usta yetiştirilmesi sağlanarak yöre halkına iş

imkanı sağlanması gerektiği belirtilmiştir. Ekonomik yaşantının sürdürülebilirliğin sağlanması bağlamında kırsal alanda genç nüfusun kente göçünü engellemek ve kırsal alanların gelişimini sağlamak için geçim kaynağı olan tarım ve hayvancılığa verilen desteğin arttırılmasının gerektiği de belirtilmiştir.

Akgün (2013)'ün, "Kırsal Mimari Mirasın Korunması Bağlamında Bayburt Kırsal Geleneksel Evi" başlıklı çalışmasında; Bayburt kırsal mimari mirasının korunması amaçlanarak, kırsal geleneksel Bayburt evlerinin incelenmesi, Bayburt kırsal mimari miras envanterinin çıkarılması ve geleneksel mimariyi koruma konusundaki yaklaşımlarla Bayburt kırsal geleneksel evi için koruma önerilerinin gerektiği vurgulanmıştır. Yazar; Karadeniz ile Doğu Anadolu arasında geçiş bölgesinde olması, kentin farklı topoğrafik, iklimsel ve doğal özelliklere sahip olması, kırsal yerel mimari miras açısından değer taşıması sebebiyle, kırsal alan olarak Bayburt'un seçildiğini belirtmiştir. Bayburt kırsal yerleşmelerinde korumanın sağlanması anlamında ilk adım olarak; doğal, çevresel, sosyo-ekonomik ve kültürel etkenler çerçevesinde malzeme ve yapım sistemleri, geleneksel evin plan ve cephe özelliklerinin incelemesinin yapılmasıyla birlikte elde edilen veriler doğrultusunda Bayburt kırsal geleneksel evleri ile ilgili plan tipolojileri oluşturulmuştur.

Çalışmada kırsal yerleşmelerdeki geleneksel evlerin korunmasına yönelik koruma önerileri geliştirilmiştir. Yazar çalışmasında kırsal alandaki geleneksel değerlerin tespitinin yapılması, kırsal geleneksel mimarinin değerlendirilmesi, koruma stratejilerinin yerel özellikler dikkate alınarak belirlenmesi gerektiğini vurgulamıştır. Ayrıca yazar, ihtiyaçlar doğrultusunda ya da koruma amacıyla yapılan fiziki müdahalelerle geleneksel evlere kalıcı ve geri dönüşü olmayan hasarlar verilmesine engel olunması gerektiğini de belirtmiştir.

Şayın (2016)'ın, "Denizli Hisarköy (Attuda) Kırsal Mimari Mirasının Doku Analizi ve Koruma Sorunları" başlıklı çalışmasında; kırsal alanda bulunan sivil mimarlık örneklerinin nitelik ve değerlerinin saptanması ve önerilen uygulamalarla mevcut kırsal miras değerlerinin korunması, yaşatılması ve

gelecek kuşaklara aktarılması hedeflenmiştir. Çalışma alanında kırsal mimari mirasın korunması, belgelenmesi ve kırsal alanın sürdürülebilirliğine yönelik önerilerin getirilmesi amaçlanmıştır. Yazar, sürdürülebilirliğe yönelik önerilerin kırsal mirasın korunur hale getirilmesi ve kırsal dokunun altında yer alan arkeolojik buluntuların ortaya çıkarılabilmesi için yapılacak kazı çalışmalarına yol göstermesi açısından önemli olduğunu vurgulamıştır. Çalışma alanı olarak seçilen Hisarköy'de mevcut duruma ilişkin analizler, plan kurgusu, taşıyıcı sistem malzemesi, cephe düzeni ve doku analizi araştırılmış, doku ölçeğinde çözüm önerileri geliştirilmiş ve Attuda Antik kenti kent arkeolojisi kavramı bağlamında incelemeler yapılmıştır.

Yapılan çalışmalar sonucunda geleneksel konut yapılarının tipoloji çalışmaları yapılmış ve Hisarköy geleneksel konut dokusundaki örnek yapılar incelenmiş olup, koruma sorunları çevre ve yapı ölçeklerinde incelenmiş ve korumaya ilişkin uygulama önerileri geliştirmiştir. Yazar, geleneksel konutların korunarak geleceğe taşınmasının evrensel kültür mirasımızın devamlılığını sağlaması açısından önemli olduğunu belirtmiştir.

2.2. Geleneksel Anadolu Konutunun Özellikleri

Geleneksel Türk Evi sofası ve avlusu ile varolan bir evdir (Eyüce, 2005). Geleneksel Türk aile yapısı kalabalık bir yaşam getirdiğinden mekânların boyutları da bu ihtiyaca cevap verebilecek nitelikte olmuştur. Kalabalık aile yapısı içinde çekirdek aileler yer almakta bu amaçla da mekân içerisinde bağımsız bölümler ile kışlık yiyeceklerin saklandığı depolar ile üretim (dokuma ve işlik) için kullanılan alanlar bulunmaktadır (Vural, 2010).

Anadolu'da kırsal alanlardaki kültürel ve doğal farklılıklar, farklı mekan kurgusu, uygulamada kullanılan malzemeler ve yapım teknikleri farklı geleneksel konut tiplerini oluşturmuştur. Geleneksel Türk evinin planını odalar, sofalar, müstemilat ve merdivenler oluşturmaktadır.

Türk Evi esas itibarıyla, tek katlı, fakat yükseltilerek topraktan kopartılmış zeminden bağımsız bir yapıdır (Cansever, 2002). Zaman içerisinde katlar iki ve üç kata çıkmıştır. İki katlı evlerde alt kat, insan yaşamı dışındaki kullanımlara ayrılmıştır. Köy ve kasaba evlerinde ahır, kent evlerinde taşlık ve depo evin alt katındadır. Üç katlı evlerdeyse, orta kat genellikle asma kat biçimindedir. Ara katlarda, daha büyük pencereli ve basık tavanlı, kolay ısınabilen kış odaları bulunmaktadır (Sözen, 2001).

2.2.1. Plan Tipleri

Geleneksel Türk Evi tipolojisi, tek tek işlevsel, yapısal ya da simgesel öğeleri içermekle birlikte, temel tipolojik birim ve bu öğeler arasındaki belli ve özgül ilişkilerin belirlenmesiyle ortaya çıkmaktadır (Arel, 1982).

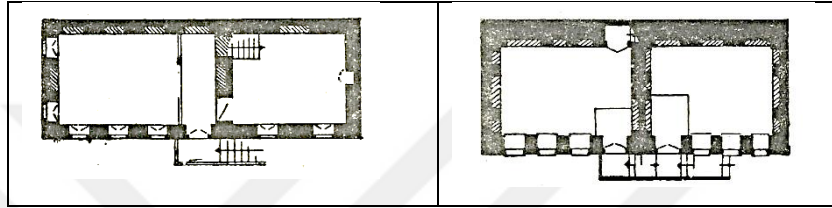
Sofa, Türk Evi'nin plan oluşumunu etkileyen ve odaları birbirine bağlayan en önemli unsurdur. Sofa bir geçit olmakla beraber aynı zamanda bütün ev halkının toplandığı, düğün ve eğlenceler tertip ettiği bir yerdir (Eldem, 1968). Odaların sofaya göre konumları dikkate alınarak plan tipleri oluşturulmuştur.

Geleneksel Türk evi ilk örnekleri sofasızdır. Sofa kavramının zamanla ortaya çıkmasıyla sofalı geleneksel türk evi, farklı plan tiplerinin oluşmasına olanak sağlamıştır. Türk evinde en önemli birim odadır. Her oda evli bir çifti barındıracak niteliklere sahiptir (Günay, 1999). Geleneksel Türk evinin odaları kare ve kareye yakın planimetrik biçimlenmeleri ile oldukça kararlı geometrik özellikler göstermektedir (Eyüce, 2005). Yanal yüzeylerde girinti, çıkıntı ve uzantılar, yer yer kot farklılaşmaları ile oluşan farklı düzenlemeler sofanın mekânsal zenginliklerini arttırmaktadır (Eyüce, 2005).

Geleneksel Türk evlerinin plan tipolojisi çalışmalarında Prof. Dr. Sedat Hakkı Eldem (1968), sofaları esas alarak evleri dört kategoride ele almıştır. Plan şemalarını sofasız, dış sofalı, iç sofalı ve orta sofalı olarak tanımlamıştır.

2.2.1.1. Sofasız Plan Tipi

Ev planının en güncel bir durumunu ifade eden bu tipte oda veya odalar, sadece yan yana dizilmek suretiyle evi oluştururlar. En basit Türk evi plan tipidir. Odalar avluya açılmaktadır. Avlu içerisinde mutfak/tuvalet ve diğer mekanlar yer almaktadır. Söz konusu plan tipine sahip yapılar, daha çok Anadolu'nun orta, güney ve doğu bölgelerinde uygulanmıştır. Sofasız plan tipinde iki katlı evler de vardır. Evin üst katına avludan bir merdivenle çıkılmaktadır (Eldem, 1968).

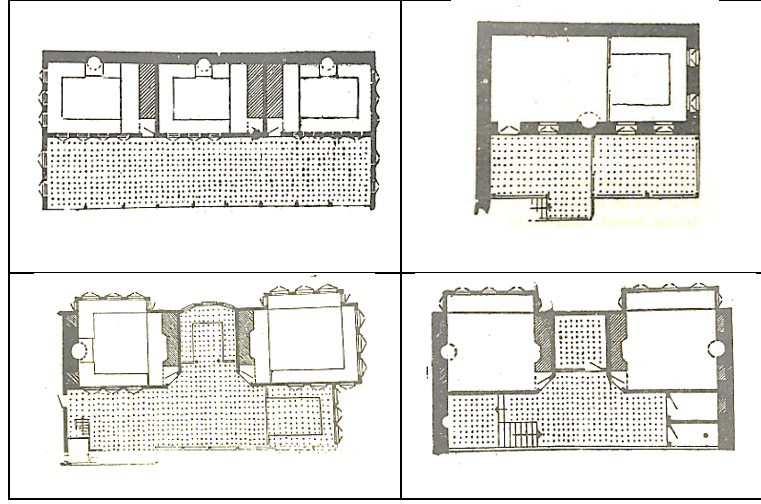

Şekil 2.1. Sofasız plan tipi

(Eldem, 1968)

2.2.1.2. Dış Sofalı Plan Tipi

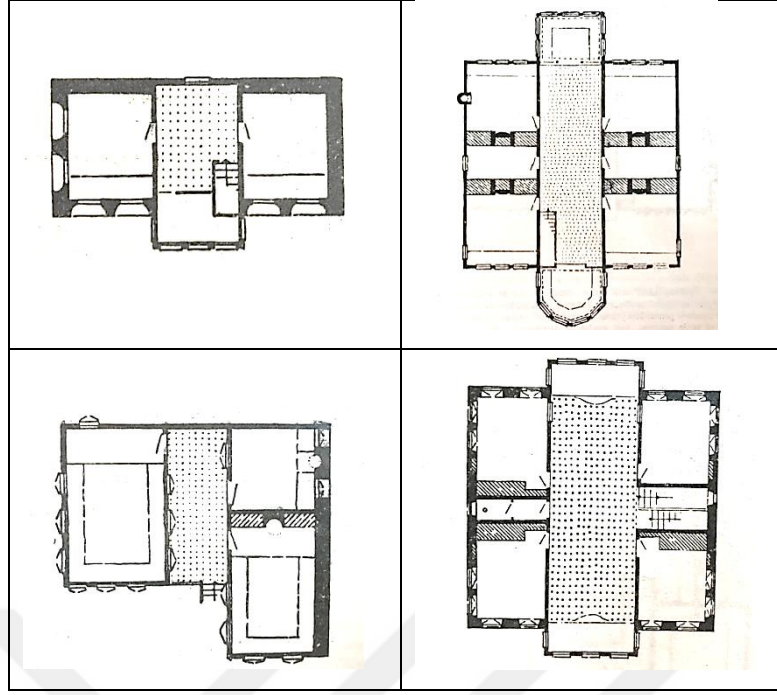
Türkler Anadolu'da yerleşmeden evvel mevcut olan Hitit ve Helenistik evlerinde de bu plan şekli tatbik edilmiştir (Eldem, 1968). Dış sofalı plan tipi, sofasız ev tipinden sonra gelen eski ev tiplerinden biridir. En ilkel dış sofalı evin sofası açık ve ahşap direklidir. Evin üzeri toprak damlıdır (Eldem, 1968). Anadolu'nun kırsal alanlarında, avlulu ve bahçeli evlerde yoğun olarak uygulanmıştır. Oturma ve yaşama seviyesinin yükselmesiyle, sofa kapanmaya başlamıştır (Eldem, 1968). Sofanın iki yan duvarları sağır tutulmuş ve ahşap direk araları ahşap pencereler ile kapatılmıştır. Dış sofalı planlarda eyvanlı ve köşklü olarak görülmektedir.

Şekil 2.2. Dış sofalı plan tipi
(Eldem, 1968)

2.2.1.3. İç Sofalı Plan Tipi

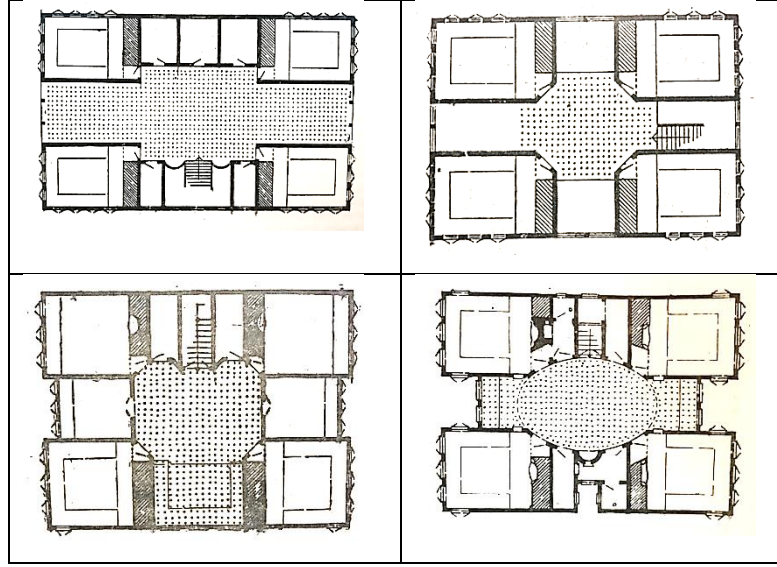
Geleneksel Türk evinin en yaygın kullanılan plan tipidir. Türk toprakları dahilinde ve bilhassa şehirlerde en çok tesadüf edilen ev tiplerinden biri iç sofalı yahut 'karnıyarık' yani iki taraflı veya iki sıralı ev tipidir (Eldem, 1968). Odaların sofanın her iki tarafında konumlandığı ev tipi olup karnıyarık olarak da tanımlanmaktadır. Dış sofalı ev tipinden daha korunaklı olması, dış sofalı eve göre fazla oda içermesi ve ekonomik olması nedeniyle tercih edilmiştir. Odaların pencereleri sofa tarafına da açılmaktadır. Sofanın korunaklı olması evin iyi ısıtılabilmesine olanak sağlamış, bu nedenle soğuk bölgeler için tercih sebebi olmuştur.

Şekil 2.3. İç sofalı plan tipi
(Eldem, 1968)

2.2.1.4. Orta Sofalı Plan Tipi

Son yüzyıllarda çok kullanılan bu tipde sofa, evin ortasını işgal eder ve dört tarafı odalar ve diğer hizmet yerleriyle çevrilir ve ekseriya dört büyük oda evin dört köşesine getirilir. Oda aralarında merdiven, eyvan, servis yerleri veya daha küçük odalar bulunur. Orta sofaya zamanla birçok şekiller verilerek farklı plan tipleri uygulanmıştır. Sofa önceleri dört köşe iken, zamanla köşeler pahlandırılarak, çokgen, oval veya eliptik şekiller oluşmuştur. Orta sofalı plan tipi, en zengin plan kompozisyonlarına imkan verdiği için, büyük konak ve saraylarda diğerlerine tercih edilmiştir (Eldem, 1968).

Şekil 2.4. Orta sofalı plan tipi
(Eldem, 1968)

2.2.2. Cephe Özellikleri

Geleneksel konutlar tek veya iki kattan oluşmaktadır. Yapının durumuna göre, zemin kat depo, ahır, samanlık, mutfak olarak kullanılmaktadır. Birinci kat ise, yapının büyüklüğüne göre, bir ve birden fazla odaların ve sofanın bulunduğu yaşam katıdır.

Evin, pencerelerle bir taraftan sokak ve dış dünyaya, diğer taraftan hayat ve eyvanla bahçeye açılmasına imkan veren planı, ona Türk evi kimliğini kazandıran özel bir mimari yaklaşımdır (Cansever, 2002). Pencereler, oturanın ve ayakta duranın görüşünü kesmeyecek biçimdedirler (Bektaş, 2007). Çıkma yanlarında, sokağı derinlemesine görecektir gibi pencere açılır (Bektaş, 2007).

Kargirden yapılan alt katın üzerine binen asıl kat genellikle çıkmalarla taşırılmıştır (İskender, 2005). Geleneksel Türk Evi'nin cephesini zenginleştiren ve önemli elemanlardan olan çıkmalar cepheye hareketlilik kazandırmaktadır.

Zeminin kalın taş duvarlar ile yükseltilmesi suretiyle oluşturulan kagir bir altyapı (kat) üzerine oturtulan, yol istikametine tabi olan bu kagir stürüktüre

göre genişleyen ve kendi özel yönlenişiyle oluşan ahşap kısmın korunmasını sağlayan geniş saçaklı çatılar Türk evinin önemli bir unsurudur (Cansever, 2002). Geleneksel yapıların çatıları kırma ve beşik çatı olarak yapılmıştır. Çatılarda malzeme olarak alaturka kiremit kullanılmıştır. Ayrıca, geleneksel yapıların 19. Yüzyılda yapılan ilk evleri toprak damlı çatılar olarak yapılmıştır.

2.2.3. Yapı Malzemeleri

Anadolu'da yer alan geleneksel yapılar yörede bulunan malzemeler kullanılarak inşa edilmiş ve kendi özgün kimliğini meydana getirmiştir. Geleneksel yapıların oluşumunda yöresel malzeme olarak taş, ahşap, kerpiç ve tuğla kullanılmıştır.

Taş

Tarih öncesi dönemlerden bu yana kullanılan en eski ve doğada en fazla bulunan yapı malzemesidir. İlk yığma duvarların malzemesi taştır (Aşanlı, 2017). Kolay ulaşılabilir olmasının yanı sıra taşıyıcı, sert ve dayanıklı olması ayrıca yalıtım sağlaması nedeniyle taş, yapı inşasında kullanılan malzemelerden biridir. Arada bağlayıcı herhangi malzeme kullanmadan kendi ağırlıkları ile istiflenmiş taş duvarlar oldukça yaygın olarak kullanılmıştır. Kuru duvar tekniği denilen bu yığma yapıları Çatalhöyük'te görülmektedir. Tarımın başlangıcı ile birlikte daha da yerleşik olma ihtiyacı sağlam yapılar inşa etmeye başlanmıştır (Aşanlı, 2017). Yapılarda kullanılan taşlarda kil, kireç ve kireç esaslı harçlı bağlayıcılar kullanılmıştır.

Ahşap

Sürdürülebilir bir yapı malzemesi olan ahşap insanlık ile insanlık tarihi kadar eski bir ilişki içerisinde (Aşanlı, 2017). Geleneksel yapı malzemesi olan ahşap, geleneksel yapıların vazgeçilmez bir yapı elemanıdır. Ahşap yapı malzemeleri ağaçların kesilmesi, kurutulması ve işlenmesiyle elde edilen bir süreçte oluşmaktadır. Ahşap malzeme; duvarlarda, çatı ve taşıyıcı sistemde, merdivende, döşeme ve tavan kaplamalarında kullanılmıştır (Yüksek, 2008).

Kerpiç

Kerpiç , anonim ve köylü evlerinin en temel yapı malzemesidir (Kuban, 1995). Geleneksel konut yapımında yaygın olarak kullanılan kerpiç; toprak, su ve saman karışımının hamur haline getirilerek, ahşap kalıplarda istenilen boyutlarda dökülmesi ve belirli bir süre güneşte kurutulması sonrası elde edilen geleneksel tuğla işlevi gören önemli bir yapı malzemesidir (Çelimli, 2016). Çok eski dönemlerden beri insanların kullandığı geleneksel yapı malzemelerinden biridir.

Tuğla

Tuğla pişmiş topraktır ve son derece sağlam bir malzemedir (Aşanlı, 2017). Kerpicin uzun ömürlü olmaması ve dış etkenlerden dolayı çabuk bozulması; killi toprağın pişirilmesi yolunu açmış ve tuğla malzemesi ortaya çıkmıştır (Alemdar 2002). Kil, killi toprak ve balçığın ayrı ayrı veya birlikte yoğrulup gerektiğinde su, kum, öğütülmüş tuğla ve kiremit tozu ve benzerlerinin karışımıyla elde edilen tuğla, kalıplara dökülerek önce güneşte kurutulan ve daha sonra fırında pişirilen yapı malzemesidir (Hasol, 1990). Tüm antik kentlerin tarihinden daha eski bir tarihte yapılmış pişmiş toprak kullanılan yapılara rastlanılmaktadır (Aşanlı, 2017).

2.2.4. Yapım Sistemleri

Kullanılan yapım sistemleri, Anadolu'nun çeşitli yörelerinde bulunan yerel malzemeler kullanılarak oluşmuştur. Geleneksel yapıların yapımında kullanılan yapım sistemleri yığma, ahşap karkas ve karma yapım sistemi olarak ayrılmaktadır.

2.2.4.1. Yığma Yapım Sistemi

Doğal malzeme olan taş, kerpiç ve tuğlaların taşıyıcı olacak şekilde, üst üste konulup harçla bağlanarak yapıldığı, tahta ve kütüklerin ise bindirme yoluyla çivi kullanmadan örüldüğü masif yapılar yığma yapı olarak tanımlanmaktadır.

Yığma yapı sisteminde yük taşıma görevi ile mekanları birbirinden ayırma görevi aynı yapı öğelerinin üzerinde toplanır (Hasol, 1990). Geleneksel yığma yapılar; taş, kerpiç ve tuğla malzemeleri kullanılarak oluşturulmuştur.

Taş malzemesi kullanılarak oluşturulan yığma yapılar, yörenin doğal taşları kullanılarak yapılmıştır. Derzleri çoğunlukla toprak harçla veya kireç harçla oluşturulmuştur (Yüksek, 2008). Yörenin doğal taşlarının yapılarda taşıyıcı olarak kullanılmasıyla birlikte, yörelere özgün yapılar ortaya çıkmıştır.

Şekil 2.5. Denizli/Sarayköy/Hisar Mahallesi
taş yığma yapı görünümü (Attuda)

Kolay ulaşılır malzemelerden oluşması ve uzman işçilik gerektirmemesinin yanısıra kerpiç, homojen ve kompakt olduğu için yığma geleneksel yapılarda yaygın olarak kullanılmıştır. Kerpiç yapılar özellikle yapıya elverişli ahşap ve taşın zor bulunduğu Orta Anadolu bölgesinde çok uygulanmıştır (Yüksek, 2008). Kerpiç yapı malzemesi öğütülüp, yeniden ıslatılarak kullanılabilir. Kerpiç yığma yapıların temelleri moloz taş ile yapılmıştır. Yapının temel derinliği ve genişliği taşın mevcut durumuna ve yöreye göre değişiklik göstermektedir.

Şekil 2.6. Antalya/Korkuteli kerpiç yığma yapı görünümü
(Yıldırım, 2010)

Tuğla kullanılarak inşa edilen yığma sistemlerde tuğlaların yapısı yöreden yöreye değişiklik göstermektedir. Taş ve kerpiç yığma yapılarıdaki gibi yapının temeli moloz taş ile oluşturulmuştur. Taş temel üzerine tuğlaların bağlayıcı harç kullanılarak örülmesi ile taşıyıcı nitelikte duvarlar yapılarak tuğla ile yığma yapılar inşa edilmiştir.

Şekil 2.7. Denizli/Buldan tuğla yığma yapı görünümü

2.2.4.2. Ahşap Karkas Yapım Sistemi

Ahşap çatki sistemi Türk Evinde yaygın olarak kullanılmış bir sistemdir. Türk Evinde ana yapım malzemesi ahşap, yapım yöntemi olarak da ahşap çatki seçilmiştir (Günay, 1999). Yapının temel kısmı haricinde tamamında ahşap malzeme kullanılarak, taşıyıcı ahşap iskelet ve iskelet arasındaki boşlukların dolgu ve ahşap kaplama malzemesi ile kaplanmasıyla ahşap yapım sistemi

oluşturulmuştur. Ahşap yapım sistemi, hafif yapı sistemleri arasındadır. Ahşap taşıyıcı sistemleri, taban ve başlık kirişleri, dikmeler, çaprazlar ile payandalardan oluşur. Döşemeler ve duvar içi dolguları, pencere ve kapılar gibi yardımcı elemanların taşıyıcılıkları yoktur (Aşanlı, 2017). Yapının iskelet kısmı yatay ve düşey yükleri karşılayarak binanın şekil değiştirmeden ayakta durmasını, dolgu ve kaplama kısmı ise yapıyı dış etkenlerden korumakla birlikte iç ortamların soğuk, rutubet ve sese karşı yalıtımını sağlamaktadır (Yüksek, 2008).

Geleneksel Türk evlerinin en belirgin yapım sistemleri ahşap çatki arası dolgu yani hımış ve bağdadidir (Günay, 1999). Hımış yapının taşıyıcı sistemi ahşaptır. Taşıyıcılar arasında taş, kerpiç ve tuğla gibi çeşitli malzemeler kullanılmıştır. Kullanılan malzemelerde genellikle bağlayıcı olarak çamur kullanılır (Dikmen Ozkan, 2004).

Şekil 2.8. Safranbolu Ahşap karkas hımış yapı görünümü
(<https://emlakkulisi.com/safranbolu-evleri-unesco-dunya-mirasi-listesinde/442845>)

Ahşap karkas olarak düzenlenen taşıyıcı öğeler ahşap çıtaların çakılması ve üzerine sıva yapılması sonucu, bağdadi sistemler oluşturulmuştur.

Şekil 2.9. Kocaeli/ Ereğli Ahşap karkas yapı görünümü

(<https://i.emlakeki.com/2/850/478/storage/old/newsFiles/2016/11/21/187915/187915.jpg>)

2.2.4.3. Karma Yapım Sistemi

Karma yapım sistemi; zemin katta yığma duvarların, üst katta ise ahşap karkas duvarların uygulanmasıyla meydana gelen yapım sistemidir. Karma yapım sistemle yapılmış bir evin zemin kat duvarları kagir, üst katları da ahşap karkas sistemiyle inşa edilmiştir.

Şekil 2.10. Tarsus karma yapı sistem görünümü

(<https://www.kulturportali.gov.tr/repoKulturPortali/large/05022013/6b169dcb-b647-436f-84bc-db94beff868c.JPG?format=jpg&quality=50>)

3. MATERYAL VE YÖNTEM

Çalışma geleneksel Kızılcabölük konutunu ve bu konutların özgün yapı eleman ve malzemelerini incelemektedir. Kızılcabölük yerel konut dokusunun mimari kimliğini belirleyebilmek için öncelikle Geleneksel Kızılcabölük konutunun konusunda literatür taraması yapılmıştır. Literatür kapsamında geleneksel Anadolu konutu ve Kızılcabölük konutu ile ilgili kaynak taraması ve arşiv araştırmaları gerçekleştirilmiştir. Bölge Koruma Kurulu, Vakıflar Bölge Müdürlüğü ve Kızılcabölük Belediyesi'nde arşiv taramaları yapılarak gerekli planlar ve dokümanlar elde edilmiştir.

Çalışmanın ikinci aşamasında ise saha çalışması yapılmıştır. Kızılcabölük'te niteliğini koruyarak günümüze kadar ulaşabilmiş konutlar tespit edilerek incelenmiştir. İncelenen yapılar arasında tescilli olan konutlar da bulunmaktadır. Toplamda 4 tescilli, 10 tescilsiz olmak üzere 14 Konut incelenmiştir. Konutlarda yaşayan hane halkı ile yüzyüze görüşmeler ve derinlemesine mülakatlar yapılarak bilgi toplanmıştır ve konutların röleveleri alınmıştır. Tespit edilen konutların rölövelerinin alınmasında geleneksel yöntemler kullanılmış, lazer metre, çelik şerit metre, teleskobik metre, hortum ve su terazisi yardımıyla konutlar ölçülmüş ve AutoCAD programı ile çizimleri gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bilgiler doğrultusunda incelenen tüm yapılar için envanter fişleri hazırlanmıştır. Bu fişlerde yapının yapının konumu, vaziyet planı, kadastro durumu, onarım durumu, kat planları, fiziksel özellikleri, cephe ve bezeme özellikleri ile ilgili olarak bilgiler verilmiştir. Yapı tipolojilerini oluşturmak için avlu ve sofa tiplerine göre bir sınıflandırma yapılmıştır. Envanter ve tipoloji sınıflandırması sonucunda elde edilen bilgiler çerçevesinde konut dokusunun sürdürülebilirliğine yönelik önerilerde bulunulmuştur.

4. KIZILCABÖLÜK BELDESİ İLE İLGİLİ GENEL BİLGİLER

4.1. Konum ve Tarih

Kızılcaölük, Aydın- Karacasu - Muğla yol güzergahında olup; Denizli il sınırları içerisinde, Denizli iline yaklaşık 50 km. mesafededir (Şekil 4.1). 1912 yılında kasaba olan yerleşim yaklaşık 5000 kişilik nüfusu ile köklü bir tarihe sahiptir (Yakıt, 2002). Önceleri Aydın ili sınırları içerisinde yer alan Kızılcaölük, 1883 yılında Muğla Menteşeoğulları beyliğinin idaresinden ayrılıp Tavas ilçesi ile birlikte Denizli iline bağlanmıştır. Kızılcaölük Kasabası adı hakkında Yakıt'ın (Yakıt, 2002) belirttiği belgelere göre; "1-Tapu Tahir Defterlerinde Kızılcaoluk'tan bahsedilmesi en eski adının Kızılcaoluk olduğunu göstermektedir. 2- Evliya Çelebi Seyahatnamesi'nde ise Kızılcaölük olarak bahsedilmektedir. 3- Tarihi belgelerden hiç şüphesiz olanlar taş yazıtlarıdır. Kızılcaölük'le ilgili olarak bulunan en eski taş kitabe, bir han ve hamam kitabesidir. Bu kitabeye göre 18. yüzyılın başında Kızılcaölük'ün hanı ve hamamı bulunan büyük bir yerleşim merkezi olduğu anlaşılmaktadır. 4- Tarihi belgelerden bir diğeri ise Kızılcaölük'le ilgili bir padişah beratıdır. Orjinali Tavas Müftülük arşivinde bulunmaktadır. 5-Yine kitabeler bakıldığı zaman 18.-19. Yüzyıllarda Kızılcaölük'ün adı, bugünkü adı "Kızılcaölük" olarak yer almaktadır."

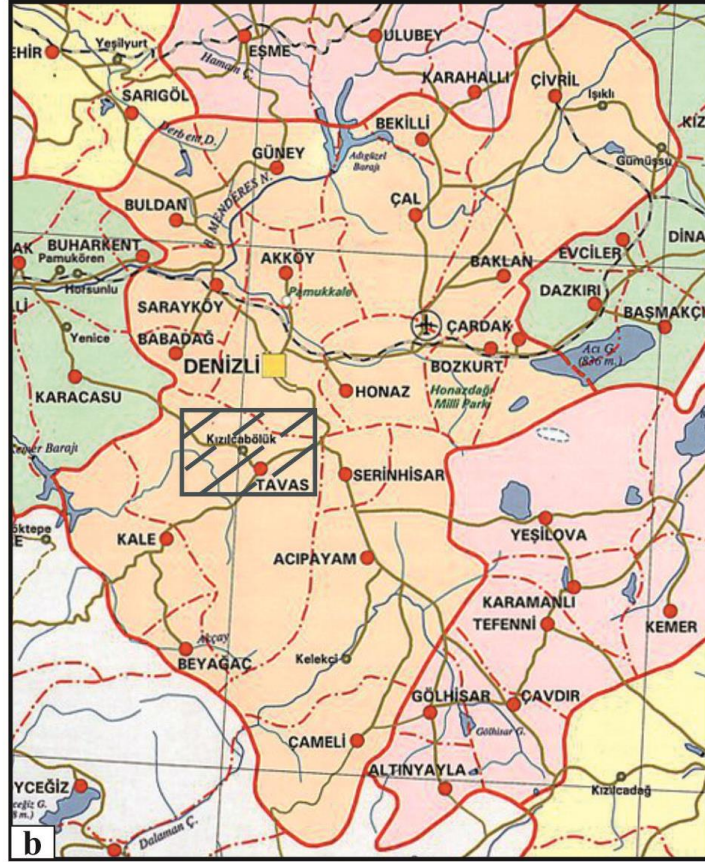
Kasaba, Ege bölgesinin güney doğusunda, Denizli'nin ise güneyinde yer almaktadır. Güneyi düz ovalık olan yerleşimin kuzeyi ise dağlık olup en yüksek yeri Çakıroluk Tepesi'dir. Kasabaya bağlı Çiftlik, Pınarlık ve Vakıf olmak üzere üç tane köyü bulunmaktadır. Bu köylerden Vakıf köyü, Herakleia antik kentinin (Şekil 4.2.) bir kısmının üzerinde yer alması nedeniyle önem taşımaktadır (Altan, vd. 2016).

Herakleia antik kenti Denizli ili, Tavas ilçesi, Vakıf Köyü sınırları içinde yer almaktadır. Bugün antik kentin bir kısmının üzerinde köy yerleşimi bulunur. Kent, Tabae (Davaz) Ovası'nın kuzey-doğu sonunda Salbacos (Babadağ) dağ silsilesinin eteklerinde Vakıf Köyünün bulunduğu alandadır (DİKTİM, 2019) (Şekil 4.1.).

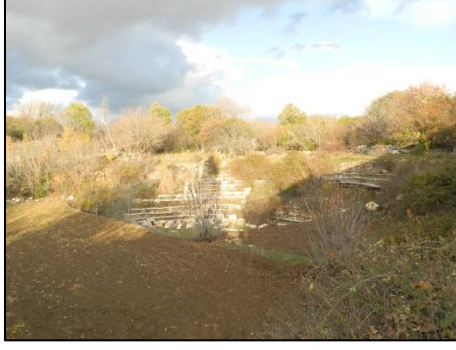

Şekil 4.1. (a) Türkiye Haritası

(<https://www.turkiyeharitasi.gen.tr/2012/10/21/turkiye-siyasi-haritasi/>)

Şekil 4.1 (b) Denizli İli haritası (<http://www.cografya.gen.tr/tr/denizli/>)

Şekil 4.2. Vakıf köyü içinde yer alan Heraklia Antik Kenti

4.2. Coğrafi ve İklimsel Özellikleri

Kızılcabölük kasabası Ege Bölgesinde yer almaktadır. Ege Bölgesinin güney doğusunda (İç Ege de), yurdumuzun güney batısındadır. Denizli'nin güneyinde, Tavas'ında batısındadır. Kızılcabölük Karcı dağının güneye bakan yüzünde, Karcı dağı, Baba dağı ile Honaz dağı arasındadır. Beldenin kuzeyi dağlık ve tepeliktir, güneyi ise düz ovadır. Ovalar Tavas ovasının büyük bir bölümünü kapsar. Dağlık bölgelerde düzenli çam ormanları ile kaplıdır (KV, 2019).

Beldenin İç Ege'de Denizli ilinin yüksek ve dağlık bölümünde yer aldığından, İç Anadolu iklim özelliği olan karasal iklimin etkisinde kalmaktadır. Bunun için kışlar oldukça sert, soğuk ve karlı, yaz mevsimi serin geçer. Yağmur ilkbahar ve sonbahar mevsimlerinde yağar. Aralık, Ocak ve Şubat aylarında ısı (-) derecelerde olur (KV, 2019).

4.3. Sosyoekonomik Durum

Kızılcabölük halkı geçmişte hayvancılık ile geçimini sağlamaktaydı. Bu nedenle de başlarda oba denilen 7-8 bölükte, dağınık bir yerleşim düzeninde göçebe olarak yaşamlarını sürdürmüşlerdir (Yakıt, 2002).

Kızılcabölük'ün en önemli yapısı olan Kavak Cami'nin yapılmasıyla göçebe yaşamdan yerleşik düzene geçişin ilk adımları atılmıştır ve bundan sonraki

yapılaşma cami etrafında konumlanmaya başlamıştır (Altan, vd., 2016). (Şekil 4.3.).

Şekil 4.3. Kavak Cami ve Kızılcabölük'ten genel görünüm

Yerleşik düzene geçilmesiyle birlikte halkın geçim kaynakları da tekstil, küçük el sanatları, tarım ve hayvancılık olmak üzere çeşitlilik kazanmıştır. Dokumacılığın yöreye Orta Asya'dan göç edip gelen insanlar tarafından getirilmiş olduğu düşünülmektedir.

Kızılcabölük'te dokumanın tarihi el tezgahlarına dayanmaktadır. El tezgahları, ağaçtan yapılmış tezgahlardır ve insan gücü ile çalışmaktadır. Osmanlı döneminde ise dokumacılık sanatı daha da gelişmiş ve ilerlemiştir. Bu dönemde birçok Sadrazam, Şehzade ve devlet ileri gelenlerinin giydikleri giysilerin kumaşları bu yörenin dokumalarından temin edilmiştir. Evliya Çelebi dahi

Seyahatnamesinde bu yöreye yer vermiş ve yörenin dokumacılığından Kızılcabölük Çulhacılığı olarak bahsetmiştir (Beşiracı, 2011).

Ayrıca Yakıt'ın Kızılcabölük Kasabası adı hakkında belirttiği belgelerde, Kızılcabölüklü hanımların “börgü” veya “bürgü” adını verdikleri bir başörtüsü kullanırken erkeklerin de “börk” adı verilen şapka giydiklerini, başlık ve başörtülerinin kızılımsı renkte olduğunu belirtmiştir (Yakıt, 2002). Günümüzde Kızılcabölüklü hanımlar halen bürgüyü kullanmaktadır. Yaz döneminde bürgüyü beyaz renkli olarak örtünmektedirler (Şekil 4.4.).

Şekil 4.4. Kızılcabölük'lü bayanların başörtüsü bürgünün görünümü

Önceleri mekiği el ile atılan tezgahlarda dokuma yapılmıştır. Yöre halkı; el tezgahıyla 1950 yılına kadar dokumacılık yaparken, bu tarihten sonra büyük bir atılım yaparak günümüzde kullanılan motorlu tezgahla işlerini sürdürmeye başlamışlardır (KV, 1988). Zaman içinde kasaba tekstil alanında büyük gelişim göstermiş olup bugün, el dokuma, yarı otomatik ve tam otomatik tezgahları ile Denizli'nin önemli tekstil merkezlerinden biri haline gelmiştir (Altan, vd., 2016).

Bütün bu teknolojik gelişmeler ve tam otomatik makinelere geçilmesiyle birlikte geleneksel bir yöntem olan el dokuma tezgahları kullanılmamaya başlamıştır. Her ne kadar otomatik makineler ile hızlı üretim sağlansa da elde edilen ürün, el dokuma tezgahlarında üretilen ürünlerin kalitesine ve özgün karakterine ulaşamamaktadır (Altan vd., 2016). Ayrıca bu geleneksel dokuma yöntemi yerleşimin dokusunu, halkın yaşam biçimini ve konutların plan organizasyonunu etkileyen en önemli faktördür. El dokuma tezgahlarının

sesinin hiç kesilmediği bu kasabada, her ev doğal bir atölye olarak özgün karakterini oluşturmuştur. Ancak otomatik makinelerin kullanılmaya başlamasıyla geleneksel dokuma yönteminin getirdiği bu özgün karakterler bir kaybolmaya başlamıştır. Bu nedenle de belediye tarafından bu geleneksel yöntem yeniden canlandırılarak hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

4.4. Geleneksel Konutlar

Kızılcabölük Evleri, beldenin topografik yapısına uygun olarak konumlanmıştır. Evler genellikle iki katlıdır. Zemin katta haneyaltı olarak tabir edilen depo, ahır ve tezgah odaları bulunur. Bunun dışında mutfak gibi servis mekânları da bu katta bulunmaktadır. Evlerin çoğunda avlu veya bahçe vardır. Evlere giriş, sokaktan direk olarak eve ya da avludan yapılmıştır. Zemin kat genellikle doğal taş ya da toprak örtülüdür. Bu kattan merdivenler ile üst kattaki sofaya çıkılır. Evin ana katı olan üst katta yaşam mekânları bulunmaktadır. Yaşam mekânlarının açıldığı sofa çoğu zaman zeminden dikmelerle taşınmaktadır (Köşklük, 2001).

Evler, plan bakımından birbirleriyle büyük benzerlik gösterir. İçte işlevsellik ön plandadır. Ağa ve bey evleri hariç genellikle baş oda bulunmaz. Odaların kapı ocak ve yüklüklerinde bezemeler görülmektedir.

Kızılcabölük evlerinde ekonomik faktörler mekân kurgusunu etkilemektedir. Geçimini yüzyıllardır dokumacılıkla sağlayan belde için bu durum yapılarda tezgâh odası tabir edilen bir mekânın eklenmesine veya haneyaltında yer alan odaların bu amaçla kullanılmasına neden olmuştur. Bu mekân evin giriş katında olup, özel olarak planlanmaktadır. Tezgâh odası, tek katlı evlerde yaşam odalarıyla iç içe, iki katlı evlerde ise haneyaltı denilen zemin katta konumlanmaktadır.

Kızılcabölük'ün geleneksel konutları incelendiğinde yapı malzemesi olarak kerpiç, taş ve ahşap kullanıldığı gözlenmektedir. Konutlar tek veya iki katlı olarak üretilmiştir. Tek katlı konutlar genellikle kerpiç yığma olup üzeri toprak

damla kapatılmıştır. Halen bu evlerde yaşamlarını sürdüren aileler de bulunmaktadır.

Zaman içinde bakım gerektiren bu toprak damlı evler çatıyla kaplanmaya başlamıştır. Konutların çoğunda 60-70 cm temel duvarından sonra kerpiç duvarlar başlarken bazılarında temelden başlayıp yapının sonuna kadar taş duvarlar devam etmektedir. İki katlı ve cumbalı konutlarda ise yine kerpiç yığma duvarlar kullanılırken sadece cumbalı bölümlerde bağdadi duvarların kullanıldığı görülmektedir. Kızılcabölük evlerinde kerpiç kullanılmasının sebepleri

- Maliyetinin az olması,
- Malzemenin üretiminde ısı enerjisi gerektirmemesi,
- Isı ve ses yalıtımı sağladığından dolayı yapılarda yaşam konforunu yükseltmesi olarak sıralanabilir.

Kızılcabölük evlerinin yapım sisteminde kullanılan kerpiç sıralanan bu özellikleriyle evlerin yapısı ve mimarisinde belirleyici unsur olmuştur. Evlerin cephelerine bakıldığında da kerpicin etkisi gözlenmektedir.

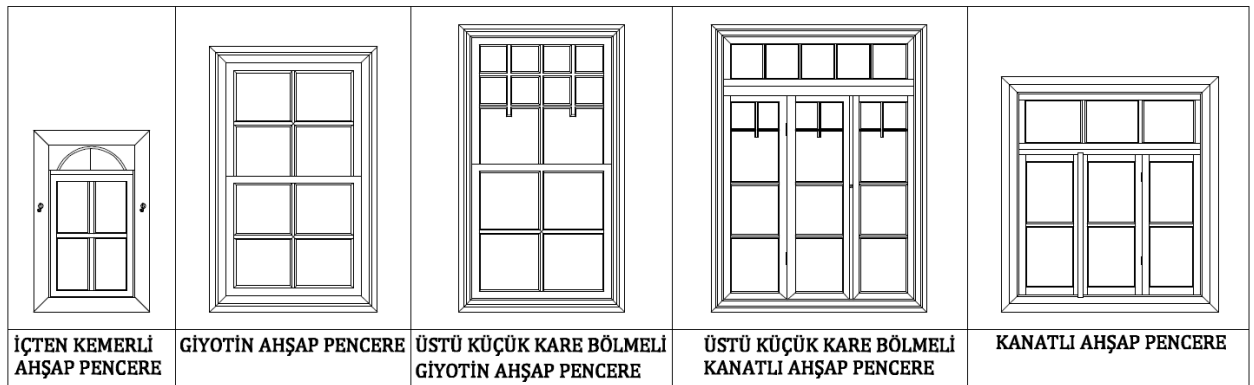
Cephe, kentsel dokunun oluşumunun bir parçası ve yapının dışarıdan algılandığı dış yüzüdür (Uşma ve Urfalıoğlu, 2018). Kavram olarak, ön yüz veya bina yüzüne dik doğrultuda sonsuzdan bakılan görünüş olarak da tanımlanmaktadır (Hasol, 2012). Türk Evi cephesi pencere, kapı, cumba, pencere korkulukları ve çatı elemanlarının bir arada yer almasıyla oluşmaktadır.

Pencere: Pencere, hava ve ışık almak için duvarlarda yapılan ve doğrama ile camdan meydana gelen açmadır (Hasol, 1990). Türk Evinde dış ortamla ilişkiyi sağlayan yapı elemanıdır. Kızılcabölük evlerinde ahşap malzemeli farklı pencere tipleri kullanılmıştır. Kızılcabölük'ün ilk yapılan evlerinin pencerelerinde doğrama ve cam yoktur. Sadece süslemeli ahşap korkuluk ve yapı iç tarafında ahşap kepenk bulunmaktadır. Bu pencere tipine sahip evler de vardır. Daha sonra inşa edilen evlerin çoğunda giyotin pencere tipleri yer almaktadır. Bazı evlerde de kanatlı pencereler kullanılmıştır. Ayrıca bazı evlerde içten basık kemerli dışta ise ahşap pervazlı dikdörtgen formunda pencereler

mevcuttur. Bazı giyotin ve kanatlı pencerelerde küçük kare bölmeler çoğaltılmıştır (Şekil 4.5.).

Şekil 4.5. Kızılcabölük genelinde bulunan pencerelerin tipleri

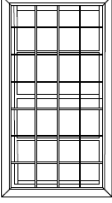
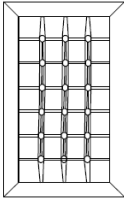
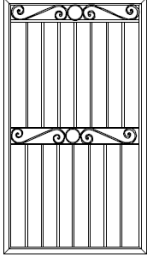
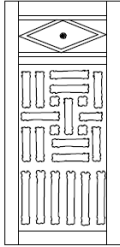
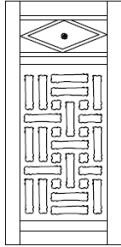
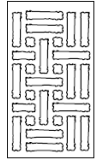
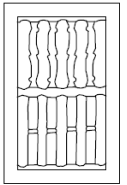

Şekil 4.6. Kızılcabölük genelinde bulunan pencerelerin tipleri

Pencere tiplerinin yanısıra Kızılcabölük'teki evlerde ağısap ve demir kullanılarak yapılmış farklı korkuluk tiplerine de rastlanmaktadır (Şekil 4.7.).

	
Ahşap korkuluklu giyotin pencere	Demir korkuluklu giyotin pencere
	
El oymalı ahşap korkuluk (İç cephe)	El oymalı ahşap korkuluk (Dış cephe)

Şekil 4.7. Pencere korkuluk tipleri

						
DÜZ DEMİR KORKULUK	AHŞAP KORKULUK	SÜSLEMELİ DEMİR KORKULUK	DOĞRAMASI OLMAYAN AHŞAP KORKULUK (DIŞ CEPHE)	DOĞRAMASI OLMAYAN AHŞAP KORKULUK (DIŞ CEPHE)	DOĞRAMASI OLMAYAN AHŞAP KORKULUK (İÇ CEPHE)	DOĞRAMASI OLMAYAN AHŞAP KORKULUK (DIŞ CEPHE)

Şekil 4.8. Kızılcabölük genelinde bulunan pencere korkuluk tipleri

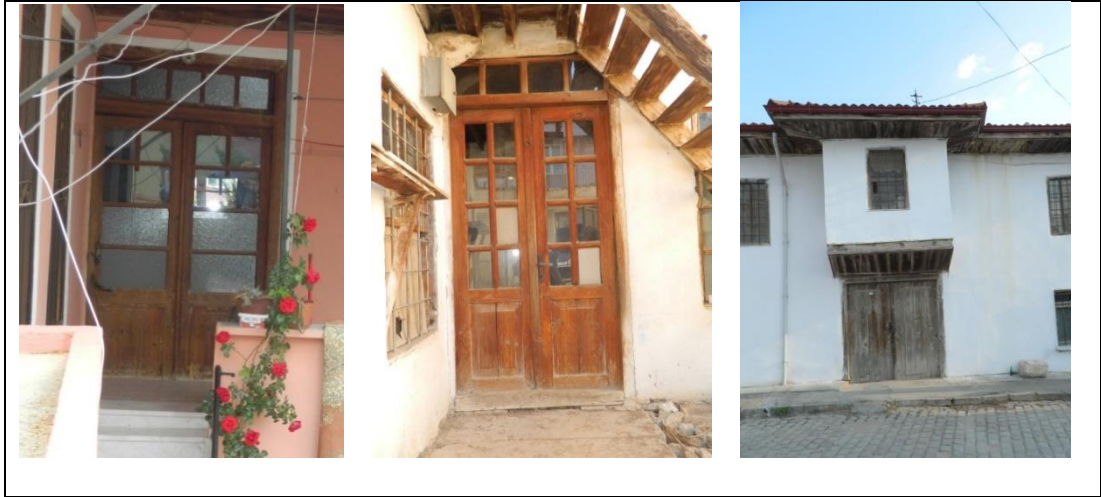
Kapılar: Cephe elemanlarının ve iç mekanın önemli öğelerinden biri olan kapı, bir yere girip çıkarken geçilen ve açılıp kapanma düzeni olan duvar veya bölme boşluğudur (Hasol, 1990). Kızılcabölük evlerinin bir kısmının giriş kapıları doğrudan sokağa açılmakta, diğer kısmının girişi ise avludan sağlanmaktadır. Bazı yapıların oda kapılarında süslemeli el oyması ve tablalı kapılar yer almaktadır (Şekil 4.9. ve 4.10.). Günümüze kadar kapılar sağlam bir şekilde ulaşabilmiştir. Avludan giriş yapılan evlerin de süslemeli ahşap kapıları bulunmaktadır. Sokaktan girişi olan evlerin kapıları ise diğerlerine göre daha büyüktür (Şekil 4.11.).

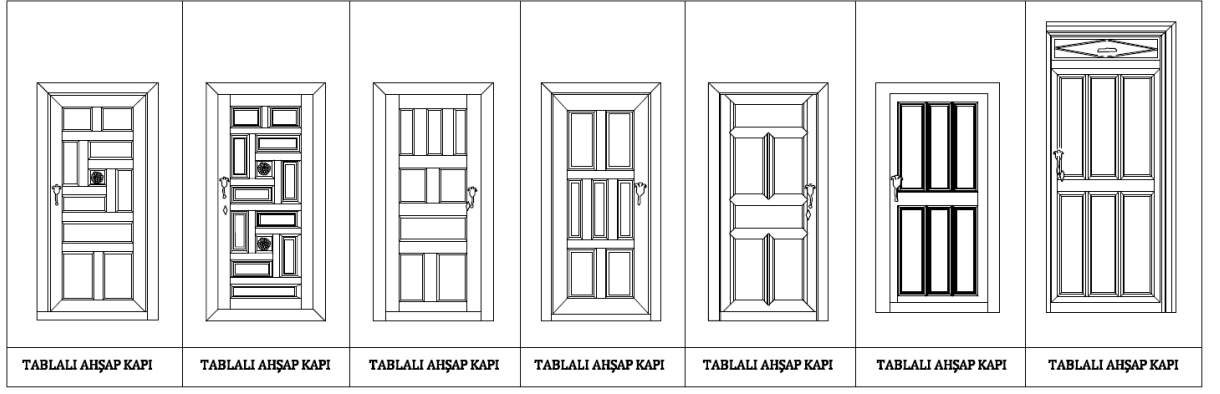
Şekil 4.9. El oymalı ahşap oda kapıları

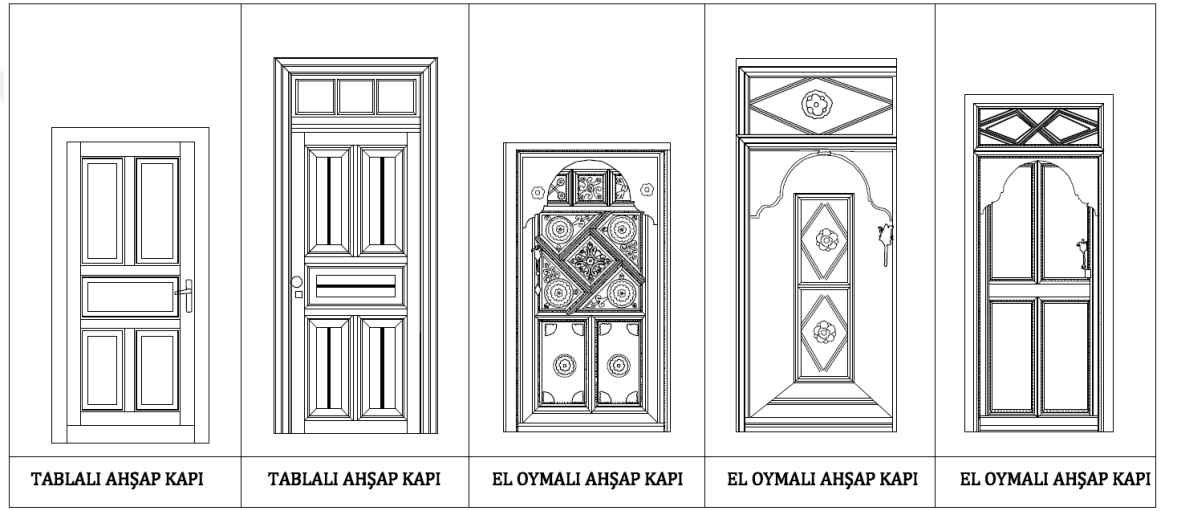
Şekil 4.10. Tablalı ahşap oda kapısı

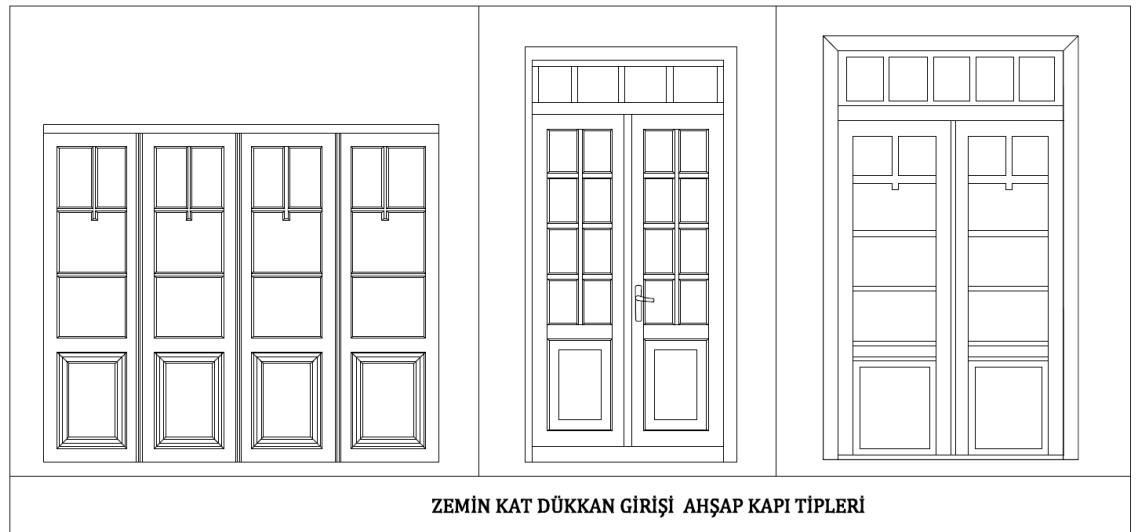
Şekil 4.11. Yapı ahşap giriş kapısı

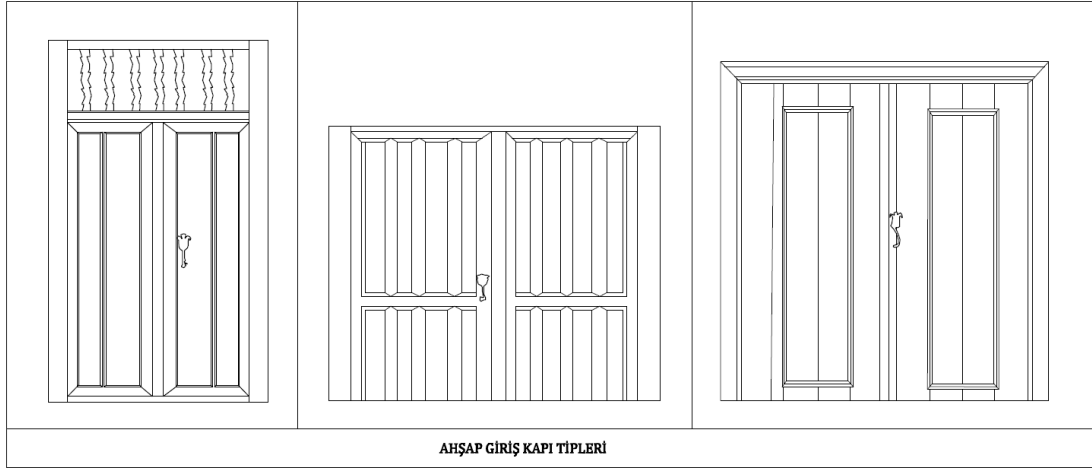
Şekil 4.12. Kızılcabölük evleri kapı tipleri

Şekil 4.13. Kızılcabölük evleri kapı tipleri

Şekil 4.14. Kızılcabölük evleri dükkan kapı tipleri

Şekil 4.15. Kızılcaabölük evleri giriş kapı tipleri

Çıkmalar: Çıkmalar, Türk evini dış görünüşü bakımından birbirine yaklaştıran en önemli etken olmuştur (Çetin, 2006). Bir yapının üst katlarından dış mekana doğru taşan bölümü olan çıkma (Sözen ve Tanyeli, 1992), geleneksel Türk toplumunda aile ile toplum arasındaki mahremiyet ilişkisini de anlatmıştır (Çetin, 2006). Yerleşme düzeni içerisinde uygulanmış olan açık ve kapalı çıkmaların cephedeki konumu, dar cepheli konutlarda tek çıkma, çoğunlukla geniş cepheli konutlarda ikili çıkma, cephe boyu ya da gönyeli olarak kullanılmıştır (Kamarlı, 2008). Bazı yapıların cephelerinde kapalı çıkmalar yer almaktadır (Şekil 4.16.).

Şekil 4.16. Kapalı çıkma görünümü

Çatılar: Kızılcabölük evlerinin çatıları ilk döneminde toprak örtülü düz çatı olarak kullanılmıştır (Şekil 4.17). 20 Y.Y. başında toprak örtülü düz çatılı evlerin üzeri alaturka kiremit ile kaplı beşik çatılar olarak değiştirilmeye başlamıştır (Şekil 4.18). Kızılcabölük yerleşiminde çok az sayıda toprak örtülü düz çatılı yapı kalmıştır. Son dönemde de alaturka kiremitlerin yıpranması sonucu mal sahipleri çatı kiremitlerini marsilya kiremit ile değiştirmiştir.

Şekil 4.17. Toprak damlı ev

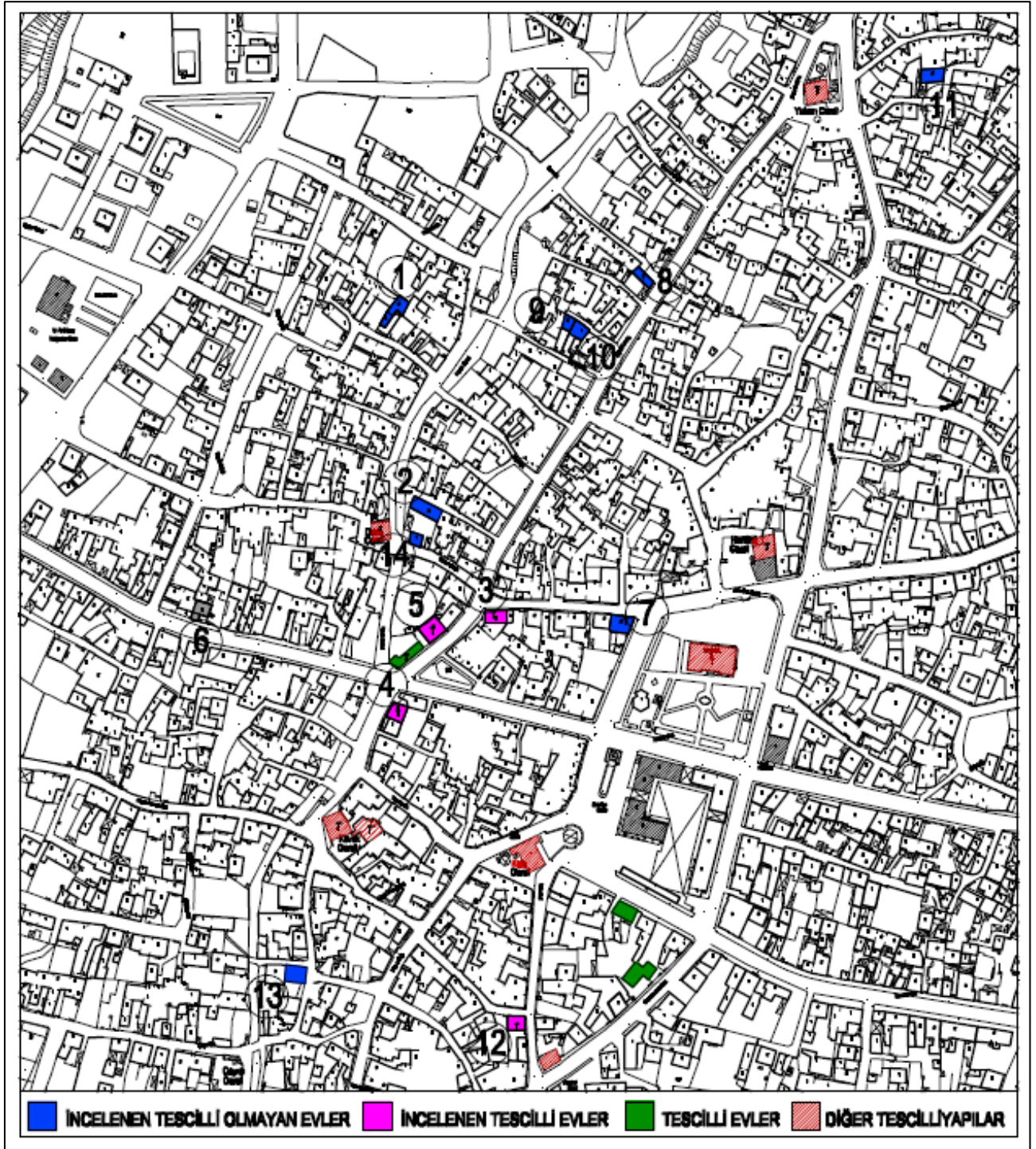
Şekil 4.18. Alaturka kiremitli çatı

5. ARAŞTIRMA BULGULARI

Kızılcabölük kırsalında yer alan geleneksel konutlardan, şekil 5.1. ve şekil 5.2. 'de belirtildiği şekilde 14 (ondört) yapı incelenmiştir. Çalışma alanında 8 (sekiz) adet tescilli yapı bulunmaktadır. Tescilli yapılardan 4 (dört), tescilli olmayan yapılardan 10 (on) konutun incelemesi yapılmıştır. Evler; konumu, yerleşimi, plan ve cephe özellikleri, malzeme ve yapım sistemi açılarından incelenmiştir.

1- MEHMET GEVREK EVİ	6- MEHMET ÜREK EVİ	11- OSMAN AYDINLI EVİ
2- SANİYE ÇÖLLÜ EVİ	7- HALİL ÇIPLAKOĞLU EVİ	12- İSMAİL OKUL EVİ
3- MEHMET BACAKOĞLU EVİ	8- AHMET CAN EVİ	13- OSMAN NURİ ÇAPUT EVİ
4- MEHMET ALİ YILMAZLI EVİ	9- MERYEM TOPAL EVİ	14- İSMAİL TIRMIK EVİ
5- İSMAİL DAYIOĞLU EVİ	10- NURGÜL YAZICI EVİ	

Şekil 5.1. Kızılcabölük vaziyet planında incelenen yapılar

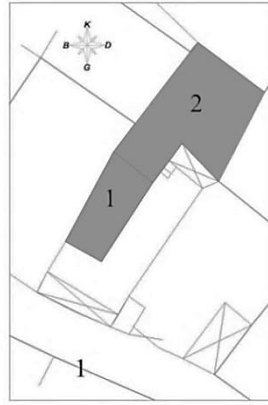

Şekil 5.2. Kızılcabölük vaziyet planı

5.1. MEHMET GEVREK EVİ

5.1.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı; Kızılcabölük mahallesi, 528 ada, 29 parsel, Gevrekler Sokak'ta yer almaktadır. Yapının 1925-1930 tarihleri arasında yapıldığı mal sahipleri tarafından söylenmekle birlikte yapım tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Yapının girişi güney cephe yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.1.1.). Bahçeye sahip olan yapının bahçesinde yapıya bitişik iki adet atölye mekanı yer almaktadır (Şekil 5.1.2.).

Şekil 5.1.1. Mehmet Gevrek Evi vaziyet planı

Şekil 5.1.2. Mehmet Gevrek Evi

5.1.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır (Şekil 5.1.4.). Yapının üst örtüsü değiştirilerek marsilya kiremit ile kaplanmıştır (Şekil 5.1.3.). Günümüzde yapı kullanılmaktadır. Yapının halen kullanılmasından dolayı, yapı malzemelerinde ve taşıyıcı sisteminde yıpranmalar görülmemiştir.

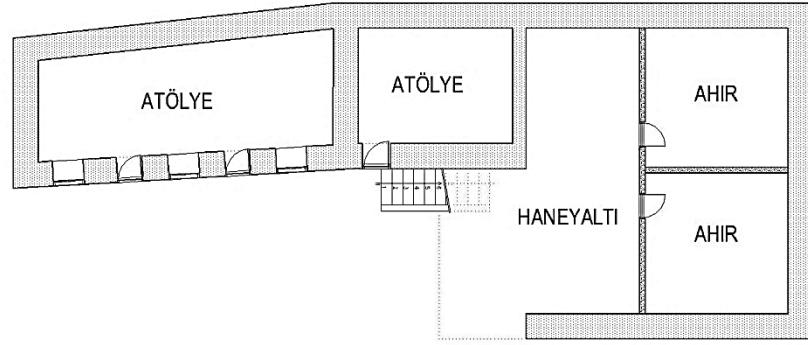
Şekil 5.1.3. Mehmet Gevrek Evi güneybatı cephe, pencere ve çatısının görünümü

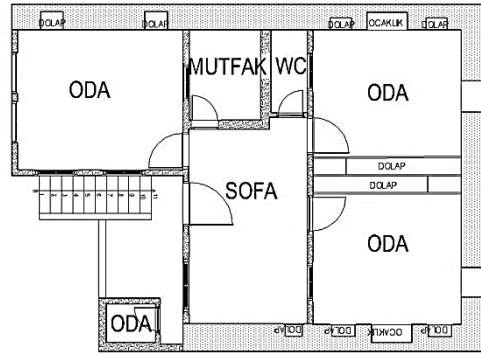
Şekil 5.1.4. Mehmet Gevrek Evi güneybatı cepheden birinci kat girişi ve pencere görünümü

5.1.3. Plan Özellikleri

Yapı, zemin ve üst kat olmak üzere iki kattan oluşmaktadır (Şekil 5.1.5. ve 5.1.6.). Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Üst kata çıkış dışarıdan atölye odasının yanından yapılmıştır. Üst kata çıkan merdiven sofa bölümüne çıkmaktadır. Zemin katta iki adet dokuma atölyesi ve iki adet depo bölümü yer almaktadır. Üst kat ise güney yönde konumlanmış sofa (Şekil 5.1.7. ve 5.1.8.) ile sofanın etrafında konumlanan üç odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.1.9., 5.1.10., 5.1.11., 5.1.12., 5.1.13. ve 5.1.14.). Sofada sonradan eklenen banyo ve tuvalet yer almaktadır. Sofanın dışındaki terasta sonradan eklenen küçük oda bulunmaktadır.

Şekil 5.1.5. Mehmet Gevrek Evi zemin kat planı

Şekil 5.1.6. Mehmet Gevrek Evi birinci kat planı

Şekil 5.1.7. Mehmet Gevrek Evi
üst kat sofa girişi görünümü

Şekil 5.1.8. Mehmet Gevrek Evi
sofa görünümü

Şekil 5.1.9. Mehmet Gevrek Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.1.10. Mehmet Gevrek Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.1.11. Mehmet Gevrek Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.1.12. Mehmet Gevrek Evi
ahşap dolabın görünümü

Şekil 5.1.13. Mehmet Gevrek Evi
ahşap dolabın görünümü

Şekil 5.1.14. Mehmet Gevrek Evi
birinci kat odanın görünümü

5.1.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır. Cephede ahşap pervazlı giyotin ahşap pencereler bulunmaktadır. Giyotin ahşap pencerelerde küçük karelere bölünerek hareketlilik kazandırılmıştır (Şekil 5.1.15.). Zemin katta haneyaltında

depo kapıları ve üst katta sofaya giriş kapısı yer almaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir.

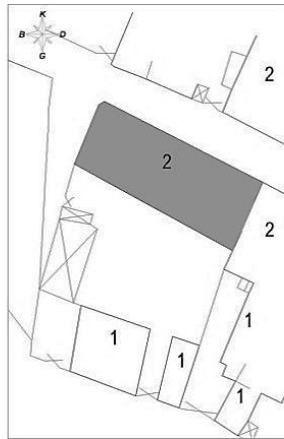

Şekil 5.1.15. Mehmet Gevrek Evi güney ve doğu cephe görünümü

5.2. SANİYE ÇÖLLÜ EVİ

5.2.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır Düz bir kot üzerinde bulunan yapı; Kızılcabölük mahallesi, 521 ada, 1 parsel, Çöller sokakta yer almaktadır. Yapının 1910 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güneybatı yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.2.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır (Şekil 5.2.2.).

Şekil 5.2.1. Saniye Çöllü Evi vaziyet planı

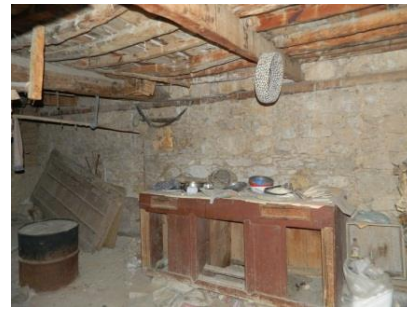
Şekil 5.2.2. Saniye öllü Evi

5.2.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş (Şekil 5.2.3. ve 5.2.4), beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapı sahibinin vefat etmesi sonucu yapıda bazen kiracılar kalmaktadır. Yapının bakılmaması, zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı malzemelerinde yıpranmalar, dökülmeler ve malzeme yüzeylerinde tortulanmalar görülmektedir.

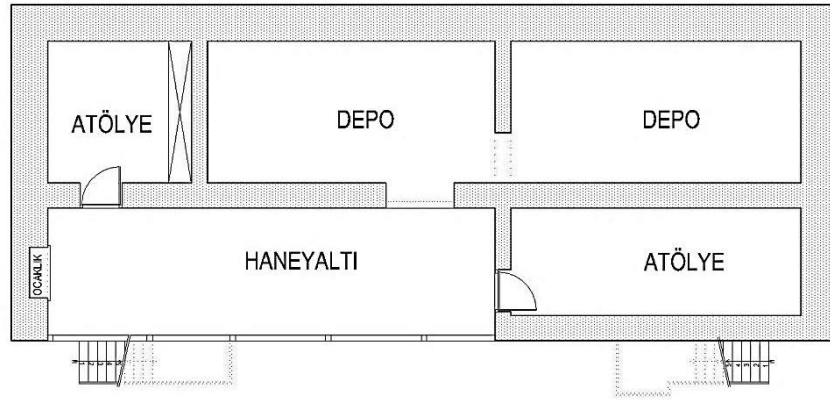
Şekil 5.2.3. Saniye öllü Evi
deponun görünümü

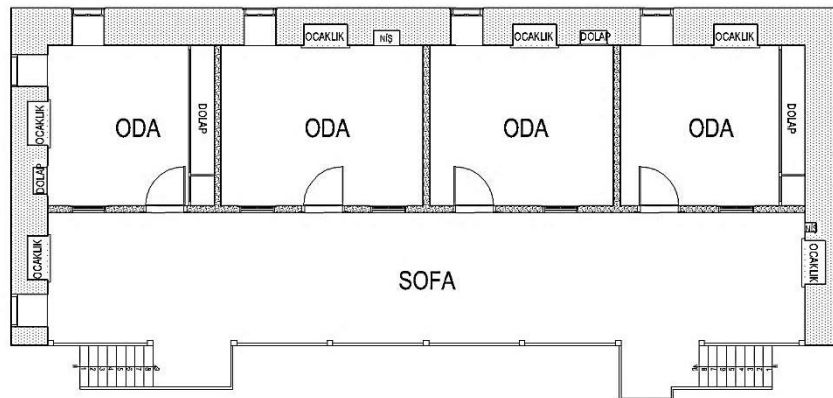
Şekil 5.2.4. Saniye öllü Evi
deponun görünümü

5.2.3. Plan Özellikleri

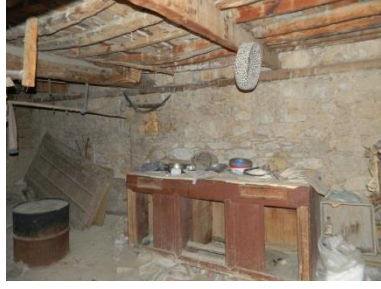
Yapı, zemin ve üst kat olmak üzere iki kattan oluşmaktadır (Şekil 5.2.5. ve 5.2.6.). Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir (Şekil 5.2.8.). Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş iki adet ahır mekanı (Şekil 5.2.7.) ile güneydoğu köşesine konumlanmış mutfak, üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan üç odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.2.9., 5.2.10., 5.2.11., 5.2.12., 5.2.13. ve 5.2.14.).

Şekil 5.2.5. Saniye Çöllü Evi zemin kat planı

Şekil 5.2.6. Saniye Çöllü Evi birinci kat planı

Şekil 5.2.7. Saniye öllü Evi deponun görünümü

Şekil 5.2.8. Saniye öllü Evi haneyaltı ve sofanın görünümü

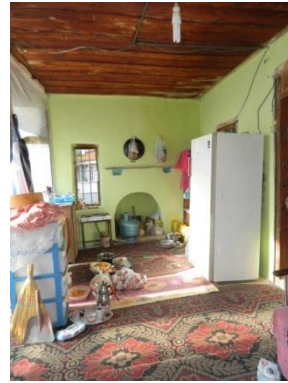
Şekil 5.2.9. Saniye öllü Evi oda görünümü

Şekil 5.2.10. Saniye öllü Evi ahşap dolaplı odanın görünümü

Şekil 5.2.11. Saniye öllü Evi ahşap dolap görünümü

Şekil 5.2.12. Saniye öllü Evi sofanın görünümü

Şekil 5.2.13. Sanıye öllü Evi
oda görünümü

Şekil 5.2.14. Sanıye öllü Evi
sofaya çıkışın görünümü

5.2.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.2.15 ve 5.2.16.). Cephe ve sofada ahşap pervazlı giyotin ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta haneyaltında depo ve atölye kapıları yer almaktadır. Haneyaltı ve sofada birer adet ocaklık bulunmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda harman tuğlalı bacalar yer almaktadır.

Şekil 5.2.15. Yapının kuzey ve batı
cephe görünümü

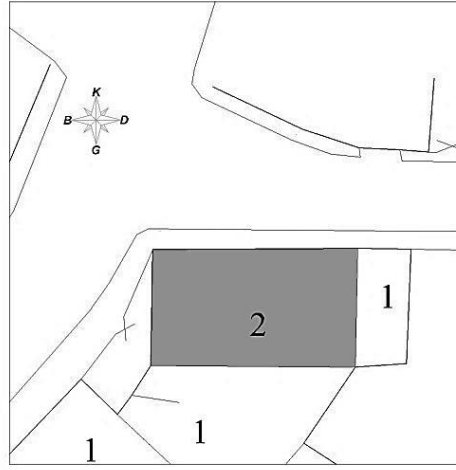

Şekil 5.2.16. Yapının batı cephesi
ve avlu duvarının görünümü

5.3. MEHMET BACAĞOĞLU EVİ

5.3.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilli bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 557 ada, 2 parsel, Tarakçılar Sokak'ta yer almaktadır (Şekil 5.3.2.). Yapının 1930 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi kuzey yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.3.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.3.1. Mehmet Bacakoğlu Evi vaziyet planı

Şekil 5.3.2. Mehmet Bacakoğlu Evi

5.3.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.3.3.). Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır. Günümüzde halen yapının kullanılmasından dolayı yapı malzemelerinde yıpranmalar fazla değildir. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe duvarlarının bazı yerlerinde sıva dökülmeleri görülmektedir (Şekil 5.3.3. ve 5.3.4.).

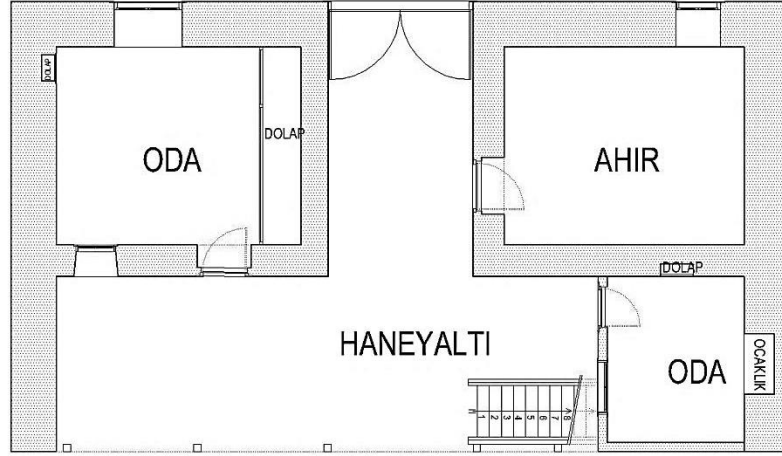
Şekil 5.3.3. Mehmet Bacakoğlu Evi kuzeybatı cephe duvar malzeme ve özgün sıvanın görünümü

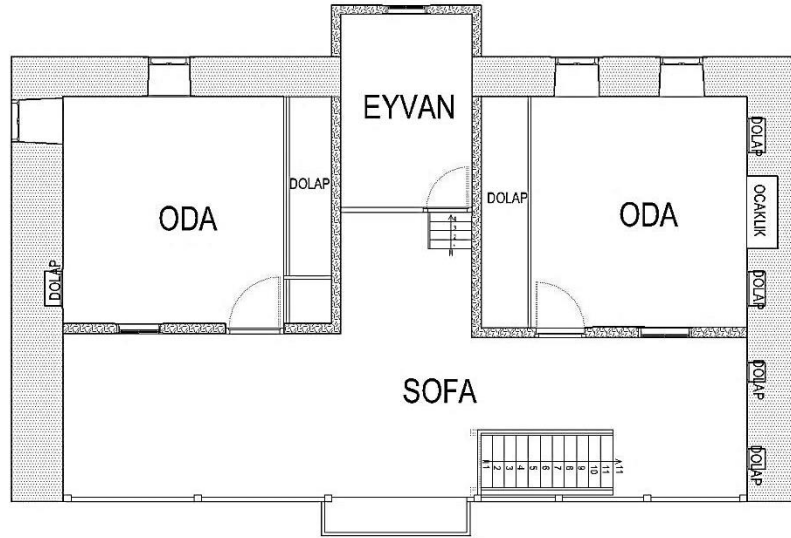
Şekil 5.3.4. Mehmet Bacakoğlu Evi kuzeydoğu cephe duvar malzeme ve özgün sıvanın görünümü

5.3.3. Plan Özellikleri

Yapı, zemin ve birinci kat olmak üzere iki kattan oluşmaktadır (Şekil 5.3.4. ve 5.3.5.). Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapının dış sofanın orta bölümünde sokağa çıkıntılı eyvanı bulunmaktadır (Şekil 5.3.12. ve 5.3.13.). Yapının ortasından ve sokaktan hemen giriş yapılmaktadır. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş bir adet oda ve bir adet ahır mekânı ve güneydoğu köşesine konumlanmış mutfak yer almaktadır (Şekil 5.3.6. ve 5.3.7.). Üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki oda ve yapının ortasında yer alan eyvan bulunmaktadır (Şekil 5.3.8., 5.3.9, 5.3.10, 5.3.11 ve 5.3.14)

Şekil 5.3.5. Mehmet Bacakoğlu Evi zemin kat planı

Şekil 5.3.6. Mehmet Bacakoğlu Evi birinci kat planı

Şekil 5.3.7. Mehmet Bacakoğlu Evi odanın görünümü

Şekil 5.3.8. Mehmet Bacakoğlu Evi oda ahşap dolapların görünümü

Şekil 5.3.9. Mehmet Bacakoğlu Evi
sofanın görünümü

Şekil 5.3.10. Mehmet Bacakoğlu Evi
sofa ve oda girişlerinin görünümü

Şekil 5.3.11. Mehmet Bacakoğlu Evi
ahşap dolabın görünümü

Şekil 5.3.12. Mehmet Bacakoğlu Evi
odanın görünümü

Şekil 5.3.13. Mehmet Bacakoğlu Evi
eyvanın görünümü

Şekil 5.3.14. Mehmet Bacakoğlu Evi
eyvanın görünümü

Şekil 5.3.15. Mehmet Bacakoğlu Evi ahşap dolap görünümü

5.3.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır. Cephede ahşap kanatlı ve sofa mekanında ahşap pervazlı giyotin ahşap pencereler bulunmaktadır (Şekil 5.3.16. ve 5.3.17.). Zemin katta yapı girişi, haneyaltında oda ve depo kapıları yer almaktadır. Haneyaltında yer alan odada ocaklık bulunmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda sıvalı bacalar yer almaktadır.

Şekil 5.3.16. Mehmet Bacakoğlu Evi kuzey cephe görünümü

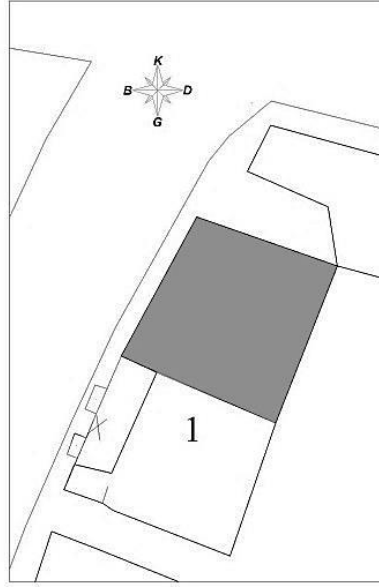

Şekil 5.3.17. Mehmet Bacakoğlu Evi kuzeybatı cephe görünümü

5.4. MEHMET ALİ YILMAZLI EVİ

5.4.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilli bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı; Kızılcabölük mahallesi, 554 ada, 4 parsel, Kavak Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.4.2.). Yapının 1910'lu yıllarda yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güneybatı yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.4.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.4.1. Mehmet Ali Yılmazlı Evi vaziyet planı

Şekil 5.4.2. Mehmet Ali Yılmazlı Evi

5.4.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları da kerpiç duvar olarak kullanılmıştır. Zemin kata bitişik atölyenin ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır. Zemin kat tavanında ahşap konstrüksiyon, birinci kat tavanında ahşap konstrüksiyon üzeri ahşap kaplama yapılmıştır (Şekil 5.4.3., Şekil 5.4.4.). Kızılcabölük'ün ilk evlerinden olan yapının üst örtüsü toprak damlıdır (Şekil 5.4.2.). Yapı sürekli kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış malzeme yüzeylerinde tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

Şekil 5.4.3. Mehmet Ali Yılmazlı Evi ahırın görünümü

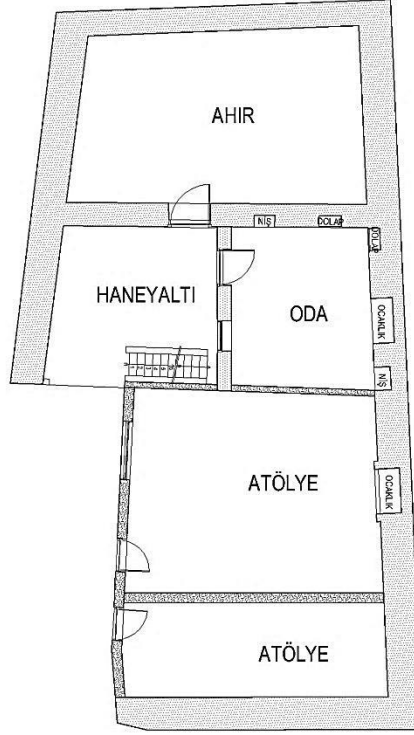

Şekil 5.4.4. Mehmet Ali Yılmazlı Evi ahşap konstrüksiyon görünümü

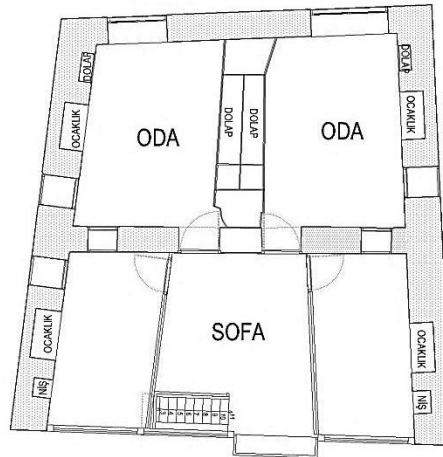
5.4.3. Plan Özellikleri

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı, zemin ve üst kat olmak üzere iki kattan oluşmaktadır (Şekil 5.4.5. ve 5.4.6.). Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş ahır mekânı ile doğu köşesine konumlanmış oda (Şekil 5.4.7. ve 5.4.8.), üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın

kuzeyinde konumlanan iki odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.4.9., 5.4.10., 5.4.11., 5.4.12., 5.4.13. ve 5.4.14.). Yapının sofası son dönemde ahşap karkas kullanılarak bölünmüştür.

Şekil 5.4.5. Mehmet Ali Yılmazlı Evi zemin kat planı

Şekil 5.4.6. Mehmet Ali Yılmazlı Evi birinci kat planı

Şekil 5.4.7. Mehmet Ali Yılmazlı Evi
haneyaltı görünümü

Şekil 5.4.8. Mehmet Ali Yılmazlı Evi
ahşap merdiven görünümü

Şekil 5.4.9. Mehmet Ali Yılmazlı Evi
ahşap dolap görünümü

Şekil 5.4.10. Mehmet Ali Yılmazlı Evi
oda girişi ve ahşap dolap görünümü

Şekil 5.4.11. Mehmet Ali Yılmazlı Evi
oda görünümü

Şekil 5.4.12. Mehmet Ali Yılmazlı Evi
pencere ve sergenin görünümü

Şekil 5.4.13. Mehmet Ali Yılmazlı Evi
oda girişinin görünümü

Şekil 5.4.14. Mehmet Ali Yılmazlı Evi
sofa ve ocaklık görünümü

5.4.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır. Cephe ve sofada ahşap pervazlı ahşap korkuluklar ve pencere iç tarafında ahşap kepenkler bulunmaktadır (Şekil 5.4.15.). Zemin katta yapı girişi, haneyaltında ahır ve oda kapıları yer almaktadır. Yapıya bitişik dokuma atölyeleride bulunmaktadır. Kızılcabölük'ün ilk evlerinden olan yapının üst örtüsü toprak damlıdır. Yapı saçaklarında ahşap konstrüksiyonları mevcuttur. Toprak dam üzerinde sıvalı bacalar yer almaktadır.

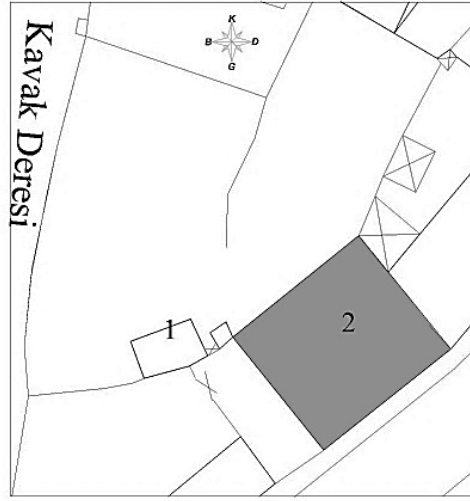

Şekil 5.4.15. Mehmet Ali Yılmazlı Evi kuzeybatı ve kuzeydoğu cephe görünümü

5.5. İSMAİL DAYIOĞLU EVİ

5.5.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilli bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 522 ada, 5 parsel, Kavak Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.5.2.). Yapının 1930 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güneybatı yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.5.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.5.1. İsmail Dayıoğlu Evi vaziyet planı

Şekil 5.5.2. İsmail Dayıoğlu Evi

5.5.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarlarında kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.5.3.). Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır (Şekil 5.5.4. ve Şekil 5.5.5.). Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Yapı kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

Şekil 5.5.3. İsmail Dayıoğlu Evi atölye mekanı görünümü

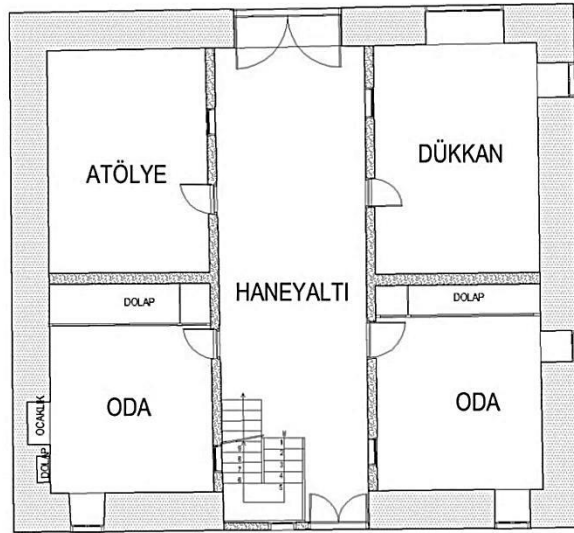
Şekil 5.5.4. İsmail Dayıoğlu Evi kuzeybatı cephe görünümü

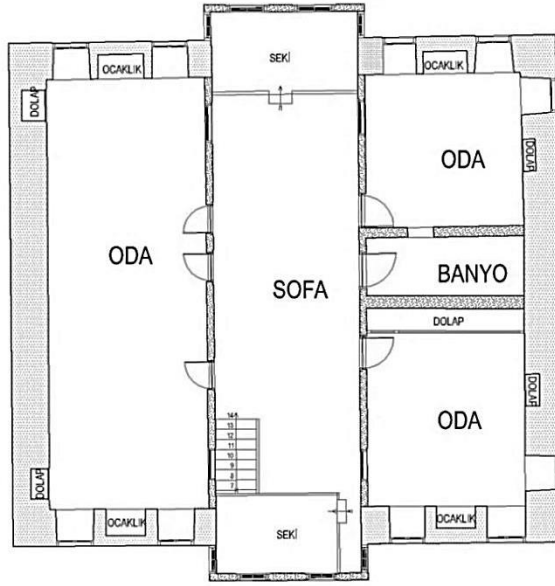
Şekil 5.5.5. İsmail Dayıoğlu Evi ahşap konstrüksiyon görünümü

5.5.3. Plan Özellikleri

Yapı, zemin ve birinci kat olmak üzere iki kattan oluşmaktadır (Şekil 5.5.6. ve Şekil 5.5.7.). Yapı orta sofalı plan tipine sahiptir. Yapıya giriş yapının ortasından ve sokaktan sağlanmaktadır (Şekil 5.5.8.). Yapı plan olarak zemin katta; yapı ortasında dikdörtgen formlu haneyaltı ile güney ve doğu köşelerinde bir adet atölye ve bir adet dükkan, kuzey ve batı köşelerinde de iki adet oda konumlanmıştır (Şekil 5.5.9., 5.5.10. ve 5.5.11) Üst kat ise; güney ve batı köşeleri yönde konumlanmış iki adet oda ile sofanın kuzeydoğusunda konumlanan bir odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.5.13., 5.5.14. ve 5.5.15.). Ahşap merdivenle üst kata çıkılmakta olup, sofa ortada yer almaktadır (Şekil 5.5.12.).

Şekil 5.5.6. İsmail Dayıoğlu Evi zemin kat planı

Şekil 5.5.7. İsmail Dayıoğlu Evi birinci kat planı

Şekil 5.5.8. İsmail Dayıoğlu Evi giriş bölümü görünümü

Şekil 5.5.9. İsmail Dayıoğlu Evi dükkan mekanı görünümü

Şekil 5.5.10. İsmail Dayıoğlu Evi avlu girişi görünümü

Şekil 5.5.11. İsmail Dayıoğlu Evi oda ahşap dolap görünümü

Şekil 5.5.12. İsmail Dayıoğlu Evi
sofa ve sekinin görünümü

Şekil 5.5.13. İsmail Dayıoğlu Evi
sofa , seki ve ahşap kapının
görünümü

Şekil 5.5.14. İsmail Dayıoğlu Evi
oda ahşap dolabın görünümü

Şekil 5.5.15. İsmail Dayıoğlu Evi
oda ahşap dolap ve sergenin görünümü

5.5.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.5.16.). Cephe ve sofada ahşap pervazlı giyotin ve kanatlı ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta yapı girişi, haneyaltında oda ve depo kapıları yer almaktadır. Haneyaltında yer alan odada ocaklık bulunmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda sıvalı bacalar yer almaktadır.

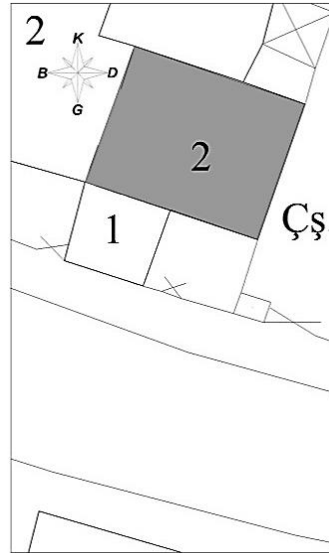

Şekil 5.5.16. İsmail Dayıoğlu Evi cephe görünümü

5.6. MEHMET ÜREK EVİ

5.6.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 524 ada, 39 parsel, Kavak Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.6.2.). Yapının 1935 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güney yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.6.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.6.1. Mehmet Ürek Evi vaziyet planı

Şekil 5.6.2. Mehmet Ürek Evi

5.6.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarlarında kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır (Şekil 5.6.3. ve 5.6.4.). Yapının üst örtüsü son dönemde marsilya kiremit ile kaplanmıştır. Yapı kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

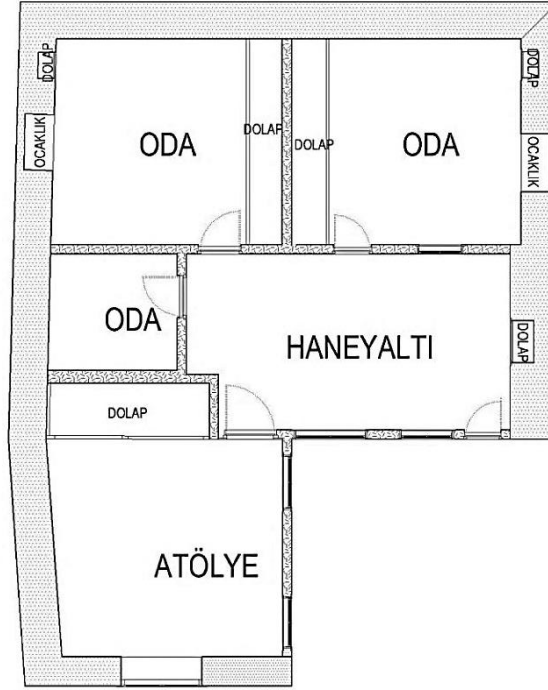
Şekil 5.6.3. Mehmet Ürek Evi
güney cephe görünümü

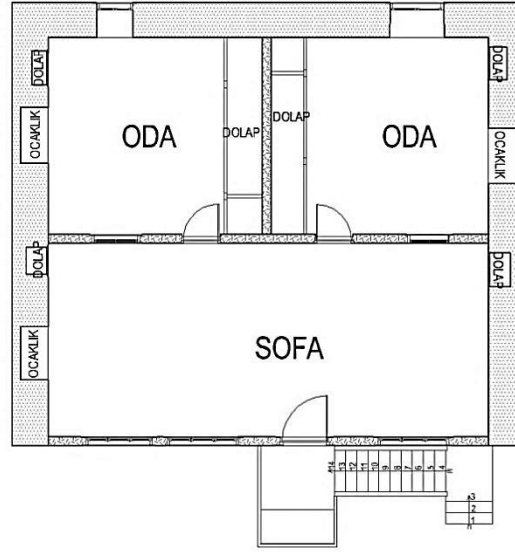
Şekil 5.6.4. Mehmet Ürek Evi
ahşap konstrüksiyon görünümü

5.6.3. Plan Özellikleri

Yapı, zemin ve birinci kat olmak üzere iki kattan oluşmaktadır (Şekil 5.6.5. ve 5.6.6.). Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir (Şekil 5.6.9., 5.6.10 ve 5.6.11). Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş iki adet oda mekânı ile batısına konumlanmış oda (Şekil 5.6.7. ve 5.6.8.), üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.6.12., 5.6.13. ve 5.6.14.). Yapının birinci katına avludan, yapıya bitişik ahşap bir merdivenle çıkılmaktadır.

Şekil 5.6.5. Mehmet Ürek Evi zemin kat planı

Şekil 5.6.6. Mehmet Ürek Evi birinci kat planı

Şekil 5.6.7. Mehmet Ürek Evi atölye mekanının görünümü

Şekil 5.6.8. Mehmet Ürek Evi haneyaltının görünümü

Şekil 5.6.9. Mehmet Ürek Evi birinci kat giriş bölümü görünümü

Şekil 5.6.10. Mehmet Ürek Evi sofanın görünümü

Şekil 5.6.11. Mehmet Ürek Evi
sofanın görünümü

Şekil 5.6.12. Mehmet Ürek Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.6.13. Mehmet Ürek Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.6.14. Mehmet Ürek Evi
ahşap dolabın görünümü

5.6.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.6.15. ve 5.6.16). Cephe ve sofada ahşap pervazlı giyotin ve kanatlı ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta yapı girişi, haneyaltında oda ve depo kapıları yer almaktadır. Haneyaltında yer alan odada ocaklık bulunmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda sıvalı bacalar yer almaktadır.

Şekil 5.6.15. Mehmet Ürek Evi
zemin kat girişi ve ahşap merdiven
görünümü

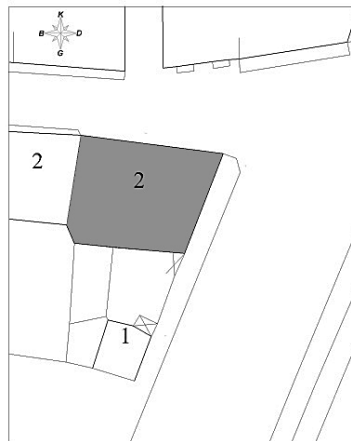

Şekil 5.6.16. Mehmet Ürek Evi
güney cephesi görünümü

5.7. HALİL ÇIPLAKOĞLU EVİ

5.7.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 557 ada, 9 parsel, Park Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.7.2.). Yapının 1925 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güney yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.7.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.7.1. Halil Çıplakoğlu Evi vaziyet planı

Şekil 5.7.2. Halil Çıplakoğlu Evi

5.7.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır (Şekil 5.7.3. ve 5.7.4.). Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Yapı kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

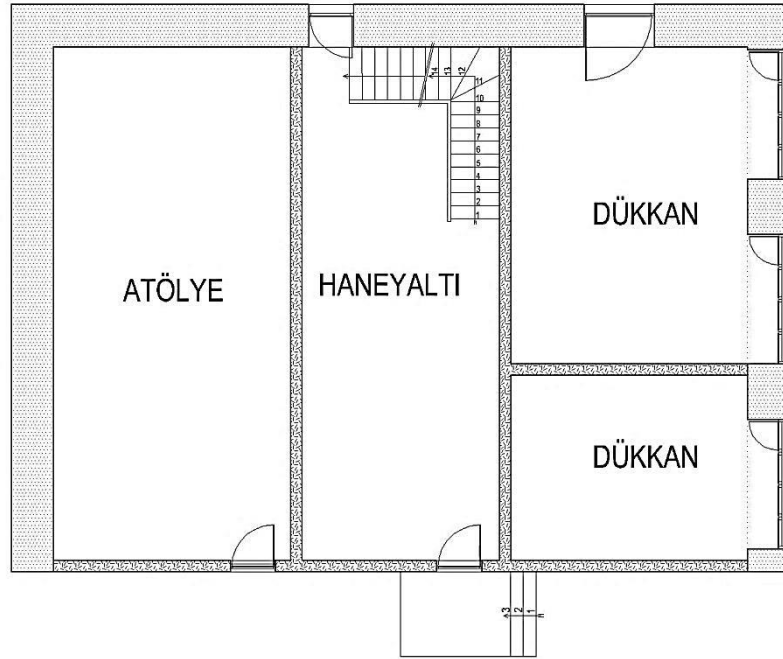
Şekil 5.7.3. Halil Çıplakoğlu Evi
cephe görünümü

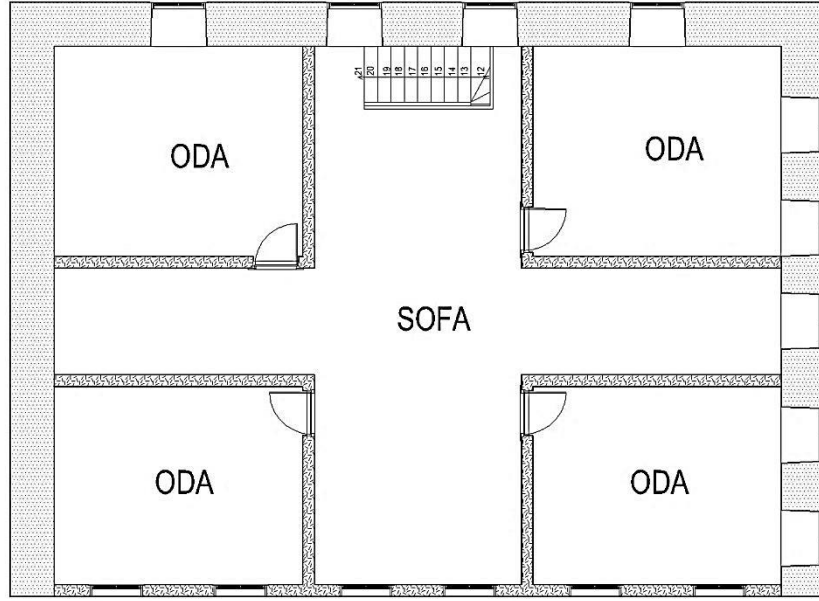
Şekil 5.7.4. Halil Çıplakoğlu Evi
tavan ahşap konstrüksiyon

5.7.3. Plan Özellikleri

Yapı, zemin ve birinci kat olmak üzere iki kattan oluşmaktadır (Şekil 5.7.5. ve 5.7.6.). Yapı orta sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney-kuzey yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının batı yönüne yerleştirilmiş atölye ile doğu yönüne konumlanmış iki dükkan (Şekil 5.7.7.ve 5.7.8), üst kat ise; güney-kuzey ve doğu- batı yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeybatı ve kuzeydoğu ile güneybatı ve güneydoğu köşelerinde konumlanan dört odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.7.9., 5.7.10., 5.7.11., 5.7.12., 5.7.13., 5.7.14., 5.7.15.). Yapının birinci katına, haneyaltının kuzey yönde konumlanmış ahşap bir merdivenle çıkılmaktadır.

Şekil 5.7.5. Halil Çıplakoğlu Evi zemin kat planı

Şekil 5.7.6. Halil Cıplakoğlu Evi birinci kat planı

Şekil 5.7.7. Halil Cıplakoğlu Evi
zemin kat dükkanların görünümü

Şekil 5.7.8. Halil Cıplakoğlu Evi
haneyaltı ve merdiven görünümü

Şekil 5.7.9. Halil Çıplakoğlu Evi
sofanın ve merdiven çıkışının
görünümü

Şekil 5.7.10. Halil Çıplakoğlu Evi
doğu yönünde sofanın görünümü

Şekil 5.7.11. Halil Çıplakoğlu Evi
güneydoğu yönünde oda girişi
görünümü

Şekil 5.7.12. Halil Çıplakoğlu Evi
güneybatı yönünde oda girişi
görünümü

Şekil 5.7.13. Halil Çıplakoğlu Evi
sofanın görünümü

Şekil 5.7.14. Halil Çıplakoğlu Evi
odanın görünümü

Şekil 5.7.15. Halil Çıplakoğlu Evi
oda kapısı ve dolap görünümü

5.7.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.7.16.). Cephe ve sofada ahşap pervazlı giyotin ve kanatlı ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta yapı girişi, haneyaltında dükkan ve depo kapıları dışarıya açılmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda sıvalı bacalar yer almaktadır.

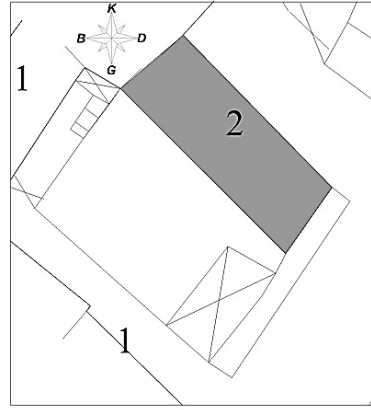

Şekil 5.7.16. Halil Çıplakoğlu Evi güney ve doğu cephe görünümü

5.8. AHMET CAN EVİ

5.8.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 517 ada,24 parsel, Yukarı Yol Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.8.2.). Yapının 1935 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güneybatı yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.8.1). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.8.1. Ahmet Can Evi vaziyet planı

Şekil 5.8.2. Ahmet Can Evi

5.8.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Zemin ve üst kat ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır (Şekil 5.8.3. ve 5.8.4.). Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Yapı kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış ve iç malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

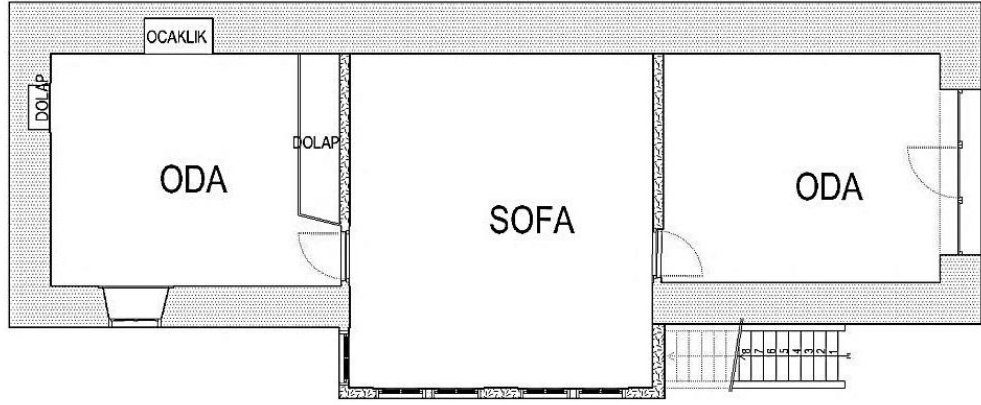
Şekil 5.8.3. Ahmet Can Evi
cephe malzeme ve sıva görünümü

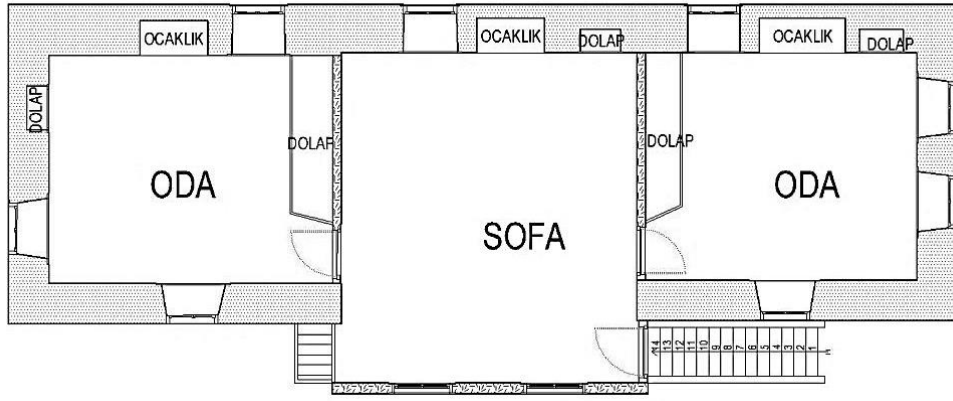
Şekil 5.8.4. Ahmet Can Evi
ahşap karkas duvarı görünümü

5.8.3. Plan Özellikleri

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, zemin ve birinci kat olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.8.5. ve 5.8.6.). Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güneybatı yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzeybatı yönüne oda ve güneydoğu yönüne dükkan yerleştirilmiştir (Şekil 5.8.7. ve 5.8.8.). Üst kat ise; güneybatı yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeybatısı ve güneydoğusunda konumlanan iki odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.8.8., 5.8.9., 5.8.10., 5.8.11., 5.8.12., 5.8.13., 5.8.14.).

Şekil 5.8.5. Ahmet Can Evi zemin kat planı

Şekil 5.8.6. Ahmet Can Evi birinci kat planı

Şekil 5.8.7. Ahmet Can Evi
dükkan mekanının görünümü

Şekil 5.8.8. Ahmet Can Evi
zemin kat oda görünümü

Şekil 5.8.9. Ahmet Can Evi
birinci kat sofanın görünümü

Şekil 5.8.10. Ahmet Can Evi
birinci kat sofanın görünümü

Şekil 5.8.11. Ahmet Can Evi
birinci kat oda görünümü

Şekil 5.8.12. Ahmet Can Evi
ahşap dolap görünümü

Şekil 5.8.13. Ahmet Can Evi
birinci kat oda görünümü

Şekil 5.8.14. Ahmet Can Evi
birinci kat pencere ve sergen görünümü

5.8.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.8.13.). Cephe ve sofada ahşap pervazlı giyotin ve kanatlı ahşap pencereler bulunmaktadır (Şekil 5.8.15., 5.8.16., 5.8.17., 5.8.18.). Zemin katta yapı girişi, haneyaltında oda ve depo

kapıları yer almaktadır. Haneyaltında yer alan oda da ocaklık bulunmaktadır. Sofanın çıkıntı bölümünün cephesi ahşap karkas üzeri teneke ile kaplanmıştır (Şekil 5.8.15., Şekil 5.8.17). Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda sıvalı bacalar yer almaktadır.

Şekil 5.8.15. Ahmet Can Evi teneke kaplı ve sıvalı cephe görünümü

Şekil 5.8.16. Ahmet Can Evi özgün sıvalı cephe görünümü

Şekil 5.8.17. Ahmet Can Evi teneke kaplı cephe görünümü

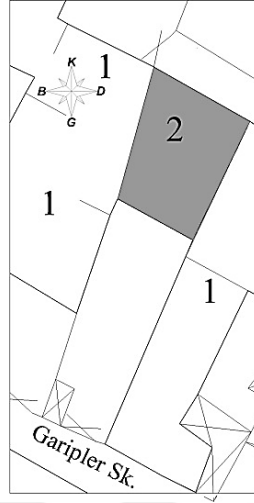
Şekil 5.8.18. Ahmet Can Evi güneydoğu cephe görünümü

5.9. MERYEM TOPAL EVİ

5.9.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 518 ada, 10 parsel, Garipler Sokak'ta yer almaktadır (Şekil 5.9.2.). Yapının 1910-

1920'li yıllarda yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güney yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.9.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.9.1. Meryem Topal Evi vaziyet planı

Şekil 5.9.2. Meryem Topal Evi

5.9.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.9.4.). Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere,

ara duvar hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır (Şekil 5.9.3. ve 5.9.5.). Yapının sofa bölümü son dönemde plastik doğramalarla kapatıldığı görülmüştür. Yapının üst örtüsü değiştirilerek son dönemde marsilya kiremit ile kaplanmıştır. Günümüzde halen yapının kullanılmasından dolayı yapı malzemelerinde yıpranmalar fazla değildir. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

Şekil 5.9.3. Meryem Topal Evi tavan ahşap konstrüksiyon görünümü

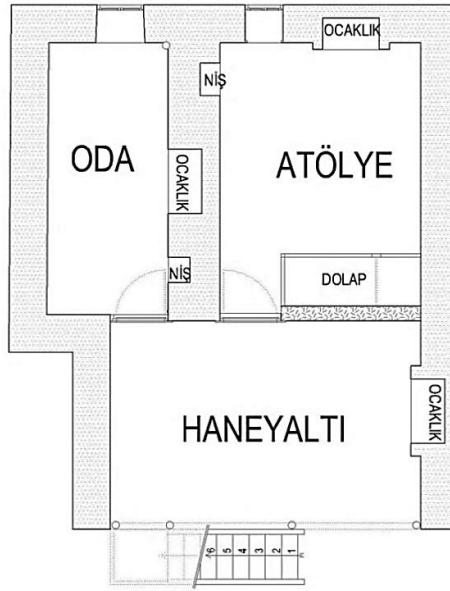
Şekil 5.9.4. Meryem Topal Evi sıvası dökülmüş kerpiç duvar görünümü

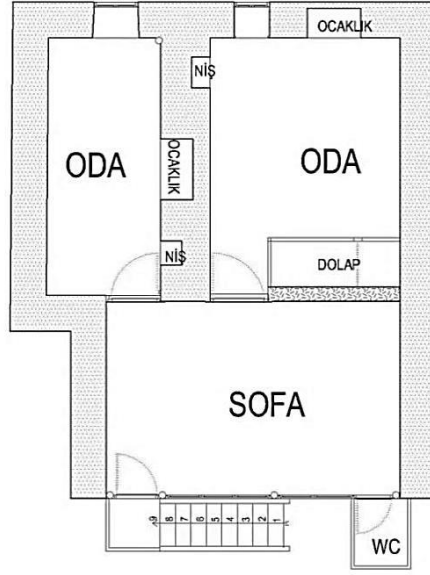
Şekil 5.9.5. Meryem Topal Evi cephede yer alan ahşap konstrüksiyon görünümü

5.9.3. Plan Özellikleri

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, zemin ve birinci kat olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.9.6. ve 5.9.7.). Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş bir oda ve bir adet atölye mekânı konumlanmış (Şekil 5.9.8., 5.9.9., 5.9.10.), üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.9.11., 5.9.12., 5.9.13., 5.9.14., 5.9.15., 5.9.16., 5.9.17.).

Şekil 5.9.6. Meryem Topal Evi zemin kat planı

Çizim 5.9.7. Meryem Topal Evi birinci kat planı

Şekil 5.9.8. Meryem Topal Evi zemin kat odanın görünümü

Şekil 5.9.9. Meryem Topal Evi zemin kat odanın görünümü

Şekil 5.9.10. Meryem Topal Evi haneyaltının görümü

Şekil 5.9.11. Meryem Topal Evi sofanın görünümü

Şekil 5.9.12. Meryem Topal Evi
birinci kat oda kapılarının görünümü

Şekil 5.9.13. Meryem Topal Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.9.14. Meryem Topal Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.9.15. Meryem Topal Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.9.16. Meryem Topal Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.9.17. Meryem Topal Evi
ahşap dolabın görünümü

5.9.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.9.11.). Cephe ve sofada ahşap pervazlı giyotin ve kanatlı ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta yapı girişi, haneyaltında oda ve depo kapıları yer almaktadır. Haneyaltında yer alan odada ocaklık bulunmaktadır. Yapı saçaklarında ahşap konstrüksiyonları mevcuttur (Şekil 5.9.18. ve 5.9.19.). Yapıldığı ilk döneminde toprak damlı olan yapıya çatı eklenmiştir. Son dönemde üst örtüsü marsilya kiremit ile değiştirilmiştir.

Şekil 5.9.18. Meryem Topal Evi
kuzey cephesi görünümü

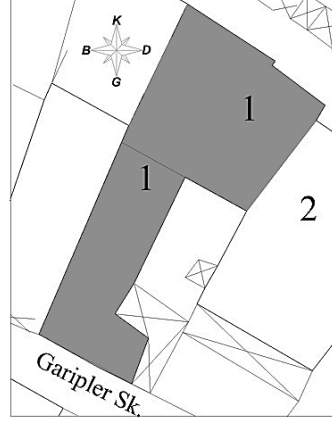

Şekil 5.9.19. Meryem Topal Evi
güney cephesi görünümü

5.10. NURGÜL YAZICI EVİ

5.10.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 518 ada, 9 parsel, Garipler Sokak'ta yer almaktadır (Şekil 5.10.2.). Yapının 1910-1920'li yıllarda yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güney yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.10.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.10.1. Nurgül Yazıcı Evi vaziyet planı

Şekil 5.10.2. Nurgül Yazıcı Evi

5.10.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Zemin katta yer alan atölye ve odaların duvarları ahşap karkas duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar ve hatıllarında, taban/tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır (Şekil 5.10.3. ve 5.10.4.). Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Günümüzde halen yapının kullanılmasından dolayı yapı malzemelerinde yıpranmalar fazla değildir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

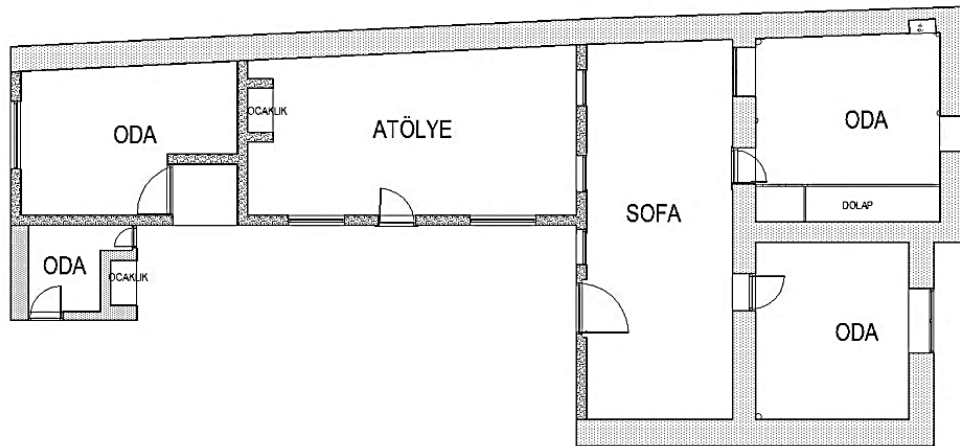
Şekil 5.10.3. Nurgül Yazıcı Evi tavan ahşap konstrüksiyon görünümü

Şekil 5.10.4. Nurgül Yazıcı Evi cephede yer alan ahşap konstrüksiyon görünümü

5.10.3. Plan Özellikleri

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, tek katlı olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.10.5.). Kızılcabölük'te ilk yapılan evlerdir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu sofa ile sofanın kuzey yönüne yerleştirilmiş iki adet oda mekanı konumlanmıştır (Şekil 5.10.6., 5.10.7., 5.10.8., 5.10.9.). Yapıya güney yönde bitişik atölye ve iki oda yer almaktadır (Şekil 5.10.10. ve 5.10.11.).

Şekil 5.10.5. Nurgül Yazıcı Evi zemin kat planı

Şekil 5.10.6. Nurgül Yazıcı Evi odanın görünümü

Şekil 5.10.7. Nurgül Yazıcı Evi odanın görünümü

Şekil 5.10.8. Nurgül Yazıcı Evi sofanın görünümü

Şekil 5.10.9. Nurgül Yazıcı Evi sofanın görünümü

Şekil 5.10.10. Nurgül Yazıcı Evi atölye mekanının görünümü

Şekil 5.10.11. Nurgül Yazıcı Evi atölye mekanının görünümü

5.10.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.10.12. ve 5.10.13.). Cephede kanatlı ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta yapı girişi, haneyaltında

oda ve atölye kapıları yer almaktadır. Yapı saçaklarında ahşap konstrüksiyonları mevcuttur. Yapıldığı ilk döneminde toprak damlı olan yapıya çatı eklenmiştir (Şekil 5.10.12. ve 5.10.13.). Üst örtüsü alturka kiremit ile kaplanmıştır.

Şekil 5.10.12. Nurgül Yazıcı Evi
güney cephesi görünümü

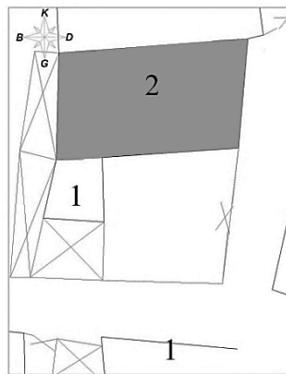

Şekil 5.10.13. Nurgül Yazıcı Evi
kuzey cephesi görünümü

5.11. OSMAN AYDINLI EVİ

5.11.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 562 ada, 33 parsel, Kavak Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.11.2.). Yapının 1935 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güney yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.11.1). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.11.1. Osman Aydınli Evi vaziyet planı

Şekil 5.11.2. Osman Aydınli Evi

5.11.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü ve zemin kat duvarları yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.11.3., 5.11.4. ve 5.11.5). Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar ve hatıllarında, taban/ tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü son dönemde marsilya kiremit ile değiştirilmiştir. Yapı kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış ve iç malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

Şekil 5.11.3. Osman Aydınli Evi atölye mekanının görünümü

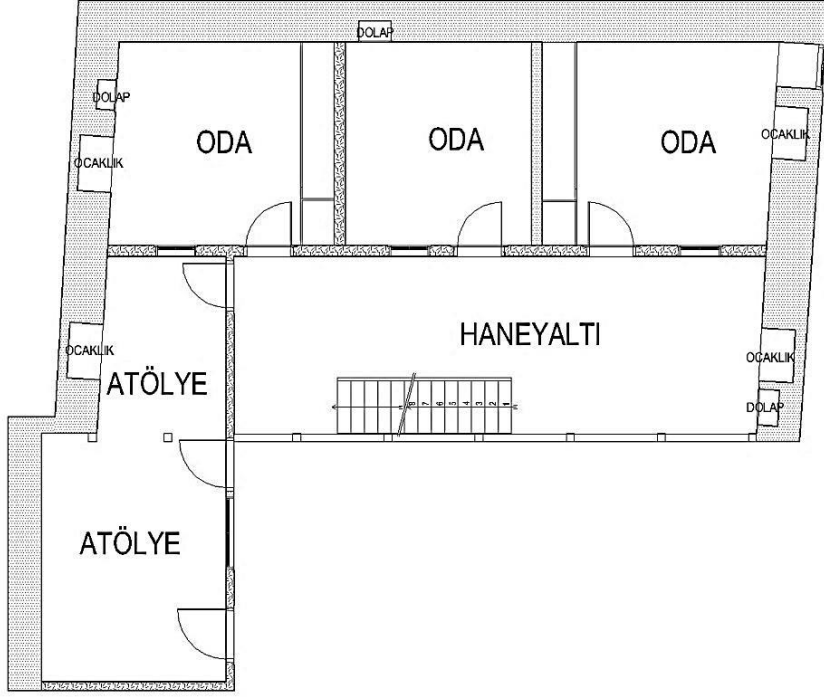
Şekil 5.11.4. Osman Aydınli Evi duvar malzemelerinin görünümü

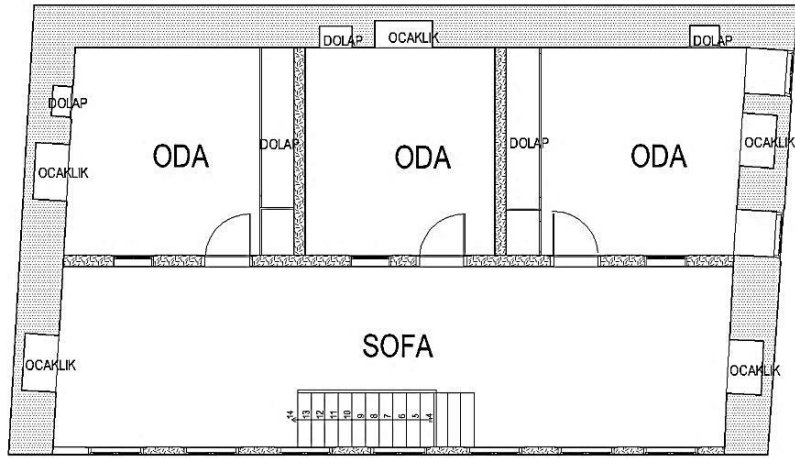
Şekil 5.11.5. Osman Aydın'ın Evi
atölye mekanının görünümü

5.11.3. Plan Özellikleri

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, zemin ve birinci kat olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.11.6 ve 5.11.7). Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş üç adet oda ile güneye konumlanmış atölye (Şekil 5.11.8 ve 5.11.9.), üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan üç odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.11.10, 5.11.11., 5.11.12, 5.11.13, 5.11.14., 5.11.15.). Yapının sofasında karşılıklı olarak ocaklık bulunmaktadır. Birinci kat odaların tamamında da ocaklık yer almaktadır.

Şekil 5.11.6. Osman Aydın'ın Evi zemin kat planı

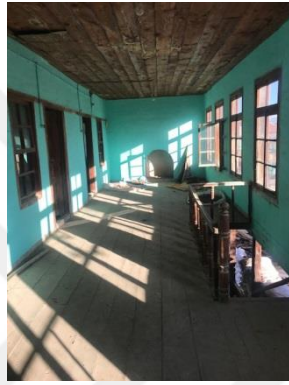
Şekil 5.11.7. Osman Aydın'ın Evi birinci kat planı

Şekil 5.11.8. Osman Aydın'ın Evi haneyaltı merdiven görünümü

Şekil 5.11.9. Osman Aydın'ın Evi zemin kat ahşap dolap görünümü

Şekil 5.11.10. Osman Aydın'ın Evi sofanın görünümü

Şekil 5.11.11. Osman Aydın'ın Evi sofanın görünümü

Şekil 5.11.12. Osman Aydın'ın Evi birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.11.13. Osman Aydın'ın Evi odanın niş ve ocaklık görünümü

Şekil 5.11.14. Osman Aydınli Evi
birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.11.15. Osman Aydınli Evi
ahşap dolabın görünümü

5.11.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.11.10.). Cephe ve sofa da ahşap pervazlı giyotin ve kanatlı ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta haneyaltında depo ve atölye kapıları yer almaktadır. Haneyaltı ve sofa da birer adet ocaklık bulunmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda harman tuğlalı bacalar yer almaktadır.

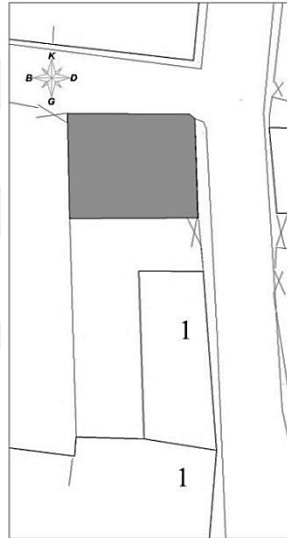

Şekil 5.11.16. Osman Aydınli Evi güney cephesi görünümü

5.12. İSMAİL OKUL EVİ

5.12.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilli bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 545 ada, 10 parsel, Müftü Mehmet Efendi Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.12.2.). Düz bir kot üzerinde bulunan yapının 1920 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güney yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.12.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.12.1. İsmail Okul Evi vaziyet planı

Şekil 5.12.2. İsmail Okul Evi

5.12.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.12.5.). Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar ve hatıllarında, taban/ tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır (Şekil 5.12.4.). Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Yapı kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış ve iç malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. (Şekil 5.12.4. ve 5.12.5.). Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

Şekil 5.12.3. İsmail Okul Evi
güney cephe görünümü

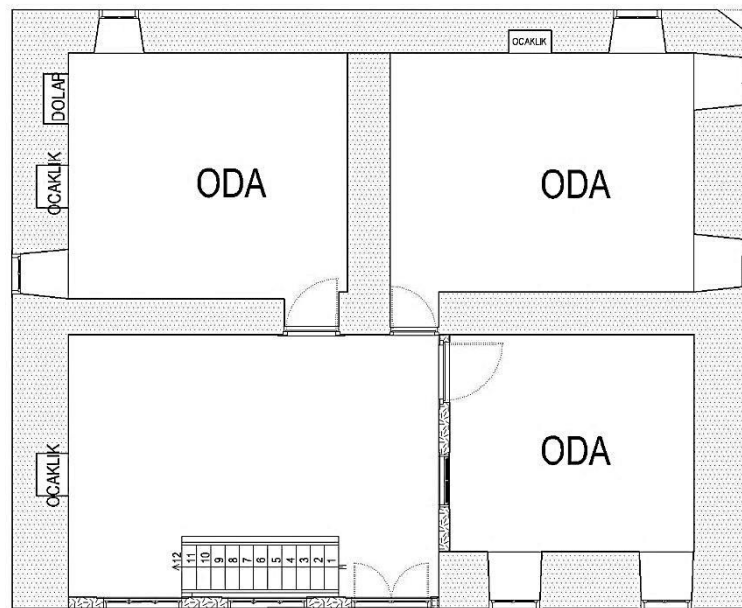
Şekil 5.12.4. İsmail Okul Evi
kuzey cephe görünümü

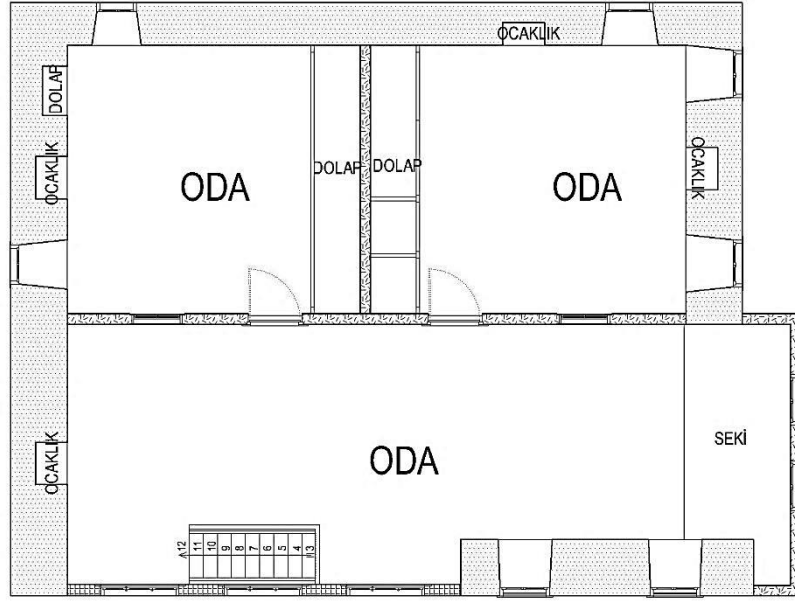
Şekil 5.12.5. İsmail Okul Evi
doğu ve kuzey cephe görünümü

5.12.3. Plan Özellikleri

Konut tescilli bir yapıdır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, zemin ve birinci kat olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.12.6. ve 5.12.7.). Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş iki adet atölye mekânı ile güneydoğu köşesine konumlanmış oda (Şekil 5.12.8. ve 5.12.9.), üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.12.10., 5.12.11., 5.12.13., 5.12.14., 5.12.15., 5.12.16. ve 5.12.17.). Sofada yola çıkıntılı seki yer almaktadır (Şekil 5.12.12.).

Şekil 5.12.6. İsmail Okul Evi zemin kat planı

Şekil 5.12.7. İsmail Okul Evi birinci kat planı

Şekil 5.12.8. İsmail Okul Evi haneyaltı görünümü

Şekil 5.12.9. İsmail Okul Evi avlu girişi görünümü

Şekil 5.12.10. İsmail Okul Evi sofanın görünümü

Şekil 5.12.11. İsmail Okul Evi sofada yer alan pencere görünümü

Şekil 5.12.12. İsmail Okul Evi sekinin görünümü

Şekil 5.12.13. İsmail Okul Evi oda giriş kapısı ve ahşap kepenk görünümü

Şekil 5.12.14. İsmail Okul Evi birinci kat oda görünümü

Şekil 5.12.15. İsmail Okul Evi ahşap dolap ve sergen görünümü

Şekil 5.12.16. İsmail Okul Evi ahşap dolap görünümü

Şekil 5.12.17. İsmail Okul Evi ahşap dolap görünümü

5.12.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.12.18 ve 5.12.19.). Cephe ve sofada ahşap pervazlı giyotin ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta yapı girişi, haneyaltında oda kapıları yer almaktadır. Haneyaltında yer alan odada ocaklık bulunmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda sıvalı bacalar yer almaktadır (Şekil 5.12.18 ve 5.12.19.).

Şekil 5.12.18. İsmail Okul Evi
güney cephe görünümü

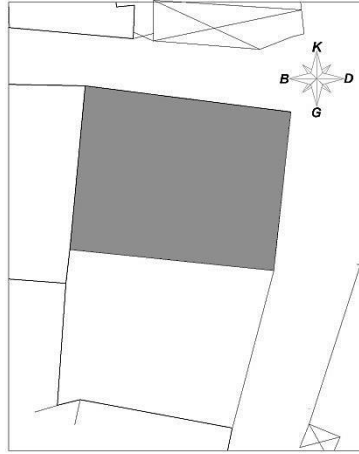

Şekil 5.12.19. İsmail Okul Evi
batı cephe görünümü

5.13. OSMAN NURİ ÇAPUT EVİ

5.13.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 550 ada, 2 parsel, Kavak Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.13.2.). Düz bir kot üzerinde bulunan yapı; Yapının 1920-1925 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güney yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.13.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.13.1. Osman Nuri Çaput vaziyet planı

Şekil 5.13.2. Osman Nuri Çaput Evi

5.13.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.13.3. ve 5.13.4.). Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar ve hatıllarında, taban/ tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü son dönemde alaturka kiremit ile değiştirilmiştir. Yapı kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış ve iç malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

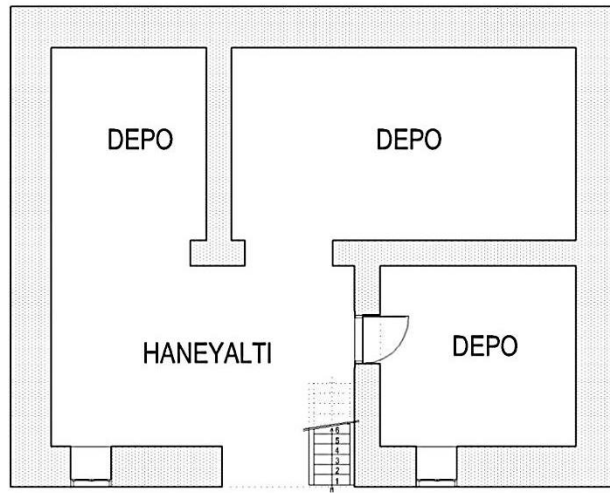
Şekil 5.13.3. Osman Nuri Çaput Evi
güney cephenin görünümü

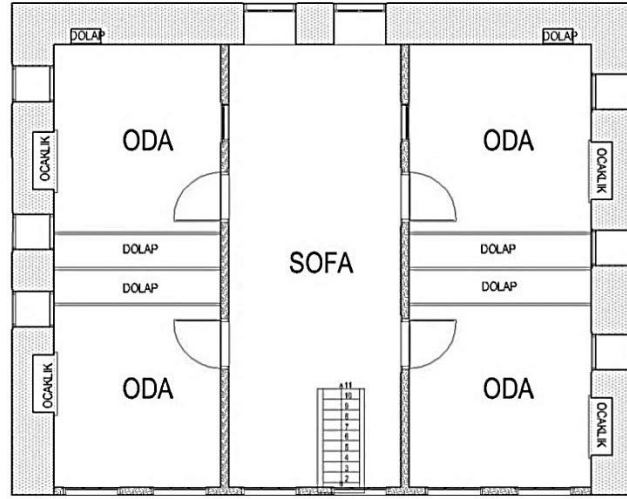
Şekil 5.13.4. Osman Nuri Çaput Evi
zemin kat haneyaltı görünümü

5.13.3. Plan Özellikleri

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, zemin ve birinci kat olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.13.5. ve 5.13.6.). Yapı orta sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde kare formulu haneyaltı ile haneyaltının etrafına yerleştirilmiş üç adet depo mekanı (Şekil 5.13.7. ve 5.13.8.), üst kat ise; güney-kuzey yönde konumlanmış sofa ile sofanın batısında konumlanan iki oda ve doğusunda konumlanan iki odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.13.9., 5.13.10., 5.13.11. 5.13.12., 5.13.13., 5.13.14.).

Şekil 5.13.5. Osman Nuri Çaput Evi zemin kat planı

Şekil 5.13.6. Osman Nuri Çaput Evi birinci kat planı

Şekil 5.13.7. Osman Nuri Çaput Evi haneyaltı görünümü

Şekil 5.13.8. Osman Nuri Çaput Evi haneyaltı görünümü

Şekil 5.13.9. Osman Nuri Çaput Evi sofanın görünümü

Şekil 5.13.10. Osman Nuri Çaput Evi sofanın görünümü

Şekil 5.13.11. Osman Nuri Çaput Evi birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.13.12. Osman Nuri Çaput Evi ahşap dolap ve ocaklık görünümü

Şekil 5.13.13. Osman Nuri Çaput Evi birinci kat odanın görünümü

Şekil 5.13.14. Osman Nuri Çaput Evi birinci kat odanın görünümü

5.13.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır. Cephe ve sofada ahşap pervazlı ahşap korkuluklar ve pencere iç tarafında ahşap kepenkler bulunmaktadır (Şekil 5.13.15., 5.13.16., 5.13.17.). Zemin katta yapı girişi, haneyaltında oda ve depo kapıları yer almaktadır. Haneyaltında yer alan odada ocaklık bulunmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda sıvalı bacalar yer almaktadır.

Şekil 5.13.15. Osman Nuri Çaput Evi
doğu cephesi görünümü

Şekil 5.13.16. Osman Nuri Çaput Evi
kuzey cephesi görünümü

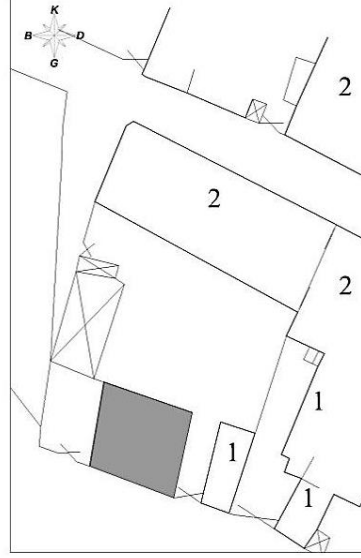

Şekil 5.13.17. Osman Nuri Çaput Evi
güney cephesi görünümü

5.14. İSMAİL TIRMIK EVİ

5.14.1. Yapım Tarihi, Konum ve Yerleşim Özellikleri

Konut tescilsiz bir yapıdır. Yapı, günümüzde özgünlüğünü korumaktadır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, Kızılcabölük mahallesi, 521 ada, 1 parsel, Kavak Caddesi'nde yer almaktadır (Şekil 5.14.2.). Yapının 1910-1920 yıllarında yapıldığı tahmin edilmektedir. Yapının girişi güney yönünden sağlanmaktadır (Şekil 5.14.1.). Yapının avlusu bulunmaktadır.

Şekil 5.14.1. İsmail Tırmık Evi vaziyet planı

Şekil 5.14.2. İsmail Tırmık Evi

5.14.2. Malzeme ve Yapım Sistemi

Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ahşap karkaslı olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere, ara duvar ve hatıllarında, taban/ tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır. Zemin ve birinci kat tavan ahşap konstrüksiyon olarak yapılmıştır (Şekil 5.14.3. ve 5.14.4.). Birinci kat tavanları ahşap karkas üzeri ahşap ile kaplanmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Yapı kullanılmamaktadır. Zaman ve dış faktörler etkisiyle

yapı dış cephe sıvalarında dökülmeler ve dış ve iç malzeme yüzeylerinde yıpranmalar ve tortulanmalar görülmektedir. Taşıyıcı sisteminde sorun bulunmamaktadır.

Şekil 5.14.3. İsmail Tırmık Evi
haneyaltı ahşap tavan konstrüksiyon
görünümü

Şekil 5.14.4. İsmail Tırmık Evi
zemin kat oda ahşap tavan
konstrüksiyon görünümü

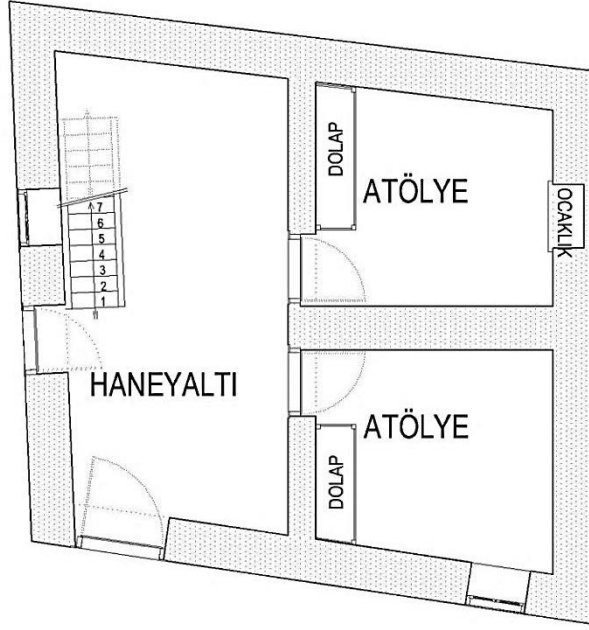

Şekil 5.14.5. İsmail Tırmık Evi duvar malzeme görünümü

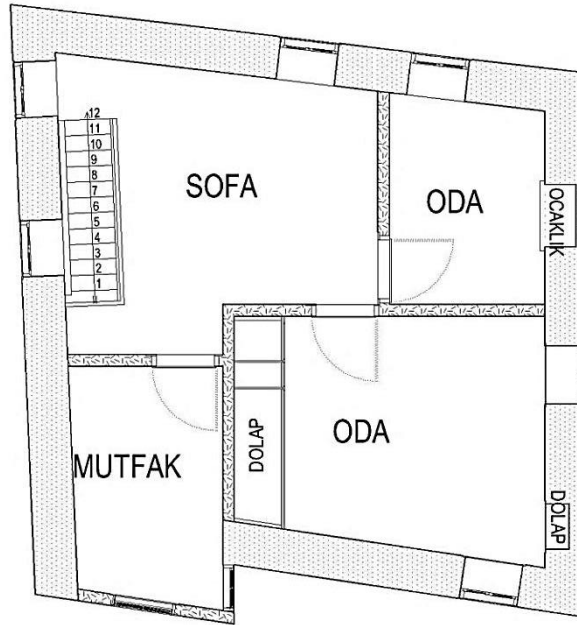
5.14.3. Plan Özellikleri

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, zemin ve birinci kat olarak inşa edilmiştir (Şekil 5.14.6. ve 5.14.7.). Yapı iç sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; batı yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının doğu yönüne yerleştirilmiş iki adet atölye mekanı (Şekil 5.14.8. 5.14.9. , 5.14.10.) üst kat ise; kuzey-batı yönüne bakan sofası, güney yönde konumlanmış mutfak ve oda ile sofanın kuzeyinde konumlanan bir odadan meydana gelmektedir (Şekil 5.14.11.,

5.14.12., 5.14.13., 5.14.14., 5.14.15.). Haneyaltından ahşap bir merdivenle sofaya çıkılmaktadır (Şekil 5.14.7.).

Şekil 5.14.6. İsmail Tırmık Evi zemin kat planı

Şekil 5.14.7. İsmail Tırmık Evi birinci kat planı

Şekil 5.14.8. İsmail Tırmık Evi
haneyaltı görünümü

Şekil 5.14.9. İsmail Tırmık Evi
zemin kat oda görünümü

Şekil 5.14.10. İsmail Tırmık Evi
zemin kat oda görünümü

Şekil 5.14.11. İsmail Tırmık Evi
sofanın görünümü

Şekil 5.14.12. İsmail Tırmık Evi
sofa ve oda girişlerinin görünümü

Şekil 5.14.13. İsmail Tırmık Evi
birinci kat oda görünümü

Şekil 5.14.14. İsmail Tırmık Evi
birinci kat oda görünümü

Şekil 5.14.15. İsmail Tırmık Evi
ahşap dolap görünümü

5.14.4. Cephe Organizasyonu

Yapı cephesi kerpiç duvar üzeri sıvalıdır (Şekil 5.14.16. ve 5.14.17.) Cephe ve sofa da ahşap pervazlı giyotin ve kanatlı ahşap pencereler bulunmaktadır. Zemin katta yapı girişi, haneyaltında oda ve depo kapıları yer almaktadır. Haneyaltında yer alan odada ocaklık bulunmaktadır. Yapı geniş ahşap saçaklarına sahiptir. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır. Çatıda sıvalı bacalar yer almaktadır.

Şekil 5.14.16. İsmail Tırmık Evi
doğu ve kuzey cephesi görünümü

Şekil 5.14.17. İsmail Tırmık Evi
güney cephesi görünümü

6. SONUÇ VE ÖNERİLER

Geleneksel kırsal özgün mimarisinin korunması ve yaşatılması gereken Kızılcabölük beldesi halen yaşamını sürdürmektedir. Ancak Kızılcabölük geleneksel konutları günümüzde giderek yok olmaktadır. Kırsal yerleşimdeki işsizlik, nüfusta azalma, ekonomisinin ana kaynağı olan yerel dokumacılığın yok olması gibi etkenler yerleşimi yok olma tehlikesiyle karşı karşıya getirmektedir. Son dönem teknolojilerdeki gelişmeler, yapıların mirasçılara kalması, geleneksel konutlarda yaşayanların yapıları terketmesi sonucu; geleneksel yapılarda bozulma ve kayıplar oluşmuştur.

Bu çalışma; tespit edilen Kızılcabölük evleri plan özellikleri, yapım sistemleri, yapı malzemeleri ve cephe organizasyonları incelenerek bölgenin konut mimarisi hakkında bilgi ortaya konulması ve evlerin tamamen yok olmadan tespit edilerek belgelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Kızılcabölük beldesinde incelenen evlerin 3'ünde sürekli oturulmaktadır. Evlerin 2'sinde arada oturulmaktadır. İncelenen diğer 9 evde oturulmamaktadır ve yapılar mirasçılara kalmıştır.

Tespit edilen evlerin plan özellikleri, yapım sistemleri, cephe organizasyonları ve yapı malzemeleri incelenmiştir. Evlerin plan özelliklerini ele aldığımızda; geleneksel plan tiplerinden dış, iç ve orta sofalı plan tipleri tespit edilmiştir. İncelenen evler ortak yapım sistemine sahiptir. Tespit edilen evler yığma yapım sisteminde; yapının temel bölümü moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Evlerin tamamında kapı, pencere, ara duvar ve hatıllarında, taban/ tavan hatıl ve kaplamalarında ahşap malzemeler kullanılmıştır. İncelenen evlerde kanatlı, giyotin tipte pencereler ve demirli, süslemeli ahşap korkuluklar tespit edilmiştir. Yapı kapılarında tablalı ve el oymalı ahşap kapılar bulunmaktadır. Kızılcabölük beldesinde ilk yapılan evler toprak damlı evler yapılmıştır. İncelenen evlerde toprak damlı ev tespit edilmiştir. İncelenen diğer evlerde kırma çatı ve geniş saçak bulunmaktadır. Çatıda bacalar yer almaktadır.

İncelenen evlerde statik sorunlu yapı bulunmamaktadır. Hiç oturulmayan evlerin yapı malzemelerinde yıpranmalar ve dökülmeler görülmüştür. Diğer incelenen evlerde sürekli oturulan ve arada oturulan evlerde iç mekanda yer alan yapı malzemelerinin bakımlı olduğu tespit edilmiştir. Arada oturulan evlerin dış cephelerinde ise yıpranma ve dökülmeler mevcuttur. Dış cephe bakımına fazla önem vermedikleri görülmektedir.

Kızılcabölük'te incelenen evlerinin analitik etüdları yapılarak, tablo 6.1.'de yapılan tespitler belirtilmiştir. Kızılcabölük yerleşiminde yapılan araştırmalar ve incelemeler sonucunda; Kızılcabölük evlerinin geleneksel konut mimarlığı içerisinde plan şeması, malzeme ve yapım tekniği ile özgün bir yapıya sahip olduğu görülmüştür.

Tespitler sonucunda Kızılcabölük beldesinin geleneksel özgün dokusunu koruyan kırsal bir alan olduğu belirlenmiştir. Bu alanda ilk defa koruma amaçlı bir çalışmanın yapılması önemlidir.

Tespiti yapılan geleneksel mimari yapısının özgün haliyle korunması sağlanmalıdır. Kızılcabölük evlerinin sürdürülebilirliğinin sağlanması ilk adım olarak, belgeleme çalışmalarının yapılması sayesinde gerçekleştirilebilir. Bu aşamada yerel yönetimlerin, koruma bilicinin oluşturulması ve koruma amaçlı faaliyetlerinin yapılmasıyla desteğini sağlaması önemli bir adımdır.

Geleneksel konutların koruma bilinciyle; günümüz koşullarına uygunluğunun sağlanması, sosyo-ekonomik olarak katkı getirmesi ve gelecek kuşaklara aktarılması sağlanmalıdır. Bu anlamda, Kızılcabölük evlerinin sürdürülebilirliği ve belde halkının kullanılabilirliğinin artırılması hedeflenmelidir. Kızılcabölük kırsal beldede, genç nüfusun kente göçünü engellemek ve beldenin gelişimini sağlamak için geçim kaynağı olan el dokumacılığın desteği artırılmalıdır.

	1- Mehmet Gevrek Evi	2- Saniye Çöllü Evi	3- Mehmet Bacakoğlu Evi	4- Mehmet Ali Yılmazlı Evi	5- İsmail Dayıoğlu Evi	6- Mehmet Ürek Evi	7- Halil Çıplakoğlu Evi	8- Ahmet Can Evi	9- Meryem Topal Evi	10- Nurgül Yazıcı Evi	11- Osman Aydınlı Evi	12- İsmail Okul Evi	13- Osman Nuri Çaput Evi	14- İsmail Tırmık Evi
Yapısal Durum	Harabe Yapı													
	Statik Sorunlu Yapı													
	Malzeme Sorunlu Yapı													
	Sorunsuz Yapı													
	Kamusal													
	Konut													
	Ticarethane													
	Konut+Ticarethane													
	Kalıntı Halinde													
	Özgün Niteliklerini koruyan													
	Değişikliğe Uğramış													
	Kalıntı Halinde													
	Özgün Niteliklerini koruyan													
	Değişikliğe Uğramış													
Plan Özellikleri	Sofasız Plan Tipi													
	Dış Sofalı Plan Tipi													
	İç Sofalı Plan Tipi													
	Orta Sofalı Plan Tipi													

Şekil 6.1. Kızılcabölük evleri analitik etüdü

Korumada ilk faaliyetlerin yerel yönetimlerin desteklemesi gerekmektedir. Yerel yönetimler, geleneksel yapıların nasıl korunacağı, hangi yöntemler kullanılacağı ve sonunda yapıların nasıl değerlendirileceğini uygulamalı tarif etmeliler ve sonuçlarını belde halkının görmesini sağlamalıdır. Kızılcabölük beldesinde el dokumacılığının tekrar kazanımının sağlanması için kültür turizmine yönelik faaliyetlerin yapılması gerekmektedir. Koruma bilinciyle, geleneksel yapılara konut ve ticari fonksiyonlar kazandırarak tekrar kullanılması sağlanmalıdır. Kızılcabölük beldesinde bulunan geleneksel evlerde konut, butik otel, kültür merkezi, el sanatları merkezi, yerel ürün satış merkezleri, el dokuma satış merkezleri ve bunun gibi birçok ticari fonksiyon kazandırılabilir. Bu anlamda, beldede kültür turizmine yönelik kazanımlar belde halkının katkısının daha çok artmasını sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

- Akgün, T., 2013. Kırsal Mimari Mirasın Korunması Bağlamında Bayburt Kırsal Geleneksel Evi. Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 224s, Trabzon.
- Altan, G., Er Akan, A., Örmecioğlu, 2016. Geleneksel Üretim Biçimlerinin Kırsal Konutlar Üzerindeki Etkileri. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 9, 43
- Arel, A., 1982. Osmanlı Konut Geleneğinde Tarihsel Sorunlar. Ege Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Yayınları, 168s, İzmir.
- Aşanlı, M., 2017. Geleneksel Yapı Teknikleri. Yeni İnsan Yayınevi, 223s, İstanbul.
- Bayram, G., 2012. Ege’de Kırsal Mimari Araştırmaları (Manisa Kayacık Örneği). Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 331s, İzmir.
- Bektaş, C., 1996, Türk Evi. Yapı Endüstri Merkezi Yayınları, 152s, İstanbul
- Bölüktaş Dayı, E., A., 2011. Kırsal Ölçekte Geleneksel Konutların İncelenmesi Ve Çevre Koruma Önerileri İçin Bir Yöntem Araştırması. Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Üniversitesi, 436s, Ankara.
- Cansever, T., 2002. Türk Evinin Mimarisi. Yeni Türkiye Yayınları, 203s, Ankara.
- Çelimli, M. A., 2016. Divriği Kent Dokusundaki Geleneksel Konut Mimarisinin İncelenmesi ve Örnek Sokak Sağıklaştırması Üzerine Bir Değerlendirme. Erciyes Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 261s, Kayseri
- Çetin, Y., 2006. Geleneksel Türk Evinde Cumba. Sanat Tarihi Dergisi. 15. (2), 17-27.
- Dayı, E. B., 2011. Kırsal Ölçekte Geleneksel Konutların İncelenmesi Ve Çevre Koruma Önerileri İçin Bir Yöntem Araştırması Bağlıca Köyü-Nallıhan. Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 460s, Ankara.
- Dikmen N. Özkan S.T.E., 2004. “Türkiye’de Kırsal Alanlarda Kullanılan Yapı Malzemeleri, Yapım Sistemleri ve Bu Sistemlerin Deprem Karşısındaki Davranışları” Bildiri, 2.Ulusla Yapı Malzemesi Kongresi, Y.E.M., İstanbul.
- Doğan, E., 2009. Kentsel Kültür Varlıklarının Değerlendirilmesine Ve Tanıtılmasına Yönelik Bir Öneri: Buldan Örneği. İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, YL, 252s, İstanbul.

- Eldem, S. H., 1968. Türk Evi Plan Tipleri, İ.T.Ü. Mim.Fak. Baskı Atölyesi, 236s, İstanbul.
- Eyüce, A., 2005. Geleneksel Yapılar ve Mekanlar. Birden Yayınevi, 116s, İstanbul.
- Günay, R., 1999. Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri. Yapı Endüstri Merkezi Yayınları, 366s, İstanbul.
- Hasol, D., 1990. Mimarlık Sözlüğü, Yem Yayın, 574s, İstanbul.
- İskender, B., 2005. Geleneksel Türk Evinde Işık Üzerine Bir Deneme. İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, YL, 51s, İstanbul.
- Kamarlı, E., 2008. Kastamonu Tarihi Dokusunda Yer Alan Geleneksel Konut Yapılarının Cephe Mimarisi Üzerine Tipolojik Bir Araştırma. Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 135 s, İzmir.
- Kerim Beşiracı, 2011. Erişim Tarihi: 01.04.2011. <http://www.kizilcaboluk.biz/>
- Kızılcabölük'lüler Vakfı, 1998. Erişim Tarihi: 01.11.2019. <http://www.kizilcabolukvakfi.com/kizilcaboluku-taniyalim/>
- Köşklük, N., 2001. Buldan Tarihi Çevre Dokusu Araştırması. Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 373 s, İzmir.
- Kuban, D., 2017. Türk Ahşap Konut Mimarisi. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 280 s, İstanbul.
- Meşe, K., 2005. Tarihi Kent Dokusunun İncelenmesi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 456, İzmir.
- Özel, B., 2006. Eski Yapıların Yeni İşlevle Değerlendirilmesi. Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 135, İstanbul.
- Sözen, M., 2001. Türklerde Ev Kültürü, Türk Hava Yolları, 294 s, İstanbul.
- Sözen, M. ve Tanyeli, U., 1992. Türk Konut Mimarisi Bibliyografyası. Merkez Kütüphane, İTÜ, İstanbul.
- Şayın, G., 2016. Denizli Hisarköy (Attuda) Kırsal Mimari Mirasının Doku Analizi Ve Koruma Sorunları. Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 200, İzmir.
- Uşma, G. Ve Urfalıoğlu, N., 2018. Geleneksel Van Evlerinin Cephe Özellikleri ve Tipoloji Üzerine Bir İnceleme. Çukurova Üniversitesi, Mühendislik ve Mimarlık Dergisi, Basımda.
- Üçer, N., 2011. Tarihi Dokuların Sürdürülebilirliğinde Turizm Kaynaklı Değişimlerin Etkileri: Kuşadası Dağ Ve Camii- Kebir Mahalleleri Örneği.

Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 305, İzmir.

Vural,K, 2010. Anadoluda Ev Kültürünün Gelişimi Ve Geleneksel Türk Evine Örnek "Kemaliye (Eğin) Evleri". Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi,130, İstanbul.

Yakıt, İ., 2002. Arşiv Belgeleri Işığında Kızılcabölük. Tuğra Matbaası, 220s, Isparta.

Yaygel, A.D., 2007. Müdahale Gerektiren Tarihi Kentsel Çevrelere Yönelik Kullanıcı Odaklı Sağlıklaştırma Yöntemlerinin İrdelenmesi: İzmir – Basmahane Bölgesi Örneği. Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 418, İzmir.

Yüksek, İ., 2008. Geleneksel Anadolu Mimarlığında Ekolojik Uygulamalar Üzerine Bir Araştırma (Kırklareli Kırsal Alan Örneği). Trakya Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 428, Edirne.

EKLER

EK A. Denizli/Kızılcabölük Envanter Çalışması

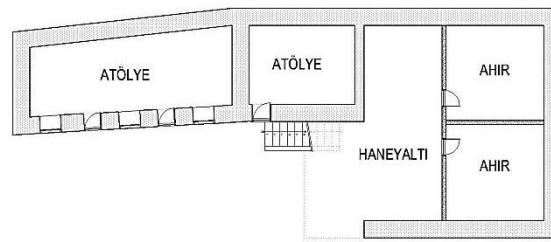
EK B. Kızılcabölük Evleri Genel Tablosu

EK C. Aydın Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Tescil kararları

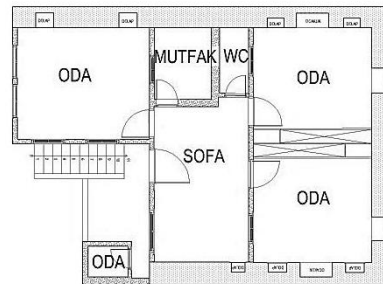

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 2	
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK SOKAK:ÇÖLLER
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d ADA: 521 PARSEL: 1
ADI: SANİYE ÇÖLLÜ EVİ	YAPIM TARİHİ: 1910 YAPTIRAN: AHMET ÇÖLLÜ
	YAPI SAHİBİ: SANİYE ÇÖLLÜ
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: MİRASÇILAR

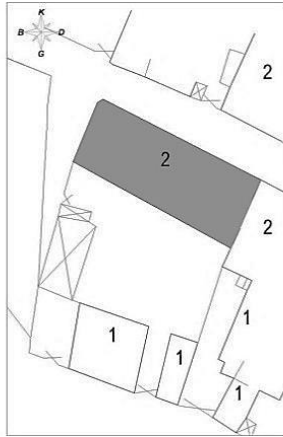
YAPI TANIMI:

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş iki adet ahır mekânı ile güneydoğu köşesine konumlanmış mutfak, üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan üç odadan meydana gelmektedir. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatılarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

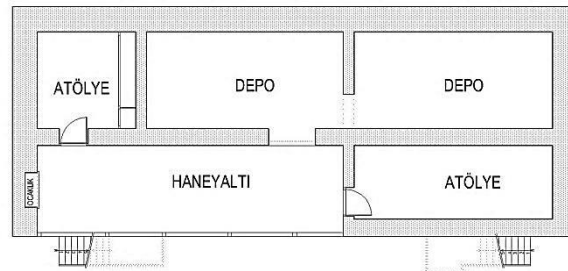
YAPI MALZEMESİ: KERPIÇ

KAT ADEDİ: 2

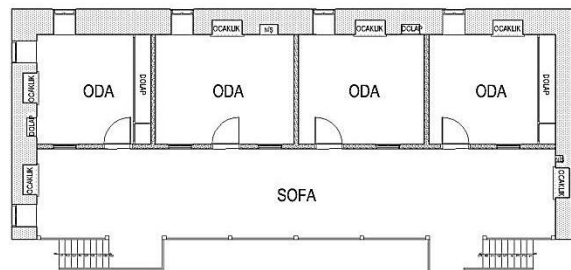
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 3		
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK SOKAK: TARAKÇILAR	
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d ADA: 557 PARSEL: 2	
ADI: MEHMET BACAKOĞLU EVİ	YAPIM TARİHİ:1930	YAPTIRAN: AHMET BACAKOĞLU
	YAPI SAHİBİ: AHMET BACAKOĞLU	
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: MEHMET BACAKOĞLU	

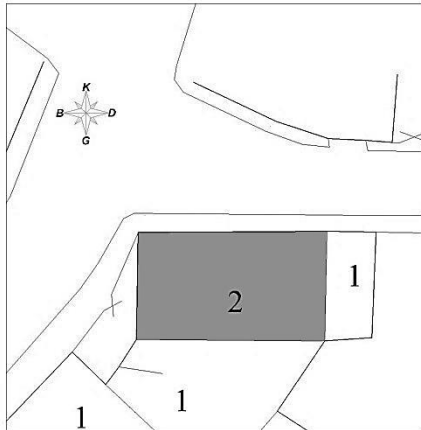
YAPI TANIMI:

Konut tescilli bir yapıdır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, zemin ve birinci kat olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapının dış sofanın orta bölümünde sokağa çıkıntılı eyvanı bulunmaktadır. Yapının ortasından ve sokaktan hemen giriş yapılmaktadır. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş bir adet oda ve bir adet ahır mekânı ve güneydoğu köşesine konumlanmış mutfak yer almaktadır. Üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki oda ve yapının ortasında yer alan eyvan bulunmaktadır. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatıllarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

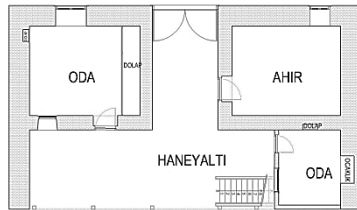
YAPI MALZEMESİ: KERPIÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN + BİRİNCİ KAT

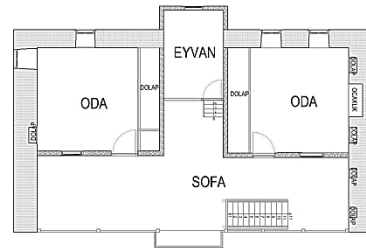
MEVCUT DURUM: SORUNSUZ YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 4		
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK SOKAK: KAVAK CAD.	
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d	ADA: 554 PARSEL: 4
ADI: MEHMET ALİ YILMAZLI EVİ	YAPIM TARİHİ: 1905-1910 yılları	YAPTIRAN: HASAN YILMAZLI(Dede)
	YAPI SAHİBİ: HASAN YILMAZLI	
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: MEHMET ALİ YILMAZLI EVİ	

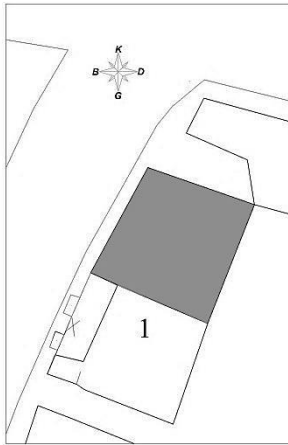
YAPI TANIMI:

Konut tescilli bir yapıdır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş ahır mekânı ile doğu köşesine konumlanmış oda, üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki odadan meydana gelmektedir. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları da kerpiç duvar olarak kullanılmıştır. Zemin kata bitişik atölyenin ara duvarları ahşap karkaslı bağdadi duvar olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatılarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Kızılcabölük'ün ilk evlerinden olan yapının üst örtüsü toprak damlıdır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

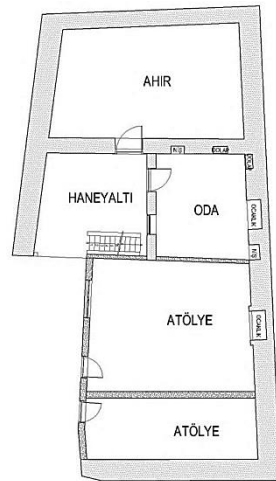
YAPI MALZEMESİ: KERPİÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN + BİRİNCİ KAT

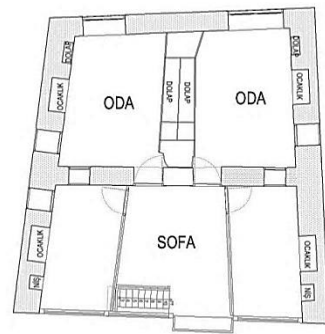
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 5	
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK SOKAK: YUKARI YOL CAD.
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d ADA: 522 PARSEL: 5
ADI: İSMAİL DAYIOĞLU EVİ	YAPIM TARİHİ: 1926 YAPTIRAN:
	YAPI SAHİBİ: İSMAİL DAYIOĞLU'NUN BABASI
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: İSMAİL DAYIOĞLU

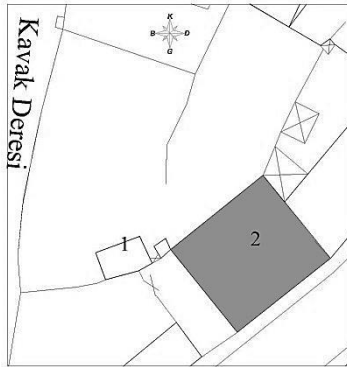
YAPI TANIMI:

Konut tescilli bir yapıdır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı orta sofalı plan tipine sahiptir. Yapıya giriş yapının ortasından ve sokaktan sağlanmaktadır. Yapı plan olarak zemin katta; yapı ortasında dikdörtgen formulu haneyaltı ile güney ve doğu köşelerinde bir adet atölye ve bir adet dükkan, kuzey ve batı köşelerinde de iki adet oda konumlanmıştır. Üst kat ise; güney ve batı köşeleri yönde konumlanmış iki adet oda ile sofanın kuzeydoğusunda konumlanan bir odadan meydana gelmektedir. Ahşap merdivenle üst kata çıkılmakta olup, sofa ortada yer almaktadır. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatıllarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

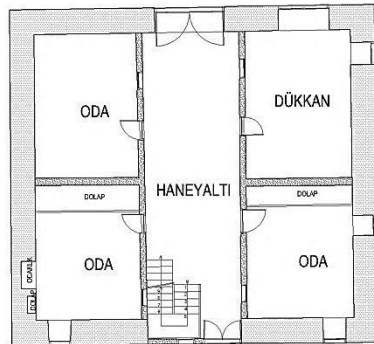
YAPI MALZEMESİ: KERPİÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN + BİRİNCİ KAT

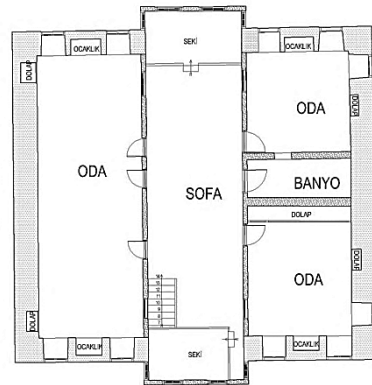
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 6		
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK SOKAK: MEHMET AKİF ERSOY CAD.	
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-1-c	ADA: 524 PARSEL: 39
ADI: MEHMET ÜREK EVİ	YAPIM TARİHİ: 1935'li yıllar	YAPTIRAN:
	YAPI SAHİBİ: MEHMET ÜREK	
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: MEHMET ÜREK	

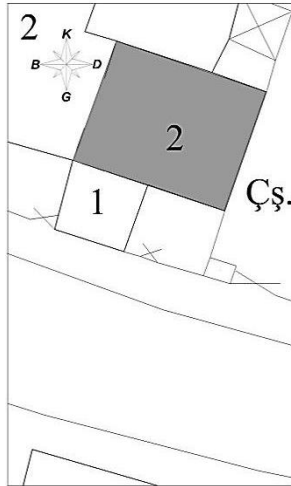
YAPI TANIMI:

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş iki adet oda mekânı ile batısına konumlanmış oda, üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki odadan meydana gelmektedir. Yapının birinci katına avludan, yapıya bitişik ahşap bir merdivenle çıkılmaktadır. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatılarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü son dönemde marsiya kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

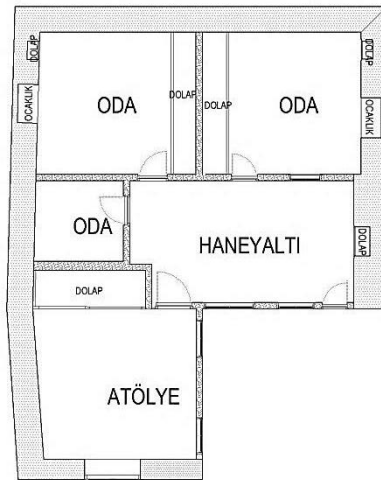
YAPI MALZEMESİ: KERPİÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN+ BİRİNCİ KAT

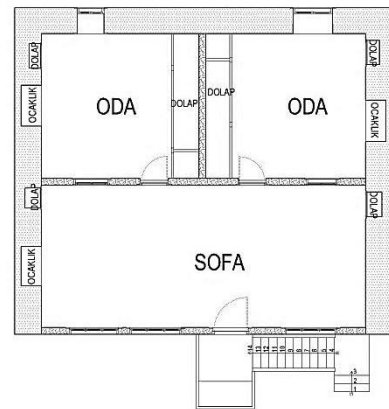
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 7		
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK SOKAK: PARK CAD.	
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d ADA: 557 PARSEL: 9	
ADI: HALİL ÇIPLAKOĞLU EVİ	YAPIM TARİHİ:1925’Lİ YAPTIRAN:	
	YILLAR	
	YAPI SAHİBİ: HALİL ÇIPLAKOĞLU’NUN BABASI	
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: HALİL ÇIPLAKOĞLU	

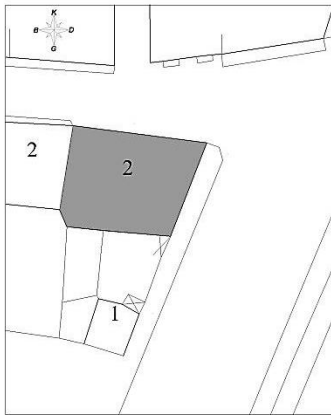
YAPI TANIMI:

Konut tescilli bir yapıdır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı orta sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney-kuzey yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının batı yönüne yerleştirilmiş atölye ile doğu yönüne konumlanmış iki dükkan, üst kat ise; güney-kuzey ve doğu- batı yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeybatı ve kuzeydoğu ile güneybatı ve güneydoğu köşelerinde konumlanan dört odadan meydana gelmektedir. Yapının birinci katına, haneyaltının kuzey yönde konumlanmış ahşap bir merdivenle çıkılmaktadır. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatılarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

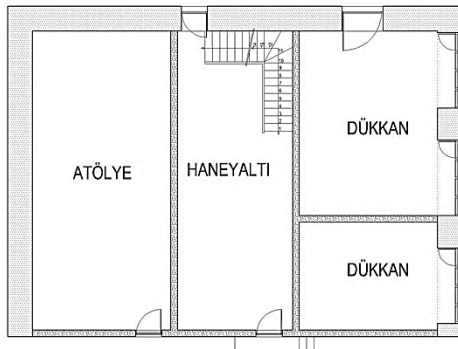
YAPI MALZEMESİ: KERPIÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN + BİRİNCİ KAT

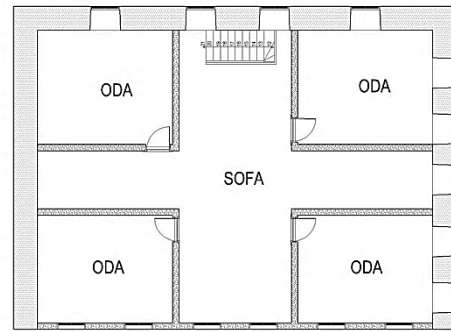
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 8		
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK SOKAK: YUKARI YOL CAD.	
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2- ADA: 517 PARSEL: 24	
ADI: AHMET CAN EVİ	YAPIM TARİHİ: 1935'Lİ YILLAR	YAPTIRAN:
	YAPI SAHİBİ: AHMET CAN	
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: AHMET CAN	

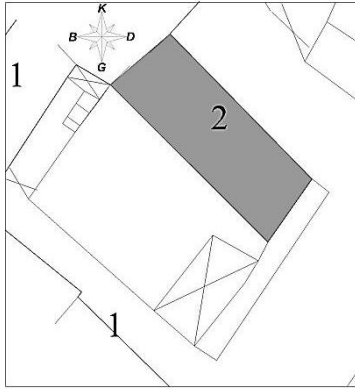
YAPI TANIMI:

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güneybatı yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzeybatı yönüne oda ve güneydoğu yönüne dükkan yerleştirilmiştir. Üst kat ise; güneybatı yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeybatısı ve güneydoğusunda konumlanan iki odadan meydana gelmektedir. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Zemin ve üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatıllarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

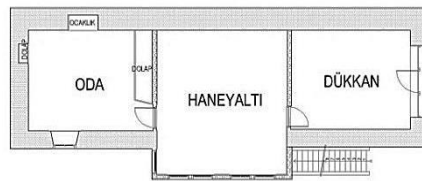
YAPI MALZEMESİ: KERPIÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN+ BİRİNCİ KAT

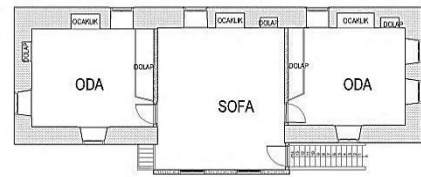
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 9		
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK	SOKAK: GARİPLER
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d	ADA: 518 PARSEL: 10
ADI: MERYEM TOPAL EVİ	YAPIM TARİHİ: 1910-1920'li yıllar	YAPTIRAN:
	YAPI SAHİBİ: MERYEM TOPAL	
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: MERYEM TOPAL	

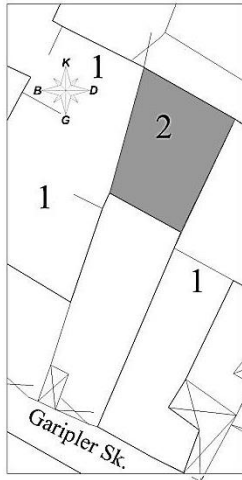
YAPI TANIMI:

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş bir oda ve bir adet atölye mekânı konumlanmış, üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki odadan meydana gelmektedir. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatılarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının sofa bölümü son dönemde plastik doğramalarla kapatıldığı görülmüştür. Yapının üst örtüsü değiştirilerek son dönemde marsilya kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

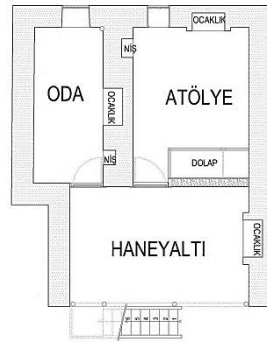
YAPI MALZEMESİ: KERPIÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN + BİRİNCİ KAT

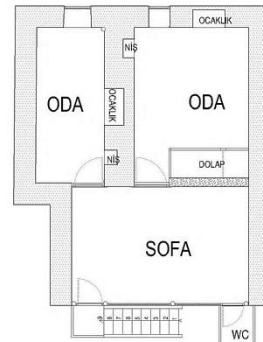
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 10			
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS	MAHALLE: KIZILCABÖLÜK	SOKAK: GARİPLER
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d	ADA: 518	PARSEL: 9
ADI: NURGÜL YAZICI EVİ	YAPIM TARİHİ: 1910-1920’li yıllar	YAPTIRAN:	
	YAPI SAHİBİ: NURGÜL YAZICI		
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: NURGÜL YAZICI		

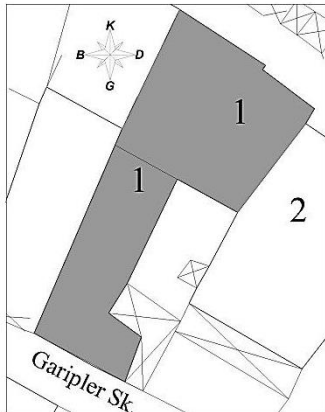
YAPI TANIMI:

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, tek katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu sofa ile sofanın kuzey yönüne yerleştirilmiş iki adet oda mekânı konumlanmıştır. Yapıya güney yönde bitişik atölye ve iki oda yer almaktadır. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Zemin katta yer alan atölye ve odaların duvarları ahşap karkaslı olarak yapılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatıllarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

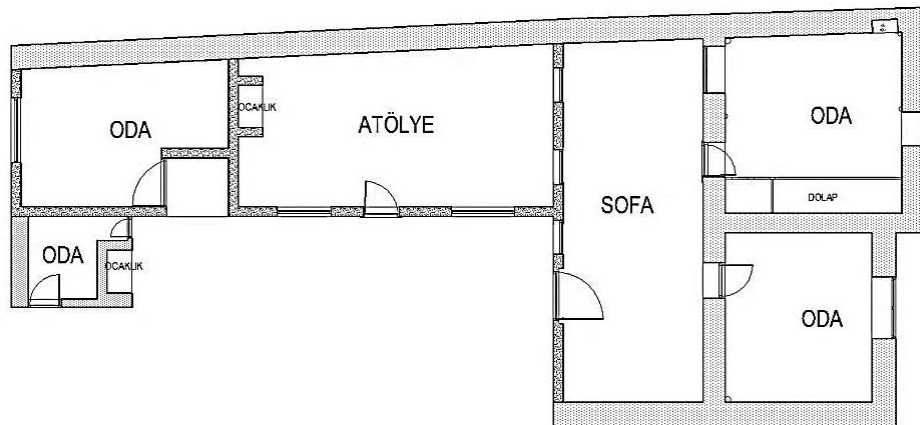
YAPI MALZEMESİ: KERPIÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN KAT

MEVCUT DURUM: SORUNSUZ YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 11			
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS	MAHALLE: KIZILCABÖLÜK	SOKAK:KAVAK CAD.
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d	ADA: 562	PARSEL: 33
ADI: OSMAN AYDINLI EVİ	YAPIM TARİHİ: 1935 YILLARI	YAPTIRAN:	
	YAPI SAHİBİ: OSMAN AYDINLI		
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: OSMAN AYDINLI		

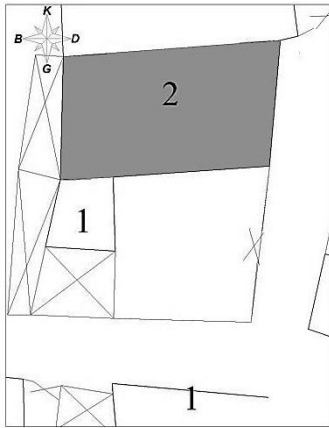
YAPI TANIMI:

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş üç adet oda ile güneye konumlanmış atölye, üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan üç odadan meydana gelmektedir. Yapının sofasında karşılıklı olarak ocaklık bulunmaktadır. Birinci kat odaların tamamında da ocaklık yer almaktadır. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatılarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü son dönemde marsiya kiremit ile değiştirilmiştir.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

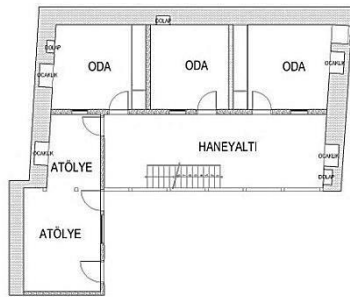
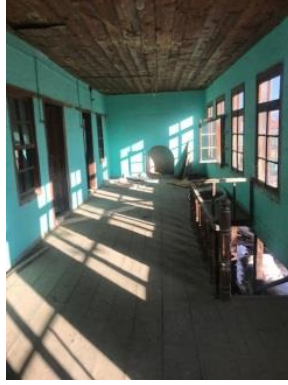
YAPI MALZEMESİ: KERPIÇ

KAT ADEDİ: 2

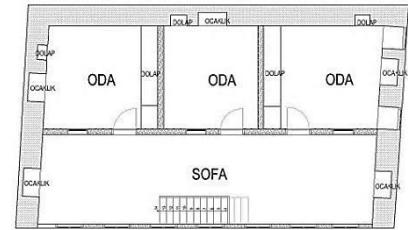
MEVCUT DURUM: SORUNSUZ YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 12			
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS MAHALLE: KIZILCABÖLÜK SOKAK: MÜFTÜ MEHMET EFENDİ CAD		
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-3-a	ADA: 545	PARSEL: 10
ADI: İSMAİL OKUL EVİ	YAPIM TARİHİ: 1920	YAPTIRAN:	
	YAPI SAHİBİ: İSMAİL OKUL		
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: İSMAİL OKUL		

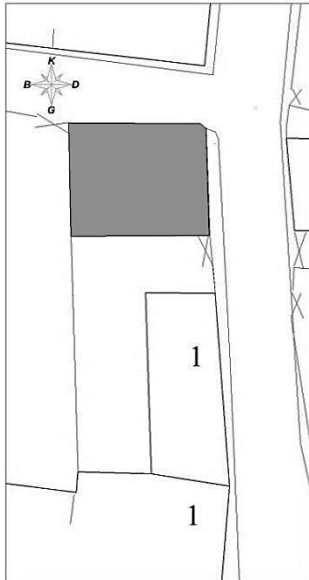
YAPI TANIMI:

Konut tescilli bir yapıdır. Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, zemin ve birinci kat olarak inşa edilmiştir. Yapı dış sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının kuzey yönüne yerleştirilmiş iki adet atölye mekânı ile güneydoğu köşesine konumlanmış oda, üst kat ise; güney yönde konumlanmış sofa ile sofanın kuzeyinde konumlanan iki odadan meydana gelmektedir. Sofa da yola çıkıntılı seki yer almaktadır. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatıllarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: KERPIÇ

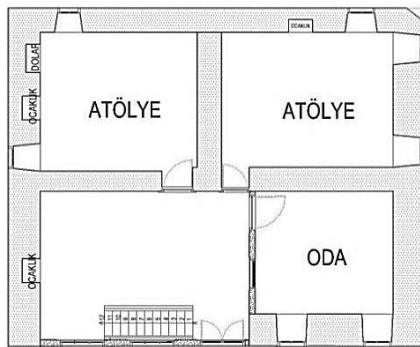
YAPI MALZEMESİ: YIĞMA

KAT ADEDİ: ZEMİN +BİRİNCİ KAT

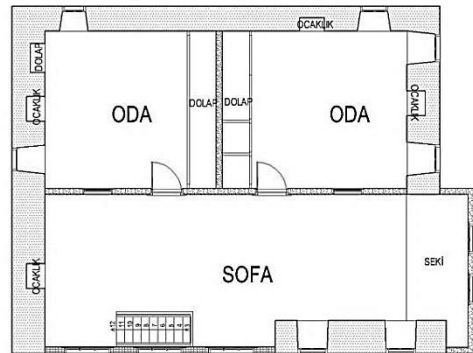
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

Y API FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 13			
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS	MAHALLE: KIZILCABÖLÜK	SOKAK: KAVAK CAD.
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-3-a	ADA: 550	PARSEL: 2
ADI: OSMAN NURİ ÇAPUT EVİ	YAPIM TARİHİ: 1920-1925 YILLARI	YAPTIRAN:	
	YAPI SAHİBİ: OSMAN NURİ ÇAPUT		
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: MİRASÇILAR		

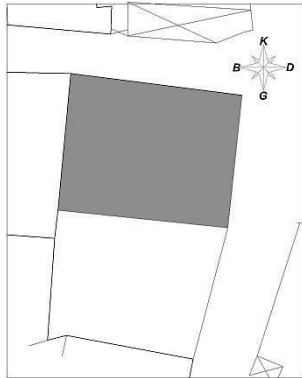
YAPI TANIMI:

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı orta sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; güney yönde kare formulu haneyaltı ile haneyaltının etrafına yerleştirilmiş üç adet depo mekânı, üst kat ise; güney-kuzey yönde konumlanmış sofa ile sofanın batısında konumlanan iki oda ve doğusunda konumlanan iki odadan meydana gelmektedir. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Birinci kat her oda da ocaklık bulunmaktadır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatılarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü son dönemde alaturka kiremit ile değiştirilmiştir.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

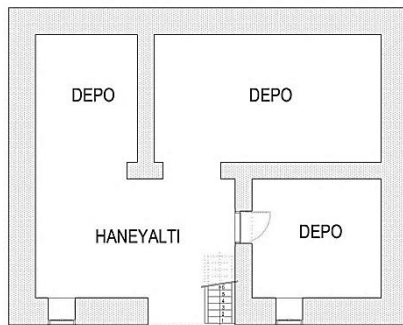
YAPI MALZEMESİ: KERPİÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN +BİRİNCİ KAT

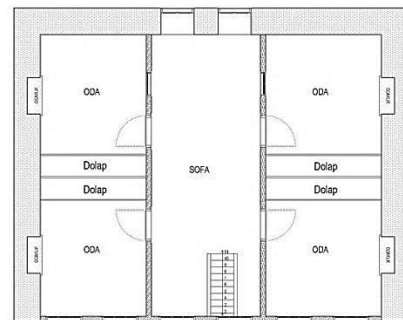
MEVCUT DURUM: SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

ZEMİN KAT PLANI

BİRİNCİ KAT PLANI

DENİZLİ/KIZILCABÖLÜK ENVANTER ÇALIŞMASI

ENVANTER NO: 14			
İL: DENİZLİ	İLÇE: TAVAS	MAHALLE: KIZILCABÖLÜK	SOKAK: ÇÖLLER
SOKAK/KAPI NO:	PAFTA: M22-d-11-d-2-d	ADA: 521	PARSEL: 1
ADI: İSMAİL TIRMIK EVİ	YAPIM TARİHİ: 1910-1920'li yıllar		YAPTIRAN:
	YAPI SAHİBİ: İSMAİL TIRMIK		
	BUGÜNKÜ SAHİBİ: MİRASÇILAR		

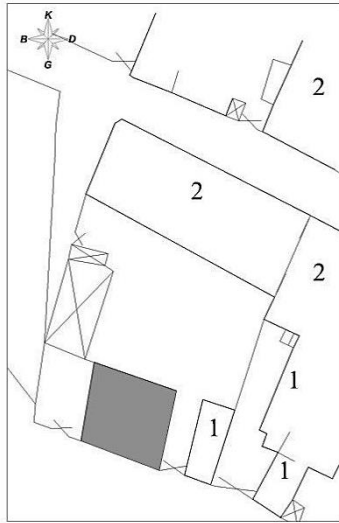
YAPI TANIMI:

Düz bir kot üzerinde bulunan yapı, iki katlı olarak inşa edilmiştir. Yapı iç sofalı plan tipine sahiptir. Yapı plan olarak zemin katta; batı yönde dikdörtgen formlu haneyaltı ile haneyaltının doğu yönüne yerleştirilmiş iki adet atölye mekânı ile, üst kat ise; kuzey-batı yönüne bakan sofası, güney yönde konumlanmış mutfak ve oda ile sofanın kuzeyinde konumlanan bir odadan meydana gelmektedir. Haneyaltından ahşap bir merdivenle sofaya çıkılmaktadır. Yapıda malzeme olarak; yapının temel bölümü yığma moloz taş, beden duvarları da kerpiç duvar olarak inşa edilmiştir. Üst kat ara duvarları ise bağdadi duvar olarak kullanılmıştır. Yapının kapı, pencere ile bağdadi duvar hatılarında, ahşap malzemeler kullanılmıştır. Yapının üst örtüsü alaturka kiremit ile kaplanmıştır.

ÖZGÜN KULLANIMI:
KONUT

BUGÜNKÜ KULLANIMI:
KONUT (Yapı kullanılmamaktadır.)

VAZİYET PLANI:

YAPISAL SİSTEM: YIĞMA

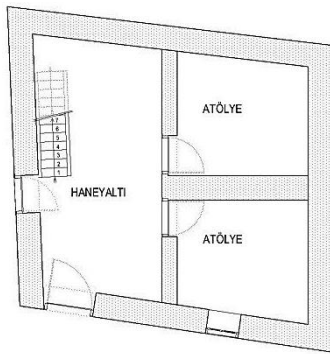
YAPI MALZEMESİ: KERPIÇ

KAT ADEDİ: ZEMİN+ BİRİNCİ KAT

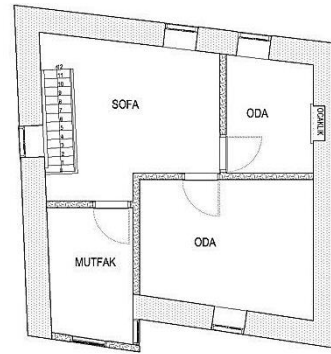
MEVCUT DURUM: MALZEME SORUNLU YAPI

YAPI FOTOĞRAFLARI:

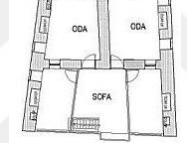
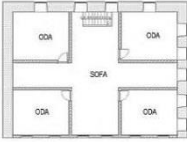

ZEMİN KAT PLANI

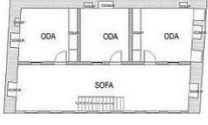
BİRİNCİ KAT PLANI

EK B1. Kızılcabölük Evleri Genel Tablosu

Evin Adı	Evin Genel Görünümü	Kat Sayısı	Planı	Plan Tipi	Yapım Sistemi Ve Malzeme	Cephe Özellikleri
1-Mehmet Gevrek		Zemin+ Birinci kat		İç Sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Ahşap pencere li Özgün sıvalı cephe
2-Saniye Çöllü		Zemin+ Birinci Kat		Dış Sofalı	Yığma Sistem Kerpiç Malzeme	Ahşap pencere li Özgün sıvalı cephe
3-Mehmet Bacakoğlu		Zemin+ Birinci Kat		Dış sofalı eyvan lı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Cumbalı Ahşap pencere li Özgün sıvalı cephe
4-Mehmet Ali Yılmazlı		Zemin+ Birinci Kat		Dış Sofalı	Yığma Sistem Kerpiç Malzeme	Ahşap pencere li Özgün sıvalı cephe
5-İsmail Dayıoğlu		Zemin+ Birinci Kat		Orta Sofalı	Yığma Sistem Kerpiç Malzeme	Cumbalı Ahşap pencere li Özgün sıvalı cephe
6-Mehmet Ürek		Zemin+ Birinci Kat		Dış Sofalı	Yığma Sistem Kerpiç Malzeme	Ahşap pencere li Özgün sıvalı cephe
7-Halil Çıplakoğlu		Zemin+ Birinci Kat		Orta Sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Ahşap pencere li Özgün sıvalı cephe

Çizelge B.1. Kızılcabölük Evleri Genel Tablosu

EK B2. Kızılcabölük Evleri Genel Tablosu

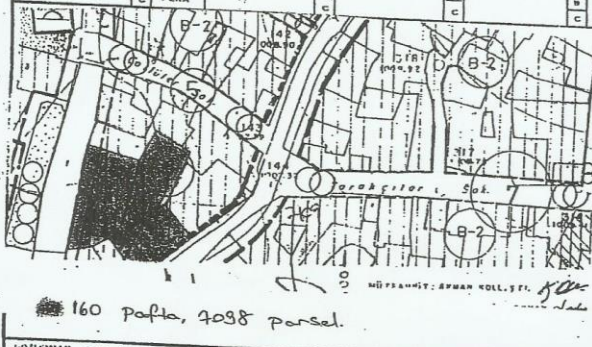
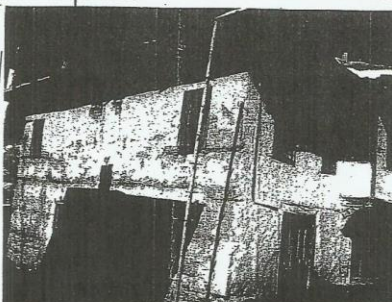
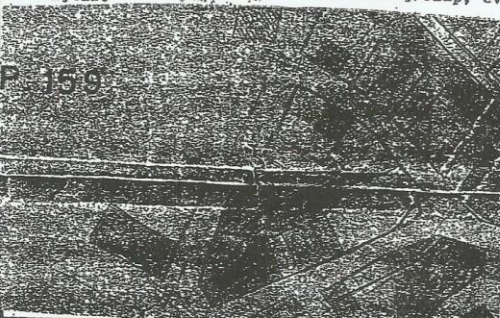
Evin Adı	Evin Genel Görünümü	Kat Sayısı	Planı	Plan Tipi	Yapım Sistemi Ve Malzeme	Cephe Özellikleri
8-Ahmet Can		Zemin+ Birinci Kat		Orta sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Ahşap pencere Özgün sıvalı cephe
9-Meryem topal		Zemin+ Birinci Kat		Dış sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Plastik pencere Özgün sıvalı cephe
10-Nurgül Yazıcı		Zemin Kat		Dış sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Plastik pencere Özgün sıvalı cephe
11-Osman Aydın		Zemin+ Birinci Kat		Dış sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Ahşap pencere Özgün sıvalı cephe
12-İsmail Okul		Zemin+ Birinci Kat		Dış sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Cumbalı Ahşap pencere Özgün sıvalı cephe
13-Osman Nuri Çaput		Zemin+ Birinci Kat		Orta sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Ahşap pencere Özgün sıvalı cephe
14-İsmail tırmık		Zemin+ Birinci Kat		İç sofalı	Yığma sistem kerpiç malzeme	Cumbalı Ahşap pencere Özgün sıvalı cephe

Çizelge B.2. Kızılcabölük Evleri Genel Tablosu

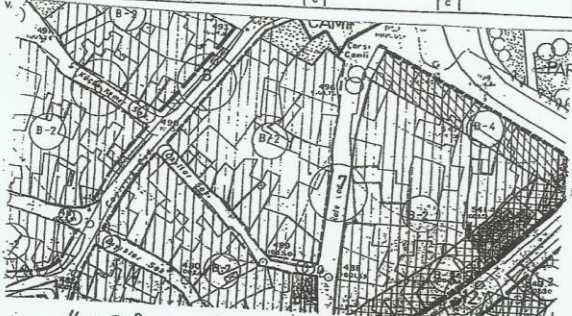
EK C. Aydın Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Tescil kararları

AVRUPA KONSEYİ		DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT		ENVANTER NO																																																	
TÜRKİYE		ESKİ ESERLER VE MÖZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ						HARİTA NO.																																																	
İLİ: DENİZLİ		İLÇESİ: TAVAS- KIZILCAĞÖZ KASABASI		YUKARI MAHALLE																																																					
SOKAK VE KAPI NO: Tarakçılar Sok. No: 13		KADASTRO PAFTA: 160		ADA: PARSEL: 7109																																																					
ADI: BAÇAKLAR EVİ		YAPTIRAN: YAPIM TARİHİ: KİTAP: VAKİFTE:		NİHAHİ ÇAGI (USULU):																																																					
GENEL TANIM: Denizli, Tavas İlçesi, Kızılcağöz Kasabası, Yukarı Mahalle, Tarakçılar Sokak, No: 13, tapu 160 pafta, 7109 parselde yer alır. 30 LI a İmar Paftasında bulunmaktadır.																																																									
<table border="1"> <tr> <th>KORUMA DURUMU</th> <th>A</th> <th>İYİ</th> <th>TAŞITICI YAPI</th> <th>A</th> <th>DİS YAPI</th> <th>A</th> <th>ÜST YAPI</th> <th>A</th> <th>İÇ YAPI</th> <th>A</th> <th>BÜSLEME ELEMANLARI</th> <th>A</th> <th>RUTUBET</th> <th>A</th> <th>YAK</th> </tr> <tr> <td></td> <td>B</td> <td>ORTA</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td>C</td> <td>PENA</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> </tr> </table>										KORUMA DURUMU	A	İYİ	TAŞITICI YAPI	A	DİS YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	BÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YAK		B	ORTA		B		B		B		B		B		B			C	PENA		C		C		C		C		C		C	
KORUMA DURUMU	A	İYİ	TAŞITICI YAPI	A	DİS YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	BÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YAK																																										
	B	ORTA		B		B		B		B		B		B																																											
	C	PENA		C		C		C		C		C		C																																											
VAKİFTE: 160 Pafta, 7109 parsel, Baçaklar Evi.																																																									
İki katlı, kerpiç evdir. Üzeri alaturka kiremit kaplı çatıya sahiptir. Kuzeyde girişi mevcuttur.																																																									
BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:																																																									
YAPILAN DEĞİŞİMLER:																																																									
AYRINTILI TANIM: Kerpiç malzemeyle yapılmış iki katlı evin, üzeri alaturka kiremit çatıyla örtülmüştür. Evin kuzey tarafında giriş kapısı olup, yola cepheli, ahşap, dikdörtgen pencerelerle kapatılmış cumbası mevcuttur. Komut, dikdörtgen pencerelerle aydınlatılmıştır.																																																									
YAVIN DİZİMİ:																																																									
TEKNE: SU: ELEKTRİK: ISITMA: KANALİZASYON:																																																									
ORJİNAL KULLANIMI: KONUT																																																									
BUGÜNKÜ KULLANIMI: KONUT																																																									
ÖNERİLEN KULLANIMI: KONUT																																																									
HAZIRLANAN TARİH: 28.02.2008																																																									
HAZIRLAYAN: Savaş Kaya																																																									
HAZIRLAYANIN İMZA VE MÜHÜRÜ:																																																									
KONTROL KİMLİĞİ: HAZIRLAYANIN KİMLİĞİ:																																																									
REVİZYON: / /																																																									
KURUL KARARLARI:																																																									

Şekil C.1. Tescil Kararları

KURULUŞ YANILAN KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		D.K.V.'E	ANIT		ENVANTER NO																																										
İLİ : DENİZLİ	İLÇESİ : TAVAS	MAHALLE KUTLUKIZILCAĞI KSB.		HARITA NO.																																											
SOKAK VE KATI NO : Yukarı Yol Cad. No: 4	VETA MEVKİİ : Yukarı Mah.	KADASTRO PAFTA : 160	ADA : 7098	KORUMA DEREJENİ :	ANITIN ALINIRAL : 1 2 3	CEVRESSEL : 1 2 3																																									
ADI : Hacıismail Evi	YATIRAN :	TAPAN :	PAREL :	MİMARİ ÇALIŞILUPU : Osmanlı																																											
YAPIM TARİHİ : 1926	KITABE :																																														
GENEL TANIM :																																															
Denizli, Tavas İlçesi, Kızılcağız Kasabası, Yukarı Mahalle, Yukarı Yol Caddesi, No:4, 160 pafta 7098 parselde, 30 L.I.a İmar Paftasında yer almaktadır. İki katlı olan evin giriş cephesi güneydoğu dadır. Kerpiç malzemeyle inşa edilen evin üst katında sofa, sofanın iki ucunda bir cumba yer alır.																																															
KORUMA DURUMU	A İVİ	B ORTA	C FENA	TAŞICI YAPI	A DIS YAPI	B ÜST YAPI	C İO YAPI	A BÜLEME	B NEMAMLANI	C RUTUBET	A YIKIL	B İPİ ZARF	C TAHAZ																																		
																																															
FOTOGRAF																																															
160 pafta, 7098 parsel.																																															
NOTLAR : Evin sofasına açılan mekanların üç kapısı olmasına rağmen içi, evin yapıldığı yıllarda işlenmemiştir. Bu nedenle evin, inşaatı yapıldığı dönemde tamamlanmadığı anlaşılmaktadır.																																															
BUÇUKLU HARİTASI :																																															
YAKINDAN SORUMLU OLMASI ÖZELİN KURULUŞU :																																															
YAPILAN ONARIMLAR :																																															
AYRINTILI TANIM : Kerpiç malzemeyle inşa edilen evin üzeri beşik çatıyla örtülü olup, alaturka kiremitli kaplıdır. Evin alt katında orta sofa ve çıkılmaktadır. Üst katta ortada sofa, sofanın iki ucunda bir cumba yer alır. Sofanın tamam ahşap olup, ortasında tavan göbeği yer alır. Tavan göbeği içine ahşap oyma, sekiz kollu yıldız yerleştirilmiştir. Sofanın güneybatı tarafında iki oda bulunmaktadır. Bu iki odanın ortasında tavanın ortasında bitkisel motiflerin dekore edildiği tavan göbeği yer almaktadır. Ayrıca, odanın ahşap dolapları ve rafları dikkati çekmektedir. Oda kapıları, basit şekillerden oluşan ahşap plakaların ile aydınlatılmıştır. Odalar ve sofa dikdörtgen pencere cumbası dikdörtgen pencerelerle kapatılmıştır. Cumanın altında Osmanlı rakamla 1926 tarihi yazılmış olup, ev bu tarihte inşa edilmiştir.																																															
<table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th>TEKNİK</th> <th>SU</th> <th>ELEKTRİK</th> <th>ISITMA</th> <th>Konutluk</th> </tr> <tr> <td>Orjinal Kullanımı:</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>KONUT</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Orjinal Kullanımı:</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>KONUT</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Orjinal Kullanımı:</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>KONUT</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>													TEKNİK	SU	ELEKTRİK	ISITMA	Konutluk	Orjinal Kullanımı:					KONUT					Orjinal Kullanımı:					KONUT					Orjinal Kullanımı:					KONUT				
TEKNİK	SU	ELEKTRİK	ISITMA	Konutluk																																											
Orjinal Kullanımı:																																															
KONUT																																															
Orjinal Kullanımı:																																															
KONUT																																															
Orjinal Kullanımı:																																															
KONUT																																															
																																															
HAZIRLAYAN : Saban Kök MÜZE ARAŞTIRMACISI : Cevdet SEVİNÇ Arkeolog : [Signature] KONTROL EDEN : [Signature] KURULUŞUN ADI : [Signature] KURULUŞUN NO : [Signature]																																															
EXLER : RAPOR : FOTOĞRAF : BÖLGE PROJESİ : RESTORASYON PROJESİ : HARİTA : KROKİ : KITABE : VAKİYE :																																															
REVİZYON : KURULUŞ KAZANLARI :																																															

AVRUPA KONSEYİ		DOĞAL VE KÜLTÜREL DEĞERLERİ KORUMA ENKANTERİ		K.V.K.E.		ANIT		ENVANTER NO					
TÜRKİYE		ESKİ ESERLER VE MOZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		K.V.K.E.		ANIT		ENVANTER NO					
İLİ : DENİZLİ		İLÇESİ : TAVAS, Kızılcaabülük		MAHALLE KÖY YUKARI MAH. YUKARI YOL CADD.		HARİTA NO.		KORUMA DEREJESİ :					
SOKAK VE KAPI NO : No: 2		KADASTRO PAFTA : 160		ADA : 7097		KORUMA DEREJESİ :		ANITIN KÖKENİ :					
ADI : Cennetöğlü Evi		YAPTIRAN		YAPAN		NİMARİ ÇAĞI (USULÜ) :		VAKİYE :					
GENEL TANIM :		Denizli, Tavas ilçesi, Kızılcaabülük Kasabası, Yukarı Mahalle, Yukarı Yol Caddesi, No: 2, 160 pafta, 7097 parselde kayıtlıdır. İmar Paftasında 30 Li d'de yer alır. İki katlı, orta sofalı evlerdendir. Kerpiçten yapılmış, alaturka kiremitle kaplı, girişi güneyde, duvarlar sıvalı, saçakları ise ahşap kaplamalıdır.											
KORUMA DURUMU		A İYİ	B ORTA	C FENİ	A TAŞITICI YAPİ	B DİŞ YAPİ	C ÜST YAPİ	A İÇ YAPİ	B SÜSLEME ELEMANLARI	C HUTUBET	A YIK.	B İYİ	C FENİ
160 Pafta, 7097 Parsel, Cennetöğlü Evi.													
GÖZLEMLER		İki katlı, orta sofalı evlerdendir. Hacısmailer Evi'nin batı tarafında yer almaktadır.											
HÜKÜMLÜ MAHİRİ :		BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ :											
YAPILAN ONARIMLAR :													
AYRINTILI TANIM :		İki katlı, orta sofalı evlerdendir. Duvarları kerpiç malzeme ile yapılmış, çatısı alaturka kiremitle kaplanmıştır. Evin giriş cephesi güney tarafa olup, duvarları sıvalı, saçakları ise ahşap kaplamalıdır. Dikdörtgen ahşap pencerelerin yer aldığı evin sofasının iki ucunda, biri yol cephesine diğeri ise, bahçeye bakan cumbası mevcuttur. Her iki cumba dikdörtgen şekilde pencerelerle kapatılmıştır. Hacısmailer Evi'nin batı tarafında yer almaktadır.											
YAYIN DİZİNİ :		HAZIRLAYANLAR : Cevdet SEYİNG Arkeoloji Sabah KÖK Müze Araştırmacıları 28.02.2008 HAZIRLAYANLAR : Cevdet SEYİNG Arkeoloji Sabah KÖK Müze Araştırmacıları HAZIRLAYANLAR : Cevdet SEYİNG Arkeoloji Sabah KÖK Müze Araştırmacıları 28.02.2008 HAZIRLAYANLAR : Cevdet SEYİNG Arkeoloji Sabah KÖK Müze Araştırmacıları											
EKLER :		HAZIRLAYANLAR : Cevdet SEYİNG Arkeoloji Sabah KÖK Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR :		Arkeoloji											
HAZIRLAYANLAR :		Sabah KÖK											
HAZIRLAYANLAR :		Müze Araştırmacıları											
HAZIRLAYANLAR :		28.02.2008											
HAZIRLAYANLAR :		HAZIRLAYANLAR :											
HAZIRLAYANLAR :		Cevdet SEYİNG											
HAZIRLAYANLAR													

KÖRİ EŞERLER VE MÖZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ										ANIT		HARİTA NO.																																																	
İLİ : DENİZLİ		İLÇESİ : TAVAS- KIZILCABÖLÜK KSB		MAHALLESİ : Kavak Mahallesi		KORUMA DURUMU :		ANITIN DURUMU :		1		2		3																																															
SOKAK VE KAVIYOR : Gemalmazlar Sok. No: 2		KADASTRO PAFTA : 160		ADA : 6598		KORUMA DURUMU :		ANITIN DURUMU :		1		2		3																																															
ADI : Küçükcaliler Evi		YAPIM TARİHİ :		YAPAN :		KİTAP :		KİTAP :		1		2		3																																															
GENEL TANIM :																																																													
Denizli İli, Tavas İlçesi, Kavak Mahallesi, Gemalmazlar Sok. No: 2, tapuda 160 pafta, 6598 parselde kayıtlı olup, 30 Lİ d İmar Paftasında yer almaktadır. Bodrum, zemin ve üst kattan olugan. konut kiremit çatıyla örtülmüştür.																																																													
<table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td>KORUMA DURUMU</td> <td>A</td> <td>YI</td> <td>TASIVICI YAPI</td> <td>A</td> <td>DIŞ YAPI</td> <td>A</td> <td>ÜST YAPI</td> <td>A</td> <td>İÇ YAPI</td> <td>A</td> <td>SÜSLEME ELEMANLARI</td> <td>A</td> <td>RUTUBET</td> <td>A</td> <td>YOK</td> </tr> <tr> <td></td> <td>B</td> <td>C</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td>YI YAN</td> </tr> <tr> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td></td> <td>C</td> <td>ÖZELİ</td> </tr> </table>														KORUMA DURUMU	A	YI	TASIVICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK		B	C		B		B		B		B		B		B	YI YAN		C			C		C		C		C		C		C	ÖZELİ
KORUMA DURUMU	A	YI	TASIVICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK																																														
	B	C		B		B		B		B		B		B	YI YAN																																														
	C			C		C		C		C		C		C	ÖZELİ																																														
  160 Pafta, 6598 Parsel, Küçükcaliler Evi																																																													
ÖZELLİKLER : Kare formunda açılan pencerelerle konut aydınlatılmakta olup, üzerinde alçı silmelerle süslenmiştir. Evin cephe kısmında kabartma şeklinde süsleme rozetleri vardır. Bina köşelerinde taşıyıcı ayak formunda alçı süslemeler vardır.																																																													
İÇERİK : Ev; bodrum, zemin ve üst kattan olugmaktadır. Kiremit çatıyla örtülmüştür. Kare formunda açılan pencerelerle konut aydınlatılmakta olup, üzerinde alçı silmelerle süslenmiştir. Evin yola bakan cephesinde kabartma şeklinde süsleme rozetleri yer almaktadır. Binanın içliklerinde bulunan taşıyıcı ayak formunda alçı süslemeler görülmektedir. Binanın cephe duvarları sıvalı olup, saçakları ahşapla kaplanmıştır.																																																													
İN DİZİNİ : <table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td>TEKNİK ÇİZİM</td> <td>30</td> <td>ELİYERİ</td> <td>İSTİMA</td> <td>KARARLAŞTIRMA</td> </tr> <tr> <td>ORJİNAL KULLANIMI :</td> <td colspan="4">KONUT</td> </tr> <tr> <td>BODRUM KULLANIMI :</td> <td colspan="4">KONUT</td> </tr> <tr> <td>ÖZELLİK KULLANIMI :</td> <td colspan="4">KONUT</td> </tr> <tr> <td>HAZIRLANAN :</td> <td colspan="4">28/02.2002</td> </tr> <tr> <td>Sabancı KÖK</td> <td colspan="4">Müze Araştırmacı</td> </tr> <tr> <td>Cevdet SEVİNÇ</td> <td colspan="4">Arkeolog</td> </tr> <tr> <td>KONTROL EDEN :</td> <td colspan="4">H. HİSARLI</td> </tr> <tr> <td>G. E. K. A. Y. K. KARARLARI</td> <td colspan="4">Müze Müdürü / 2002</td> </tr> </table>														TEKNİK ÇİZİM	30	ELİYERİ	İSTİMA	KARARLAŞTIRMA	ORJİNAL KULLANIMI :	KONUT				BODRUM KULLANIMI :	KONUT				ÖZELLİK KULLANIMI :	KONUT				HAZIRLANAN :	28/02.2002				Sabancı KÖK	Müze Araştırmacı				Cevdet SEVİNÇ	Arkeolog				KONTROL EDEN :	H. HİSARLI				G. E. K. A. Y. K. KARARLARI	Müze Müdürü / 2002						
TEKNİK ÇİZİM	30	ELİYERİ	İSTİMA	KARARLAŞTIRMA																																																									
ORJİNAL KULLANIMI :	KONUT																																																												
BODRUM KULLANIMI :	KONUT																																																												
ÖZELLİK KULLANIMI :	KONUT																																																												
HAZIRLANAN :	28/02.2002																																																												
Sabancı KÖK	Müze Araştırmacı																																																												
Cevdet SEVİNÇ	Arkeolog																																																												
KONTROL EDEN :	H. HİSARLI																																																												
G. E. K. A. Y. K. KARARLARI	Müze Müdürü / 2002																																																												
Ekler : <table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td>RAPOR</td> <td></td> </tr> <tr> <td>FOTOGRAF</td> <td></td> </tr> <tr> <td>MÖLÖYE PROJESİ</td> <td></td> </tr> <tr> <td>RESTORASYON PROJESİ</td> <td></td> </tr> <tr> <td>HARİTA</td> <td></td> </tr> </table>														RAPOR		FOTOGRAF		MÖLÖYE PROJESİ		RESTORASYON PROJESİ		HARİTA																																							
RAPOR																																																													
FOTOGRAF																																																													
MÖLÖYE PROJESİ																																																													
RESTORASYON PROJESİ																																																													
HARİTA																																																													

Şekil C.5. Tescil Kararları

AVLUDA KONSEYİ		DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENKANİTİ		D.K.V.K.E.		ANIT		ENVANTER NO																																																																																																																																																																																																																											
TÜRKİYE		ESKİ ESERLER VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ						HARİTA NO:																																																																																																																																																																																																																											
İLİ : DENİZLİ		İLÇESİ : TAVAS- KIZILCABÖLÜK		MAHALLE KODU : KAVAK MAHALLESİ		VETA MEVKİİ :		KORUMA DEREKESİ :	"ANITIN" CEVRESEL DURUMU :																																																																																																																																																																																																																										
SOKAK VE KATI NO : NO:22				PAFTA : 160		ADA : 6641		MİNATU ÇAĞI / YÜSLÜPİ :																																																																																																																																																																																																																											
ADI Hocaazadeler Evi		YAPTIRAN		YAPAN		FARKETME		VAKİTTE :																																																																																																																																																																																																																											
GENEL TANIM :		Denizli İli, Tavas İlçesi, Kızılcaaboluk Kasabası, Kavak Mahallesi, No: 22'de bulunan komut, tapuda 160 pafta, 6641 parselinde kayıtlı olup, 30 LI d İmar Paftasında yer almaktadır. İki katlı kerpiç malzemeyle inşa edilmiştir.																																																																																																																																																																																																																																	
KORUMA DURUMU		A	B	C	IVİ	ORTA	FENİ	TASITICI TAPE	A	B	C	DİŞ TAPE	A	B	C	ÜST TAPE	A	B	C	İÇ TAPE	A	B	C	MÜSELMANE KEMANLARI	A	B	C	RUTURİY	A	B	C	VİDEO	A	B	C	YERİ YAP	A	B	C	HAZİRAN																																																																																																																																																																																											

AVRUPA KONSEYİ		DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANİTERİ		DEKVE		ANIT		ENVANİTER NO																																																	
TÜRKİYE		ESKİ ESERLER VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ						HARİTA NO.																																																	
İLİ : DENİZLİ		İlçe: TAVAS-KIZILCABOLUK		MAHALLE KÖY VEYA MEYDAN : Demirciler Mah.				KORUMA DEREKESİ :																																																	
SOKAK VE KAPI NO : Camii Sokakı No: 25		KADASTRO PAFTA : 157		ADA : 6185		PARSEL : 15185		ANITRAL CEVRESEL : 1 2 3																																																	
ADI Cilizlar Evi		YAPTIRAN		YAPAN		NİMARİ GAÇI (USULU) :		CEVRESEL AYKUR : 1 2 3																																																	
		YAPIM TARİHİ :		KİTAP		VAKİT :																																																			
GENEL TANIM : Denizli, Tavas, Kızılcabölük Kasabası, Demirciler Mahallesi, Camii Sokak, No: 25'te bulunan ev, tapuda 157pafta, 6185 parselinde kayıtlı olup, 30'lu c paftasında yer alır. İki katlı taş temel üzerine kerpiçle inşa edilmiştir.																																																									
<table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td rowspan="2">KORUMA DURUMU</td> <td>A</td> <td>İYİ</td> <td rowspan="2">TARİHİ YAPI</td> <td>A</td> <td>DİS YAPI</td> <td>A</td> <td>ÜST YAPI</td> <td>A</td> <td>İÇ YAPI</td> <td>A</td> <td>MÜHÜRLEME ELEMANLARI</td> <td>A</td> <td>RÖTÜRE</td> <td>A</td> <td>YÖK</td> </tr> <tr> <td>B</td> <td>ORJİK</td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> <td></td> <td>B</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>											KORUMA DURUMU	A	İYİ	TARİHİ YAPI	A	DİS YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A	MÜHÜRLEME ELEMANLARI	A	RÖTÜRE	A	YÖK	B	ORJİK	B		B		B		B		B		B		B																
KORUMA DURUMU	A	İYİ	TARİHİ YAPI	A	DİS YAPI	A	ÜST YAPI	A	İÇ YAPI	A		MÜHÜRLEME ELEMANLARI	A		RÖTÜRE	A	YÖK																																								
	B	ORJİK		B		B		B		B		B		B		B																																									
NOTLAR : İki katlı komut, taş temel üzerine kerpiç malzemeye inşa edilmiş olup, üzeri kiremit çatılı örtülmüştür. Açık sofalı plan tipindedir.																																																									
BUGÜNKÜ SAHİBİ :																																																									
YAPILAN ONARIMLAR :																																																									
BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KORUNUŞ :																																																									
AYRINTILI TANIM :																																																									
İki katlı komut, taş temel üzerine kerpiç malzemeye inşa edilmiş olup, üzeri kiremit çatıyla örtülmüştür. Açık sofalı plan tipindeki komutan odalara doğu tarafta olup, batı tarafındaki sofaya açılmaktadır. Sofanın batı tarafının her iki köşesinde diğ çumba şeklinde küçük çıkma yapılmıştır. Çumba ve sofanın batı tarafı ahşap kafesle kapatılmıştır. Sofaya açılan iki odanın kapısı, gülbezek, madalyon ve değişik bitkisel ve geometrik süslemelerle dekore edilmiştir. Odaların içinde de ahşap oymalı dolaplar, raflar dikkat çekmektedir.																																																									
<table border="1" style="width:100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td>TEKNIK BİLGİLER</td> <td>SU</td> <td>ELEKTRİK</td> <td>ISITMA</td> <td>Kesilme</td> </tr> <tr> <td colspan="5">ORJİNAL KULLANIMI : KONUT</td> </tr> <tr> <td colspan="5">BUGÜNKÜ KULLANIMI : KONUT</td> </tr> <tr> <td colspan="5">ÖNERİLEN KULLANIMI : KONUT</td> </tr> <tr> <td colspan="5">HAZIRLAYAN : 29.02.2009</td> </tr> <tr> <td colspan="5">KONTROL EDEN : 29.02.2009</td> </tr> <tr> <td colspan="5">KURUL ÜYELERİ :</td> </tr> <tr> <td colspan="5">KURUL KARARLARI :</td> </tr> </table>											TEKNIK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	Kesilme	ORJİNAL KULLANIMI : KONUT					BUGÜNKÜ KULLANIMI : KONUT					ÖNERİLEN KULLANIMI : KONUT					HAZIRLAYAN : 29.02.2009					KONTROL EDEN : 29.02.2009					KURUL ÜYELERİ :					KURUL KARARLARI :											
TEKNIK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	Kesilme																																																					
ORJİNAL KULLANIMI : KONUT																																																									
BUGÜNKÜ KULLANIMI : KONUT																																																									
ÖNERİLEN KULLANIMI : KONUT																																																									
HAZIRLAYAN : 29.02.2009																																																									
KONTROL EDEN : 29.02.2009																																																									
KURUL ÜYELERİ :																																																									
KURUL KARARLARI :																																																									
Ekler : RAPO FOTOGRAF RÖLÜVE PROJESİ RESTORASYON PROJESİ HARİTA KROKİ KİTAP VAKİT																																																									

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı : Gülay ALTAN
Doğum Yeri ve Yılı : Acıpayam, 1975
Medeni Hali : Bekar
Yabancı Dili : İngilizce
E-posta : gulay_altan@hotmail.com

Eğitim Durumu

Lise : Denizli Lisesi, 1992
Lisans : Anadolu Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, 1996

Mesleki Deneyim

Anadolu Ü. Mimarlık Fakültesi	1992-1996
PAÜ Yapı İşleri	2000-2004
PAÜ Fen Ed. Fak. Arkeoloji Bölümü	2004-2010
Serbest Mimarlık Hizmetleri (Restorasyon Çalışmaları)	2010-..... (Halen)

Yayınlar

Altan,G., Er Akan, A., Örmecioğlu, 2016. Geleneksel Üretim Biçimlerinin Kırsal Konutlar Üzerindeki Etkileri. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 9, 43